

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 1/397, Zagreb, ožujak 2020. Godina – LXV.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Marta Vunak, s. M. Marina Perić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus! Drage sestre!

Zanimljivo je danas kod nas a i u svijetu koliko pozornosti privlači koronavirus. Po sebi je u redu da čovjek bude oprezan kako ne bi naškodilo sebi i drugima. Nemoj ovo, ne diraj ono, peri ruke i sl.

Kad bi svatko od nas tako pazio i drugima savjetovao u ovo vrijeme korizme da se čuva najopasnijeg koronavirusa – grijeha, koliko bi svijet bio bolji, bolesti i žalosti bilo manje, stanovništvo radosnije i raspoloženije jer je slobodno od te najopasnije bolesti „korone“ - grijeha. Zar nije ovo vrijeme korizme pogodno da se povučemo u „karantenu“, „izolaciju“, da nas zaraze grijeha ne bi zahvatile, a ako je virus prisutan, pođemo u „izolaciju“ gdje ćemo biti liječeni sakramentom svete ispovijedi primajući nakon toga najjači lijek – samoga Živoga Boga u Presvetoj Euharistiji, siteći se hranom molitve, dobrih djela i postom od TV-a, mobitela, interneta, ogovaranja, prigovaranja, mrmljanja, vježbajući se u strpljivosti, blagosti, poniznosti i krepostima koje će jačati naš duh da nakon „izolacije“ korizme budemo novi, zdravi, radosni i da radost novog života - Uskrsa donosimo jedni drugima.

Upozoravani smo: ne primajte svetu pričest na usta, ne dajite mir rukovanjem, ne koristite blagoslovljenu vodu na ulazu u crkvu, hodočasnici u Lurd neka ne idu na kupanje u svetu vodu koja je dosad liječila. Tko je naš Bog? Tko je i u kakvog Boga mi to vjerujemo? A što je s novcem koji kroz toliko ruku prolazi? Nitko ne traži da se novac makne. Je li to potencijalna opasnost za koronavirus? Tko je moj Bog u kojeg ja vjerujem? On kaže: „Ni vlas s glave ne pada bez moje volje.“ Pa ako je čovjek uzeo stvar u svoje ruke da se „poigra Boga“, pravo je i da snosi posljedice. Ali ne odbacujmo lijekove koji nas snaže na putu vjere, na putu oslobođenja, na putu ozdravljenja i života, na putu uskrsnuća.

Sretan Uskrs i trajno oslobađanje od „koronavirusa“ – grijeha i puni život u Uskrsnom želi svima vaša

*s. M. Mirjam Dedić,
urednica*

RIJEČ CRKVE

Apostolsko pismo ‘Aperuit illis’ kojim je papa Franjo ustanovio Nedjelju Božje riječi

U Vatikanu je 30. rujna objavljeno apostolsko pismo u obliku motu propria „Aperuit illis“ kojim Papa određuje da „Treća nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi“. Naslov dokumenta „Aperuit illis“ dolazi od teksta iz Lukina Evanđelja „Tada im otvori pamet da razumiju Pisma“. U nastavku je sadržaj apostolskog pisma:

1. »Tada im otvori pamet da razumiju Pisma« (Lk 24, 45). To je bio jedan od posljednjih čina uskrsloga Gospodina prije njegova uzašašća. Ukazao se okupljenim učenicima, s njima je lomio kruh i otvorio im pamet da razumiju sveta Pisma. Tim razočaranim i prestrašenim ljudima objavljuje smisao pashalnoga otajstva, odnosno da je, prema vječnom Očevu naumu, Isus morao podnijeti muku i uskrsnuti od mrtvih da donese obraćenje i oproštenje grijeha (usp. Lk 24, 26.46-47). Obećava zatim Duha Svetoga koji će im dati snage da budu svjedoci toga Otajstva spasenja (usp. Lk 24, 49). Odnos između Uskrsloga Gospodina, zajednice vjernikâ i Svetoga pisma je od krajnje važnosti za naš identitet kao kršćana. Bez Gospodina koji nam otvara pamet nemoguće je duboko razumjeti Sveto pismo. No vrijedi i suprotno: bez Svetoga pisma događaji Isusova poslanja i njegove Crkve na

ovome svijetu ostaju nerazumljivi. Sveti Jeronim je s pravom napisao: »Ne poznavati Pisma znači ne poznavati Krista« (In Is., Proslov: PL 24,17).

2. Na završetku Izvanrednog jubileja milosrđa zatražio sam da se razmisli o tome da jedna »nedjelja... bude u cijelosti posvećena Božjoj riječi, kako bi se shvatilo neiscrpno bogatstvo sadržano u tom stalnom dijalogu između Gospodina i njegova naroda« (Apost. pismo Misericordia et misera, 7). Posvetiti jednu nedjelju liturgijske godine Božjoj riječi može omogućiti Crkvi da iznova doživi kako uskrsli Gospodin otvara i za nas riznicu svoje riječi da uzmožemo biti u svijetu navjestitelji toga nepresušnog bogatstvo. U vezi s tim vraćaju nam se u misli učenja svetog Efrema: »Tko je uopće kadar razumjeti, Gospodine, sve bogatstvo samo jedne od tvojih riječi? Mnogo je više onoga što nam promiče od onoga što možemo razumjeti. Mi smo poput žednih ljudi koji taže žeđ na nekom studencu. Tvoja riječ pruža toliko različitih aspekata, jednako kao što su brojna motrišta onih koji je proučavaju. Gospodin je obojio svoju riječ raznolikim ljepotama, tako da oni koji je proučavaju mogu kontemplirati ono što im je draže. On je u svojoj riječi sakrio sva blaga tako da svatko od nas može naći bogatstvo u onome što kontemplira« (Komentari na Diatessaron, 1, 18). Ovim Pismom želim odgovoriti na mnoge zamolbe koje su mi pristigle od Božjeg naroda da se u čitavoj Crkvi u jedinstvu nakanâ slavi Nedjelja Božje riječi. Već je postalo uvriježeno da kršćanska zajednica odvaja trenutke za razmišljanje o važnosti koju Božja riječ zauzima u svakodnevnome životu. U raznim mjesnim Crkvama poduzete su brojne inicijative kako bi Sveto pismo postalo sve dostupnije vjernicima, tako da u njima poraste zahvalnost za tako velik dar te se predano trude živjeti ga u svakodnevici i dosljedno ga i odgovorno svjedočiti. Drugi vatikanski sabor je dogmatskom konstitucijom Dei Verbum dao veliki poticaj za ponovno otkrivanje riječi Božje i taj tekst zaslužuje da se stalno nad njim razmišlja i da ga se živi. U toj je konstituciji jasno izložena narav Svetoga pisma, njegovo prenošenje s naraštaja na naraštaj (Drugo poglavlje), njegovo božansko nadahnuće (Treće poglavlje) koje obuhvaća Stari i Novi zavjet (Četvrto i Peto poglavlje) i njegova važnost za život Crkve (Šesto poglavlje). Ne bi li unaprijedio to učenje Benedikt XVI. je 2008. godine sazvao sinodu na temu "Riječ Božja u životu i poslanju Crkve" nakon koje je napisao apostolsku pobudnicu Verbum Domini koja je prijeko potrebna pouka za naše zajednice[1]. U dokumentu se posebno produbljuje performativnu narav Božje riječi, osobito u bogoslužju u kojem dolazi do izražaja njezin izrazito sakramentalni značaj.[2] Dobro je stoga da u životu našega naroda nikada ne nestane tog odlučnog odnosa sa živom riječi koju se Gospodin nikada ne umara upućivati svojoj Zaručnici, kako bi ona mogla rasti u ljubavi i svjedočenju vjere.

3. Određujem stoga da III. nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi. Nedjelji Božje riječi pripast će tako pravo mjesto u razdoblju u godini u kojem smo pozvani na jačanje vezâ sa Židovima te na molitvu za jedinstvo kršćana. Nije riječ o pukoj vremenskoj podudarnosti: slavljenje Nedjelje Božje riječi očituje ekumensku vrijednost zato što onima koji slušaju Sveto pismo pokazuje put kojim valja ići kako bi se prispjelo istinskom i čvrstom jedinstvu. Zajednice će iznaći način da tu Nedjelju proslave kao svečani dan. Bit će, međutim, važno da se na euharistijskom slavlju Sveto pismo postavi na vidljivo mjesto, kako bi se pred pukom očitivalo normativnu vrijednost koju posjeduje Božja riječ. Bit će posebno prikladno na tu nedjelju jasno istaknuti značaj navještaja Gospodnje riječi, a u homiliji naglasiti čast koju smo joj dužni iskazivati. Biskupi mogu te nedjelje predsjedati slavljem uvođenja u službu lektorata ili povjeravanja slične službe, kako bi se dozvalo u svijest važnost naviještanja Božje riječi u liturgiji. Bitno je, naime, da se učini sve kako bi se neke vjernike pripremlilo da budu istinski navjestitelji riječi uz odgovarajuću pripremu, što se već uvriježilo kod akolitata ili uvođenja u službu izvanrednih djelatelja svete pričesti. Jednako tako, župnici će moći pronaći načine da Bibliju, ili neku od biblijskih knjiga, razdijele čitavom vjerničkom zboru, kako bi se time jasno pokazalo koliko je važno nastaviti u svakodnevnom životu čitati Sveto pismo, temeljito ga proučavati i moliti uz njega, s posebnim referiranjem na lectio divina.

4. Povratak Izraelskog naroda u domovinu nakon babilonskog izgnanstva obilježeno je, i to je vrlo znakovito, javnim čitanjem knjige Zakona. Biblija nam u Knjizi Nehemijinoj daje dirljivi opis toga trenutka. Narod se okupio u Jeruzalemu na trgu pred Vodenim vratima da sluša Zakon. Taj je narod bio rasut prilikom protjerivanja sa svoje zemlje, ali sada se okupio »kao jedan čovjek« oko Svetoga pisma (Neh 8, 1). Narod je »pozorno slušao« dok se sveta knjiga čitala (Neh 8, 3), znajući da će u tim riječima otkriti smisao svog proživljenog iskustva. Reakcija na navještaj tih riječi bila je ganutost i plač: »I [leviti] čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita. Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" [...] "Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost"« (Neh 8, 8-10). U tim je riječima sadržano veliko učenje. Biblija ne može biti samo baština nekih, a još manje zbirka knjiga za nekolicinu povlaštenih. Često se javljaju tendencije u kojima se pokušava monopolizirati i ograničavati sveti tekst na neke krugove ili odabrane skupina. Toga ne smije biti. Biblija je knjiga naroda Gospodnjeg koji u njezinu slušanju prelazi s raspršenosti i podjele na jedinstvo. Riječ Božja ujedinjuje vjernike i čini ih jednim narodom.

5. U tome jedinstvu, koje je plod slušanja, pastiri u prvom redu imaju veliku odgovornost tumačenja i omogućavanja svima da shvate Sveto pismo. Budući da je to knjiga naroda, oni koji su pozvani biti služitelji riječi moraju osjetiti snažnu potrebu da je učine dostupnom svojoj zajednici. Nadasve homilija ima sasvim posebnu ulogu, jer posjeduje »gotovo sakramentalan karakter« (Evangelii gaudium, 142). Pomaganje ljudima dublje proniknuti u Božju riječ jednostavnim i jezikom prilagođenim slušateljima omogućuje svećeniku da im pomogne otkriti također »ljepotu slikâ koje je Gospodin koristio da ljude potakne da čine dobro« (ibid.). Ovo je pastoralna prilika koju se ne smije propustiti! Za mnoge je naše vjernike to jedina prigoda koja im se pruža da vide ljepotu Božje riječi, i to s obzirom na njihov svakodnevni život. Potrebno je, dakle, posvetiti dovoljno vremena pripremi homilije. Tumačenje svetih čitanja ne može se improvizirati. Od nas se propovjednika, radije, traži da ne držimo preduge i premudre homilije ili govorimo o temama koje nemaju veze s istima. Kad se izdvoji vremena za molitvu i meditiranje nad svetim tekstom, može se govoriti iz srca i tako doprijeti do srca onih koji slušaju, tako da se izrazi ono što je bitno i što može uroditi plodom. Ne smijemo se nikada umoriti posvetiti vrijeme i molitvu Svetom pismu, tako da ono bude primljeno »ne [kao] riječ ljudska, nego kakva uistinu jest, riječ Božja koja i djeluje u vama, vjernicima« (1 Sol 2, 13). Dobro je i da katehete, u svojoj službi pomaganja drugima rasti u vjeri, osjete prijeku potrebu za osobnom obnovom kroz temeljito upoznavanje i proučavanje Svetoga pisma, što će im omogućiti da potpomognu istinski dijalog između onih koji ih slušaju i Božje riječi.

6. Prije nego će doći svojim učenicima, zaključanima u kući, i otvoriti im pamet da razumiju Sveto pismo (usp. Lk 24, 44-45), Uskrsli se ukazao dvojici od njih na putu iz Jeruzalema za Emaus (usp. Lk 24, 13-35). Izvješće svetoga Luke bilježi da se to dogodilo na sam dan njegova uskrsnuća, to jest u nedjelju. Ta dvojica učenika razgovaraju o posljednjim događajima Isusove muke i smrti. Njihovo putovanje u znaku je tuge i razočaranja zbog Isusove tragične smrti. Nadali su se da je On Mesija osloboditelj, ali umjesto toga našli su se suočeni sa sablazni križa. Sâm se Uskrsli neprimjetno približava učenicima i pridružuje im se na putu, ali oni ga ne prepoznaju (usp. r. 16). Na putu im Gospodin postavlja pitanja i, shvativši da nisu shvatili smisao njegove muke i smrti, naziva ih »bezumnima i srca spora« (r. 25) i »počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu« (r. 27). Krist je prvi egzeget! Ne samo da je u Starome zavjetu unaprijed nagoviješteno ono što će on ostvariti, nego je i On sâm želio biti vjeran toj riječi kako bi očitovao jedinstvenu povijest spasenja koja u Kristu ima svoje ispunjenje.

7. Biblija, kao Sveto pismo, govori, dakle, o Kristu i naviješta ga kao onoga koji mora proći kroz patnju da bi ušao u slavu (usp. r. 26). Ne samo dio,

nego sve Pismo govori o Njemu. Bez Pisma njegova se smrt i uskrsnuće ne mogu ispravno razumjeti. Zato se u jednoj od najstarijih ispovijesti vjere naglašava da »Krist umrije za grijehе naše po Pismima; bî pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi« (1 Kor 15, 3-5). Budući da Sveto pismo govori o Kristu, omogućuje nam vjerovati da njegova smrt i uskrsnuće nisu nešto što pripada mitologiji, nego povijesti i u središtu su vjere njegovih učenika. Duboka je veza što povezuje Sveto pismo i vjeru vjernikâ. Budući da vjera dolazi po slušanju, a slušanje je usredotočeno na Kristovu riječ (usp. Rim 10, 17), iz toga proizlazi neodložan i važan poziv: vjernici su dužni pažljivo slušati riječ Gospodnju i u bogoslužnom činu i u osobnoj molitvi i razmišljanjima.

8. "Putovanje" Uskrsloga s učenicima iz Emausa završava objedom. Tajanstveni Putnik prihvaća ustrajnu zamolbu koju mu upućuju dvojica učenika: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« (Lk 24, 29). Sjedaju za stol, a Isus uzima kruh, blagoslivlja ga, lomi i pruža im. U tom trenutku im se otvaraju ga oči i oni ga prepoznaju (usp. r. 31). Iz toga prizora jasno razabiremo koliko je neraskidiva veza između Svetog pisma i Euharistije. To je ono što uči Drugi vatikanski sabor: »Crkva je uvijek častila božanska Pisma kao i sám Gospodinovo Tijelo jer ona – iznad svega u svetom bogoslužju – ne prestaje uzimati i vjernicima pružati kruh života sa stola kako Božje riječi tako i Kristova Tijela« (Dei Verbum, 21). Redovito čitanje Svetoga pisma i slavljenje Euharistije omogućuju nam da sebe promatramo kao dio jedne cjeline. Kao kršćani jedan smo narod koji putuje kroz povijest, snažen prisutnošću Gospodina u našoj sredini koji nam govori i hrani nas. Dan posvećen Bibliji ne želi biti "jednom na godinu", nego jednom za čitavu godinu, jer nam je prijeko potrebno rasti u dobrom poznavanju i ljubavi prema Svetom pismu i Uskrsnome koji ne prestaje lomiti riječ i kruh u zajednici vjernikâ. Zato nam je potrebno ući u prisni odnos sa Svetim pismom; u suprotnom naša će srca ostati hladna, a oči zatvorene, pogođeni, kakvi već jesmo, bezbrojnim oblicima sljepoće. Sveto pismo i sakramenti neraskidivo su povezani. Kad se u sakramente uvodi i kad ih se prikazuje u svjetlu Božje riječi, oni se sve zornije pokazuju kao cilj hoda kojim sâm Krist otvara ljudima pamet i srce da prepoznaju njegovo spasiteljsko djelovanje. Uvijek bismo, i u vezi s tim, trebali imati na umu učenje iz Knjige Otkrivenja u kojoj se uči da Gospodin stoji na vratima i kuca. Ako tko poslušâ njegov glas i otvori mu, On ulazi da večera s njim (usp. 3, 20). Krist Isus kuca na naša vrata riječima Svetoga pisma. Ako slušamo i otvorimo vrata uma i srca, tada ulazi u naš život i ostaje s nama.

9. U Drugoj poslanici Timoteju, koja na stanoviti način predstavlja njegovu duhovnu oporuku, sveti Pavao preporučuje svome vjernom suradniku da se neprestano utječe Svetom pismu. Apostol je uvjeren da »sve Pismo

bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljanje, odgajanje u pravednosti« (3, 16). Ta Pavlova preporuka Timoteju predstavlja temeljno polazište od kojeg koncilski konstitucija Dei Verbum pristupa velikoj temi nadahnuća Svetoga pisma. Iz toga temelja izlaze napose na vidjelo spasiteljska svrha, duhovna dimenzija i načelo utjelovljenja Svetoga pisma. Dozivajući prije svega Pavlovu preporuku Timoteju, u Dei Verbum se naglašava da »mora se dosljedno ispovijedati da knjige Pisma čvrsto, vjerno i bez zablude naučavaju istinu za koju je Bog, htio da radi našega spasenja bude zapisana u Svetim pismima« (br. 11). Budući da ova poučavaju s ciljem spasenja po vjeri u Krista (usp. 2 Tim 3, 15), istine sadržane u njima služe za naše spasenje. Biblija nije zbirka povijesnih knjiga ili vijesti, nego je u potpunosti usmjerena na cjelovito spasenje osobe. Neosporna povijesna ukorijenjenost knjiga sadržanih u svetome tekstu ne smije dovesti do toga da se zaboravi tu prvobitnu svrhu: naše spasenje. Sve je usmjereno tom cilju utkanom u samoj naravi Biblije koja je sastavljena kao povijest spasenja u kojoj Bog govori i djeluje kako bi išao ususret svim ljudima i spasio ih od zla i smrti. Da bi postiglo tu spasenjsku svrhu, Sveto pismo po djelovanju Duha Svetoga čini to da ljudske riječi napisane na ljudski način postaju Božja riječ (usp. Dei Verbum, 12). Uloga Duha Svetoga u Svetome pismu od temeljne je važnosti. Bez njegova djelovanja, uvijek bi vrebala opasnost da ostanemo ograničeni isključivo na pisani tekst. Time bi se lako utrlo put fundamentalističkom čitanju kojega se treba kloniti ako se ne želi izdati nadahnuti, dinamički i duhovni značaj svetoga teksta. Kao što podsjeća Apostol: »slovo ubija, a Duh oživljuje« (2 Kor 3, 6). Duh Sveti, dakle, pretvara Sveto pismo u živu Božju riječ, koju se živi i prenosi u vjeri njegova svetog naroda.

10. Djelovanje Duha Svetoga ne odnosi se samo na oblikovanje Svetoga pisma, nego djeluje i u onima koji Božju riječ slušaju. U tome su smislu poučne riječi koncilskih otaca: Sveto pismo treba »čitati i tumačiti u istom Duhu u kojem je napisano« (Dei Verbum, 12). Božja objava dostiže svoju potpunost i puninu u Isusu Kristu; Duh Sveti, međutim, ne prestaje djelovati. Djelovanje Duha ne smije se svoditi samo na božansko nadahnuće Svetoga pisma i njegove različite pisce jer ga se time ograničava. Trebamo, dakle, imati povjerenja u djelovanje Duha Svetoga koji nastavlja na svoj poseban način pružati nadahnuće kad Crkva naučava Sveto pismo, kad ga učiteljstvo autentično tumači (usp. *ibid.*, 10) i kad ga svaki vjernik čini normom svog duhovnog života. U tome smislu možemo razumjeti riječi koje je Isus uputio svojim učenicima kad su mu potvrdili da sada razumiju značenje njegovih prisposoba: »Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro« (Mt 13, 52).

11. U Dei Verbum, na kraju, precizira se da »Božje su riječi izrečene ljudskim jezicima, postale slične ljudskom govoru, kao što je nekoć Riječ vječnoga Oca, uzevši slabo ljudsko tijelo, postala slična ljudima« (br. 13). Drugim riječima, utjelovljenje Božje Riječi daje oblik i značenje odnosu između Božje riječi i ljudskog jezika s njegovim povijesnim i kulturnim uvjetovanostima. U tome događaju se oblikuje predaja koja je također Božja riječ (usp. *ibid.*, 9). Često se javlja opasnost da se Sveto pismo dijeli od predaje, ne shvaćajući da su oni zajedno jedan jedini izvor Objave. Pismeni značaj ovog prvog nimalo ne umanjuje činjenicu da je to u potpunosti živa riječ; jednako tako, živa predaja Crkva, koja neprestano prenosi tu riječ kroz stoljeća iz naraštaja u naraštaj, posjeduje tu svetu knjigu kao »vrhovno pravilo njezine vjere« (*ibid.*, 21). Uostalom, prije nego što je postalo pisani tekst, Sveto pismo je predavano usmeno i održavano živom vjerom naroda koji ga je usred mnogih drugih naroda prepoznavao kao svoju povijest i izvor svojega identiteta. Biblijska se vjera temelji dakle na živoj riječi, a ne na knjizi.

12. Kad se Sveto pismo čita u istome Duhu u kojem je i napisano, ostaje uvijek novo. Stari zavjet nikada ne stari kad postane dijelom Novoga jer je sve preobraženo jednim Duhom koji ga nadahnjuje. Sveti tekst u cjelini ima proročku ulogu: ona se ne odnosi na budućnost, nego na sadašnjost onoga koji se hrani tom riječju. Sâm Isus to jasno kaže na početku svoje službe: »Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima« (Lk 4, 21). Onaj tko se hrani Božjom riječju svaki dan postaje, poput Isusa, suvremenik ljudi koje susreće; nije u napasti da padne u besplodne nostalgije za prošlošću niti u sablasne utopije u svezi s budućnošću. Sveto pismo vrši svoje proročko djelovanje prije svega u odnosu na one koji ga slušaju. Ono je ujedno i slatko i gorko. Vraćaju nam se u vezi s tim u misli riječi proroka Ezekielu kad mu je Gospodin zapovjedio da pojede svitak: »bijaše mi u ustima sladak kao med« (3, 3). Ivan evanđelist, također, na otoku Patmosu, doživljava isto Ezekielovo iskustvo jedenja svitka, ali dodaje još nešto detaljnije: »bijaše mi u ustima kao med slatka, ali kad je progutah, zagorči mi utrobu« (Otk 10, 10). Slatkoća Božje riječi potiče nas da je dijelimo sa svima onima s kojima se susrećemo u svome životu kako bismo izrazili sigurnu nadu koju ona sadrži (usp. 1 Pt 3, 15-16). Njegova gorčina, s druge strane, često je plod svijesti o tome koliko nam je teško tu riječ dosljedno živjeti ili našeg osobnog iskustva kad je vidimo odbačenu jer je se ne smatra vrijednom da dadne smisao životu. Ne smijemo zato Božjoj riječi pristupati kao po navici, nego se moramo njome hraniti kako bismo prepoznali i u potpunosti živjeli svoj odnos s Bogom i s našom braćom i sestrama.

13. Još jedan izazov koji dolazi od Svetog pisma jest onaj koji se odnosi na ljubav. Božja riječ neprestano doziva u svijest milosrdnu ljubav Oca koji od svoje djece traži da žive u ljubavi. Isusov život je potpuni i savršeni izraz te Božje ljubavi koja ništa ne zadržava za sebe, već samu sebe bespridržajno svima pruža. U prisposobi o Lazaru nalazimo vrijednu uputu. Kad i Lazar i bogataš umru, ovaj potonji, vidjevši siromaha u Abrahamovom krilu, moli da se Lazara pošalje njegovoj braći da ih upozori da ljube svoga bližnjega kako bi izbjegli da i njih snađu patnje koje on podnosi. Abrahamov odgovor glasi: »Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka slušaju!« (Lk 16, 29). Slušati Sveto pismo kako bi se u djelo provodilo milosrđe: to je veliki izazov koji se postavlja pred nas u životu. Božja riječ je kadra otvoriti nam oči i omogućiti nam otrgnuti se od individualizma koji vodi do obamrlosti i čini naš život neplodnim. Ona širom otvara put dijeljenja i solidarnosti.

14. Jedna od najvažnijih zgoda vezanih uz Isusov odnos s njegovim učenicima jest Preobraženje. Isus zajedno s Petrom, Jakovom i Ivanom uzlazi na goru na molitvu. Evanđelisti nam govore kako su Isusovo lice i odjeća postali blistavo bijeli dok su dva čovjeka s njim razgovarala: bili su to Mojsije i Ilija, koji uosobljuju Zakon odnosno Proroke, to jest Sveto pismo. Petrova reakcija na ovaj prizor bila je puna radosnog čuđenja: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji« (Lk 9, 33). U tome času zasjenjuje ih oblak i učenike obuzima strah. Preobraženje podsjeća na blagdan Sjenica, kada su Ezra i Nehemija čitali sveti tekst narodu nakon povratka iz izgnanstva. Ono je istodobno predokus Isusove slave gdje se učenike priprema za sablazan muke: Božju slavu evocira također oblak koji obavija učenike kao simbol Gospodinove prisutnosti. Slično se preobraženje događa i sa Svetim pismom koje nadilazi samo sebe kad hrani živote vjernikâ. Kao što se podsjeća u Verbum Domini: »U ponovnom otkrivanju povezanosti između različitih pisamskih smislova postaje ključno uočavanje prijelaza između slova i duha. Nije riječ o automatskom i spontanom prijelazu; potrebno je, radije, nadilaženje slova« (br. 38).

15. Na putu prihvaćanja Božje riječi u naša srca prati nas Gospodinova Majka koja je nazvana blaženom jer je povjerovala da će se ispuniti ono što joj je Gospodin rekao (usp. Lk 1, 45). Marijino blaženstvo prethodi svim blaženstvima koje je Isus proglasio za siromašne, ožalošćene, krotke, mirotvorce i one koji su progonjeni, jer je to prijeko potreban uvjet za svako drugo blaženstvo. Nijedan siromah nije blažen zato što je siromašan; postaje to ako poput Marije vjeruju u ispunjenje Božje riječi. Na to podsjeća veliki učenik i učitelj Svetoga pisma, sveti Augustin: »Netko iz mnoštva, obuzet oduševljenjem, povikao je: "Blažena utroba koja te nosila", a Isus je odgovorio: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!". Kao da želi reći: moja majka, koju nazivaš blaženom, blažena je upravo zato što čuva

Božju riječ. Ne zato što je u njoj Riječ postala tijelom i prebivala među nama, nego zato što čuva tu istu Božju riječ po kojoj je stvorena i koja se u njoj utjelovila« (Traktat o Ivanovom Evanđelju, 10, 3). Neka Nedjelja Božje riječi pomogne Božjem narodu rasti u pobožnom i revnom dubokom upoznavanju sa Svetim pismima kao što je sveti pisac podučavao još od drevnih vremena: »Jer, riječ je posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da je vršiš« (Pnz 30, 14). Dano u Rimu, pri Svetom Ivanu Lateranskom, 30. rujna 2019. Liturgijski spomen svetoga Jeronima na početku 1600. godišnjice njegove smrti.

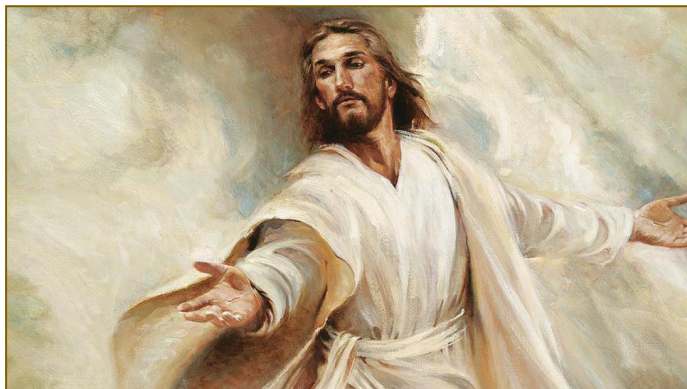
[1] Usp AAS 102 (2010), 692-787. [2] »Sakramentalnost Riječi može se tako razumjeti po analogiji Kristove stvarne prisutnosti pod posvećenim prilikama kruha i vina. Pristupanjem oltaru i sudjelovanjem u euharistijskoj gozbi mi stvarno primamo tijelo i krv Kristovu. Naviještanje Riječi Božje u liturgijskom slavlju uključuje priznavanje da je sam Krist nazočan i da se obraća nama kako bi bio prihvaćen« (Verbum Domini, 56).

Preuzeto: IKA

*Onaj tko se hrani Božjom riječju svaki dan
postaje poput Isusa, suvremenik ljudi koje susreće.*

Papa Franjo

USKRSNE ČESTITKE VRHOVNE GLAVARICE I PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Zagreb, Uskrs 2020.

„Uskrsnu Gospodin doista! Aleluja!“

Drage moje sestre, sestre novakinje i kandidatice,

kojeg li slavlja, koje li radosti, kojeg li olakšanja za cijelo čovječanstvo! Krist uskrsnu od mrtvih i mi ćemo s Njime uskrsnuti. Kristovo uskrsnuće je jamstvo da naš život ne prestaje sa smrću, nego se nastavlja nov, ljepši, bogatiji, tamo gdje nam je Bog pripremio mjesto (usp. Iv 14,3), gdje nema tuge, jauka ni boli (usp. Otk 21,4.), a ljepota nadilazi našu spoznaju, dobrota naše iskustvo, jer oko nije vidjelo, uho nije čulo, srce čovječje nije osjetilo ono što je Bog pripremio onima koji Ga ljube (usp. 1 Kor 2,9.).

Slaveći slavlje Kristova uskrsnuća, drage moje sestre, sestre novakinje i kandidatice želim vam sretan i blagoslovljen Uskrs, te puninu ljubavi i mira, kako bi jednog dana bile dionice nebeske gozbe i s Bogom kraljevale u vijeke vjekova.

Sve vas pozdravlja i za sve se moli vaša u Malom Isusu

*s. M. Marija Banić,
vrhovna glavarica*

**„Što tražite živoga
među mrtvima?
On nije ovdje,
nego je uskrsnuo.“
Lk 24,5-6**

Sarajevo, Uskrs 2020.

Drage Sestre!

U čitanjima Vazmenog bdijenja ovog Uskrsa Crkva pred nas stavlja izvještaj o postanku svijeta (Post 1,1-2,2). Zatim slušamo izvještaj o Abrahamovoj kušnji da kao žrtvu Bogu prinese svojega jedinoga sina (Post 22,1-18). Ovaj događaj nije slučajno stavljen pred nas. Abraham je bio poslušan Bogu i bio je spreman dati svojega ljubljenoga sina, nešto najvrjednije što je imao. Ovaj događaj je alegorija Isusove žrtve na križu. Kao što je Izak bio jedini ljubljeni sin, tako je i Isus jedini ljubljeni Sin svojega Oca. Kao što je Izak uzbrdo nosio drvo za vlastitu žrtvu, tako je i Isus nosio drvo križa za vlastitu žrtvu. Iz Abrahamova i Isusova primjera vidimo važnost poslušnosti. Iako Abraham nije razumio zašto mora izgubiti ono što mu je najvrijednije, svojega jedinoga sina, poslušao je Boga jer je Bogu vjerovao. Znao je da postoji neki razlog, neki viši cilj po kojem će se Bog proslaviti. Kada je Bog vidio da mu je Abraham spreman dati sve svoje, velikodušno ga je nagradio. A naš Bog isti je i jučer i danas. Kao što je od Abrahama tražio da mu preda sav svoj život, tako traži i od nas da smo Bogu poslušni u svemu što od nas traži, pa i ako nam je nekada možda teško shvatiti zašto se nešto događa. No, sigurno smo se uvjerali više

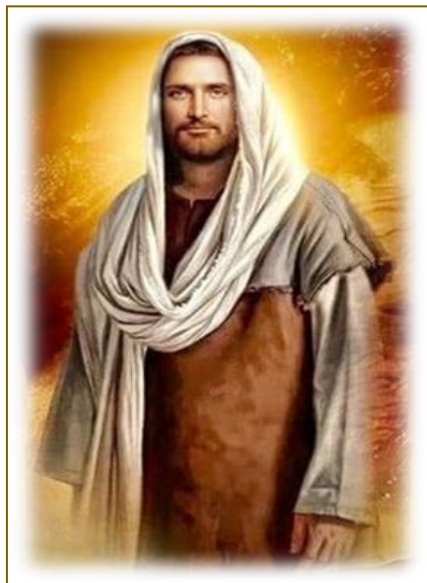
puta da smo dobili veliku nagradu kada smo poslušali ono što je Bog zatražio od nas. Bog je izlio obilje milosti na nas. Matejevo Evanđelje opisuje kako se anđeo Božji ukazao ženama koje su došle na grob svojega Učitelja. Rekao im da je Isus uskrsnuo od mrtvih, da je živ te da jave učenicima da pođu u Galileju jer će tamo susresti Gospodina (Mt 28,1-9). Ovdje vidimo kako Bog dopušta svakom čovjeku da sam pronade Krista. Isus ne želi nikoga prisiliti da vjeruje u Njega. On strpljivo čeka da ga potražimo, čeka da se svojom voljom odlučimo za Njega. Čovjek često ne želi naći Boga. Traži svoju sreću u prolaznim stvarima, u ljudskoj slavi, gledajući samo u sebe. Tek kada prestanemo gledati u sebe, pa svoj pogled usmjerimo na svojega bližnjega, na sestru koju mi je Bog darovao i s kojom živim, možemo se susresti s Isusom. Iako je bio mrtav, žene su imale osjećaja za Isusa, htjele su obići njegov grob, nisu u očaju gledale u sebe niti pošle za ovozemaljskim užiticima. One su imale ljubavi za bližnjega i tako su susrele samoga Krista, za razliku od stražara koji nisu bili na grobu jer su ljubili Isusa, nego jer su morali tu biti. I taj manjak ljubavi za bližnjega učinio ih je nesposobnima da prepoznaju ljubav koju Bog daje te od straha zadržtaše i obamriješe.

Čestitajući radosni blagdan Uskrsa svim našim dragim prijateljima, suradnicima, dobročiniteljima, vama drage sestre, žarko molim Uskrsnuloga da poput Psalmista možemo klicati: „**Kličimo i radujemo se u Njemu.**“ (Ps 118).

Hvala svima za molitvenu blizinu u „Korizmi mojih kušnji“, u kojoj sam posebno osjetila Božju ljubav i vašu blizinu. Sretan i radostan Uskrs od srca želim našoj Časnoj Majci s. M. Mariji Banić i njezinom Vijeću, sestrama Provincijalkama i provincijskim Savjetnicama, svim Sestrama, sestrama Novakinjama i Kandidaticama diljem drage nam Družbe te svim Prijateljima Maloga Isusa kličući radosni „**Aleluja**“ Uskrsnulomu Isusu!

Vaša u Malom Isusu, u ime sestara Sarajevske provincije BZ BDM, sestara Savjetnica u Provincijskoj upravi, Sestara i Djece iz provincijske kuće ***Egipat***

*s. M. Maria-Ana Kustura,
provincijska glavarica*

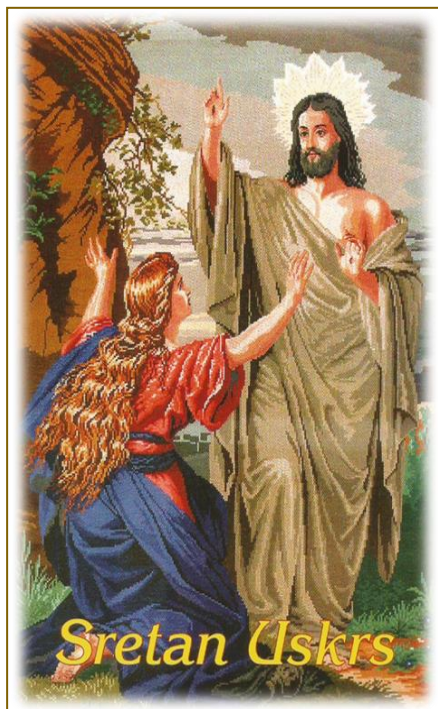
Zagreb, Uskrs 2020.

Isus, darovatelj života,
umire za neumrle duše.

Od trenutka rođenja do dana uskrsnoga
dolazi da nas otkupi od nas samih
i spasi za sretnu besmrtnost.
On bdije nad svakim dolaskom
i odlazi sa svakim čovjekom
na kraju njegova života u **Uskrsnuće**.

Dragoj Č. Majci, svim sestrama, novakinjama i kandidaticama
čestita svetkovinu Uskrsnuća Gospodinova

s. M. Petra Marjanović,
sa sestrama zagrebačke provincije

**„Krist uskrsnu i zablista
svome narodu što ga otkupi
predragocjenom krvlju
svojom!“**

Svojim uskrsnućem Krist je pobijedio tamu grijeha i darovao nam novi, besmrtni život.

Uskrsli Isus, naše Sunce, poziva nas da ustanemo iz tame grijeha i pođemo u Galileju naše svakidašnjice, živeći Evanđelje, donoseći Kristovu ljubav i nadu ovome svijetu, uz radosni poklik ALELUJA!

Obasjane svjetlom Kristove uskrsne radosti budimo male svjetiljke. Nadolijevajmo ulje Božje dobrote i milosrđa u uljanice našeg života, kako bi pokazivale put koji vodi u život vječni.

Časnoj Majci, sestrama Provincijalkama, novakinjama i kandidaticama drage nam Druže kao i Prijateljima Malog Isusa, neka je radostan i Bogom ispunjen blagdan Uskrsa.

ALELUJA, ALELUJA, ONOM KOJI USKRSNU!

ALELUJA, ALELUJA, SLAVA KRISTU ISUSU!

Radost Gospodinova uskrsnuća vam žele i s vama dijele

*s. M. Terezija Pervan, provincijska glavarica
s članicama vijeća i sestrama iz samostana sv. Ane*

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

s. M. Krescencija Zwiefelhofer
150. obljetnica rođenja (1868. - 2018.)

U prigodi 150. godina rođenja s. M. Krescencije Zwiefelhofer, jedne od sestara koja je s utemeljiteljem nadbiskupom Josipom Stadlerom ugrađena u temelje naše Družbe, izvanredne žene, sestre kreposnog i svetog života, kroz dosadašnjih 5, i sadašnjim šestim nastavkom, u Vjesniku naše Družbe "U službi Malog Isusa", osvježile smo njezinu duboku prisutnost u životu Družbe.

Kroz šest nastavka u nekoliko naslova dala sam kratki presjek njezina kreposnog života: *U duhovnoj školi nadbiskupa Stadlera; Stadlerova vjerna suradnica u vođenju Družbe; Odlična čuvarica, promicateljica i zapisničarka povijesti Družbe; Svjedok i prenositeljica svetosti života i duhovne baštine Utemeljitelja; Svjedok Stadlerove svete smrti; Voditeljica Družbe nakon smrti nadbiskupa Stadlera; Kreposna redovnica; Svjedočanstva sestara o pok. s. M.*

Krescenciji. Naslovi u šest nastavka objavljeni su u: U Službi Malog Isusa, Vjesnik Družbe, br. 1/2018.; br. 2/2018.; br. 3/2018.; br. 4/2018.; br. 3/2019. i u ovom broju br. 1/2020.

S. Krescencija Zwiefehofer rođena je 17. srpnja 1868. u Tišeku (Tisch) – Christianbergu, u Češkoj, a umrla je 2. kolovoza 1957. godine u samostanu "Marijin dom" u Vinkovcima i tamo pokopana. Primljena je u Družbu sestara Služavki Malog Isusa 4. kolovoza 1900. godine, a u redovničku kandidaturu novoosnovane Družbe primio ju je 7. listopada iste godine u Sarajevu utemeljitelj Družbe vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler, današnji sluga Božji.

S. M. Krescencija bila je vjerna Stadlerova suradnica u formiranju i vođenju Družbe, dugogodišnja vrhovna glavarica Družbe, prenositeljica karizme i duhovnosti Družbe. **Sestra kreposnog života, izvanredna osoba, žena-redovnica puna Božjeg duha. O tome je posvjedočio i sam otac Utemeljitelj, a to su potvrdile i sestre koje su s njom živjele i koje su je poznavale.** U Družbi je, za njezina života i nakon njezine smrti, među sestrama i onima koji su je poznavali, uvijek bio glas o njezinu kreposnom življenju. Iz svjedočanstva sestara, koje su s njom živjele i koje su je poznavale, nedvojbeno je da je ona bila žena kreposnog i svetog života, uzorna redovnica po Srcu Isusovu. Potrebno je da svijetli primjer svetosti njezina života bolje i potpunije upoznamo, slijedimo i promičemo u Družbi i izvan nje.

Ponovno molimo sve sestre u Družbi da, ukoliko imaju neki zapis, predmet, sjećanje, svjedočenje, povezano sa životom i djelom s. M. Krescencije, neka to što prije dostave na Tajništvo Vrhovne uprave Družbe, u svrhu pripreme kratkog životopisa ove naše kreposne sestre, u prigodi 150. obljetnice njezina rođenja. Osobito su korisna svjedočanstva najstarijih sestara naše Družbe, od kojih su neke s njom živjele, osobno je poznavale i još se sjećaju njezina lika, ili su čule o detaljima iz njezina života od sestara koje su s njom živjele. Svako sjećanje na nju korisno je i potrebno zapisati i oteti od zaborava. Starijim sestrama u tome mogu pomoći mlađe sestre, koje neka točno zapišu ono što im starije sestre kazuju i svjedoče, s naznakom imena i prezimena dotične sestre, mjesta, datuma i godine. Učinimo i ovim činom sve što možemo za duhovno dobro naše Družbe, a time i svake sestre koja u njoj živi i koja će u njoj živjeti.

Molitvenik *Betlehem, molitve i hvalospievi na slavu Maloga Isusa za Betlehemke ili Služavke Maloga Isusa u Sarajevu*, godine 1899. nadbiskup Stadler je pripremio uz pomoć kanonika Jegliča za potrebe sestara svoje Družbe. Dao ga je osobno i s. M. Krescenciji, koja je iz njega svaki dan molila, vjerno ga držala u rukama, nad napisanim tekstovima razmatrala i

crpila Božju mudrost duhovne upute i nadahnuća Duha Svetoga za svoj svakodnevni život. Uz pojedini tekst svojom rukom napisala je i nutarnji poticaj i odjek svoje duše. Tako je u primjerice u tom molitveniku, kojim se osobno služila, svojom rukom napisala: „Budi u svemu zadnja, samo u krjeposti prva.“ U obnovljenom molitveniku naše Družbe, „U slavu Malom Isusu“ iz 2009. godine, pod naslovom *Duhovna baština Družbe, Molitve časne majke Krescencije Zwiefelhofer*, str. 207-213., stavljene su duhovne molitve, izreke i duhovne bilješke s. M. Krescencije, koje je ona osobno svojom rukom zapisala u svom osobnom molitveniku *Betlehem, molitve i hvalospjevi na slavu Maloga Isusa za Betlehemke ili Služavke Maloga Isusa u Sarajevu*, iz 1899. godine. To su slijedeće molitve i duhovni zapisi: *Duše Sveti!; Marijo!; Bog hoće; Litanije poniznosti; Redovnica mora moliti od Boga; Sretna redovnica je ona.; Redovnica mora biti ravnodušna; Redovnica koja nikada neće biti savršena; Veseli se; Sedam glavnih grijeha redovnice.*

U molitvi *Duhu Svetom* s. M. Krescencija ispovijeda vjeru u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga, da je Duh Sveti „duša moje duše“. Pred tim trojstvenim otajstvom se klanja i u poniznosti moli da je Duh Sveti „prosvjetli“, „ojača“, „vodi“, tješi“, da joj „otkrije“ svoje želje i volju Očevu, „ukoliko to odgovara planu Vječnoga Oca“. Ona neprestano traga za Bogom. Ponizno priznaje da je Bog prvi i zadnji, na početku i svršetku, da bez Njegove milosti sami po sebi ništa dobra ne možemo učiniti. Zna, vjeruje i prihvaća da se svijet i život čovjeka, pa tako i njezin život, nalaze u Božjim rukama, da je odgovorna Bogu za svoj život. U stavu priznanja svoje ljudskosti i ograničenosti, te predanju u Božje ruke, moli Duha Svetog: „Daj mi spoznati što trebam činiti. Daj mi spoznati što trebam trpjeti. Daj mi spoznati što trebam tiho, skromno, razmišljajući, prihvaćati, nositi i podnositi. Da, Duše Sveti, daj mi spoznati Tvoju i volju Očevu. Jer čitavim svojim životom ne želim ubuduće ništa drugo biti, nego trajno i neprekidno DA na želje i volju Vječnoga Oca.“.

Moli Blaženu Djevicu Mariju, koja je u zajednici s apostolima, izmolila obećanog Duha Svetog, Mariju Majku Crkve, da po njezinu uzoru i naše duše budu otvorene Duhu Božjem, kako bi doprinosile duhovnoj obnovi svijeta, jer vjeruje da je cijeli svijet Božji, da je redovnica majka i sestra cijelog svijeta, i za njegovo duhovno dobro odgovorna. Poslanje redovnice je poput Marije donositi Isusa svijetu. U molitvi *Bog hoće*, s. M. Krescencija kao ljubljeno Božje dijete, u brizi za duhovnu ljepotu svoje duše, ispovijeda i svjedoči kakva treba biti i što treba činiti da bi živjela po Božju i omiljela Bogu, te bila na duhovni poticaj i drugima. I to u svakodnevnici i u običnosti života. Ističe da Bog hoće da „slušaš bez prigovora“, da „radiš bez prestanka“, da držiš šutnju a ne mrgodiš se“, da budeš čedna i vazda s osmijehom na usnama“, da „tražiš zgodu biti drugima korisna“, da „odstraniš svaku misao koja te uznemiruje“, da se „utečeš Bogu čim

pogriješi”. Majka Krescencija je jako cijenila, te mišlju, srcem, dušom i svojom pojavom svjedočila o važnosti, korisnosti i vrijednosti osmjeha, da bude bolja žena, bolja redovnica. Stoga u molitveniku pod naslovom *Sretna redovnica je ona*: zapisuje da je sretna redovnica “ona koja nikad ne sudi i uvijek se smiješi, koja strpljivo podnosi vlastite i tuđe pogriješke”. Bila je sva u Bogu uronjena, zagledana u nebo, koje ima svoj vidljiv odsjaj u njezinoj osobnoj dubokoj pobožnosti, a opet je bila tako bliska i susretljiva prema sestrama i bližnjima. Prožimala ju je silna dobrohotnost koja sve ispričava, po uzoru na Boga kao brižnog Oca. Uistinu je bila jedna ponizna, samozatajna, duhom jaka, neslomljiva i neustrašiva, puna životnog optimizma, marljiva i strpljiva, u hodu dostojanstvena i umjerenih pokreta, prodorna duha, duhovno šutljiva i uvijek s produhovljenim osmjehom na licu, radosna žena-redovnica.

Korisno je i bogoljubno moliti *Litanije poniznosti*, koje je napisala ova uistinu ponizna, samozatajna redovnica. Razmišljamo o zazivima koji su u njima. U različitim zgodama osobnog života, kao i života u odnosu prema sestrama u zajednici, u odnosu prema bližnjima izvan samostana, naći ćemo poticaj, putokaz, rješenje, duhovnu utjehu i duhovnu jakost. Znakoviti su običajne zazive “Usliši me, Isuse”, “Oslobodi me, Isuse”, njezin zaziv: “Daj da to htjednem, Isuse!”, kao i rečenica na kraju litanija: “Toliko vrijediš koliko se poniziš.”

Duhovno zrcalo u kojem s. M. Krescencija ogleda svoju dušu, život i djela u svakodnevnici života, svoj odnos prema Isusu, sebi i drugima, jest Isus Krist. Da bi bila sretna redovnica nastoji “da u svemu vidi Isusa Krista”, naš najveći uzor. Stoga je svaki dan nastojala biti što vjernija slika Isusa Krista, živuća i hodajuća ikona, nazirati Kristovo lice u licima sestara, u licima bližnjih. Živjela je spremnost na služenje i žrtvovanje sebe za druge. Računala je s tim da putu rasta u svetosti treba voditi računa i o tome u čemu treba biti ravnodušna, što treba usvajati i njegovati, kao i o tome što treba izbjegavati, ne činiti. Stoga iz osobnog iskustva zapisuje da redovnica neće biti savršena ako “se ispričava”, ako “mrmlja i svemu prigovara”, ako se “tuži na hranu”, ako “se ruga”, ako “izbjegava pogled poglavara”, ako “ne mari za male stvari”. Nije se stidjela stvarati oko sebe “ozračje vjere”, u mislima i djelima, u sitnicama svagdašnjeg života. U nastojanju oko trajnog obraćenja, koje je vlastito posveti, prihvaćala je i revno živjela sakramentalni život, te vršila evanđeosku samozataju i odgovarajuću stegu života i duhovne vježbe, koje su potrebne za jačanje duhovnih i tjelesnih sila. Među sedam glavnih grijeha redovnice s. M. Krescencija navodi: 1. neposlušnost, 2. netočnost, 3. kršenje šutnje, 4. prigovaranje i mrmljanje, 5. posebna prijateljstva, 6. zavist, 7. antipatija osornost”. Gledala je na svijet, na ljude i na stvari iz perspektive Božjega gledanja. Živjela je odlučnost da usmjeri svoj život prema Božjemu stvaralačkom planu o njoj. U tome je ona

bila poticaj sestrama s kojima je živjela, a i nama svima danas, da neumorno radimo na izgradnji sebe uredivši svoj život prema Božjemu planu.

Budno je pazila da se kod nje, i kod sestara koje s kojima živi, ne zgasne žar prvotne ljubavi prema Isusu i redovničkom pozivu i poslanju, te revnost u vršenju pravila Družbe. Trudila se i u tome je uspjela živjeti vrijeme kao kairos, kao vrijeme milosti. Svakodnevno je sa psalmistom iz Ps 51 molila Gospodina: "Pokaži mi Gospodine, milosrđe svoje i da nam svoje spasenje. .. Srce raskajano, ponizno, Bože nećeš prezret. ... Čisto srce stvori mi Bože i duh postojan obnovi u meni."

Hvala Bogu za dar majke s. M. Krescencije Zwiefelhofer, za dar njezina sjajnog primjera kako se može naći sebe i biti kreposna redovnica tragajući za Bogom, za sjajan uzor svetosti njezina života. Molimo se njoj, da nam izmoli kod Gospodin duhovnu obnovu Družbe, nova duhovna zvanja, da Oca Utemeljitelja slugu Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, ako je to Božja volja, Gospodin uzdigne na čast oltara.

s. Maneta Mijoč

Duše Sveti,

daj mi spoznati Tvoju i volju Očevu.

Jer čitavim svojim životom

ne želim ubuduće ništa drugo biti,

nego trajno i neprekidno DA

na želje i volju Vječnoga Oca.

s. M. Krescencija

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Akademija u povodu 101. obljetnice smrti sl. Božjega Josipa Stadlera

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 7. prosinca 2019. u dvorani *Pavla VI.* u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu upriličile su prigodnu akademiju u povodu 101. obljetnice smrti sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja.

Provincijska glavarica sestara Služavki Malog Isusa s. M. Maria Ana Kustura pozdravila je najprije nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića i čestitala mu obljetnicu imenovanja za vrhbosanskog nadbiskupa koje je bilo upravo toga dana, 7. prosinca 1990. Pozdravila je i apostolskog nuncija u BiH Luigija Pezzuta, časnu majku s. Mariju Banić, sve svećenike, časne sestre i sve nazočne. Zahvalila je upravi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa na gostoprimstvu, te dr. Antunu Lučiću, mons. Pavi Jurišiću, svojim sestrama i svima koji su dali svoj doprinos u organizaciji ove akademije. „Mi sestre Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca BDM-a slavimo 50. obljetnicu osnutka Provincije, pa smo ovom prigodom i

sutrašnjim svečanim euharistijskim slavljem u katedrali, kojeg će predvoditi naš uzoriti Vinko kardinal Puljić, željele zahvaliti Gospodinu za neizmijerna dobročinstva, milosti, radosti, kao i patnje kojima nas je dobri Bog želio privući k sebi na poseban način, kako On to samo znade“, kazala je s. M. Maria Ana Kustura.

„U ove popodnevne sate okupila nas je obljetnica blažene smrti sluge Božjega Josipa Stadlera u ovoj njegovoj ustanovi. Pozdravljam sve koji ste došli da i na ovaj način iskažete poštovanje prema ovome Božjem slugi koji nas je toliko zadužio“, kazao je u uvodnoj riječi postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera mons. Pavo Jurišić, te kao moderator

najavio zbor sestara i djece Stadlerova dječjeg *Egipta* u Sarajevu koji je, pod ravnanjem maestra vlč. Marka Stanušića, otpjevao pjesme: „Oj, Stadlere“ i „Prijatelju siromaha“ (tekst i glazba s. M. Virginia Ninić).

Riječi dobrodošlice u ime uprave Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa uputio je duhovnik don Milenko Krešić, izvanredni profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, koji je istaknuo divljenja vrijednu činjenicu da je u sirotištima sestara Služavki Malog Isusa *Betlehem* (1898.) i *Egipat* (1989.) u Sarajevu od njihova osnutka do 1949. godine, kada su komunističke vlasti protjerale sestre iz Bosne i Hercegovine, bilo zbrinuto 10 000 djece.

Profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru dr. Antun Lučić predstavio je knjigu pod naslovom „Prigodne pjesme posvećene prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru (1881. - 1918.)“ koja je objavljena u Zagrebu 2018. godine, u Jubilarnoj Stadlerovoj godini u povodu trostrukih Stadlerovih jubileja (1843., 1868. i 1918.) pod naslovom „Svjetiljka koja gori i svijetli“. „U raskošnom i jednom od dostojnih izbora pribavljene su sabrane pjesme objavljene za pastoralna života Josipa Stadlera i netom kad dušom krenu nebu. Ni jednu od pjesama nije zahvatila 'ukočenost', već svojom rastresitošću, kompozicijskom skladu i mogućom porukom jamče opstanak u nadolazećoj recepciji djela... Jedrina stihova pokazuje da su napisani rukom iz topline srca“, kazao je, između ostalog, dr. Lučić o knjizi u kojoj se nalaze pjesme hrvatskih pjesnika u čast Stadleru, među kojima su: Izidor Poljak, fra Grga Martić, Svetozar Rittig, Eugenija Šah, Nikola Ostojić... Nakon akademije svi nazočni imali su prigodu dobiti na dar ovu bogatu zbirku pjesama.

Potom je prikazan dokumentarni film pod naslovom „Sluga Božji dr. Josip Stadler“ koji je ostvarenje mladih Stadlerovih sugrađana njegova rodnog grada Slavenskog Broda. Film je rađen u produkciji „Savez bez imena“, institucije na čijem se čelu nalazi župnik iz Brodskog Vinogorja u Slavenskom Brodu. Redatelj i scenarist je Stjepan Šarić, a Tomislav Babić je snimatelj slike i zvuka. U filmu se kao glumci pojavljuju Goran Grgić u ulozi Stadlera kao nadbiskupa, a dječak iz Slavenskog Broda Tomislav Peić igra dječaka Josipa kao zlatno brodsko dijete.

U prigodnoj riječi postulator Jurišić istaknuo je da Stadlerova uspomena živi u mjesnoj Crkvi vrhbosanskoj i u njegovoj Družbi koje su zajedno pokrenule postupak za njegovu beatifikaciju. „Proces je dobro napredovao, a trebamo privesti kraju onaj dio koji će prikazati njegov krjepostan život. Često mi se postavlja pitanje kada će to biti. Moj odgovor glasi: Bit će onda kada mi to budemo htjeli! Kolika je naša uvjerenost u svetački život ovoga Božjega sluga, mislim na sve nas od vrha Družbe i vrha Nadbiskupije, pa onda po redu ... Vjerujem da su molitve pojedinih sestara, onih starica koje sam upoznao, a koje po cijeli dan provode u kapelici i mole na ovu nakanu, najzaslužnije za sve što je urađeno i odrađeno“, kazao je mons. Jurišić te sestrama čestitao Dan provincije. „Neka Bog blagoslovi ovo

djelo Božje providnosti koje je nastalo zalaganjem i radom revnoga pastira prvoga vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, da Vas Duh Sveti vodi u službi služenja onima koji su u posebnom ozračju Božje ljubavi, malenima i neznatnima“, rekao je mons. Jurišić.

Završnu riječ uputio je kardinal Puljić koji je kazao da je o nadbiskupu Stadleru naučio nešto više kada su ga, kao svećenika Banjolučke biskupije, pozvale sestre Služavke Malog Isusa da im održi duhovne vježbe. Istaknuo je da je bio ugodno iznenađen kada je čuo sestre kako mole da nadbiskup Stadler bude proglašen blaženim pa je još više čitao o njemu. Dodao je da tada ni slutio nije da će biti jedan od nasljednika na stolici vrhbosanskog nadbiskupa. „Prije 30 godina na današnji dan sada pokojni biskup iz Đakova mons. Ćiril Kos objavio je moje imenovanje za vrhbosanskog nadbiskupa. Te godine sestre Služavke Malog Isusa slavile su stotu obljetnicu Družbe. Za mene je to bilo vatreno krštenje jer sam, iako sam tek došao iz pastorala, trebao predvoditi tu proslavu“, kazao je kardinal Puljić te dodao da je u tim trenucima razmišljao o nadbiskupu Stadleru koji je vjerovao u poslanje koje mu je povjereno. Podsjetio je da je tom prigodom u blagovaonici Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa kazao da će nastojati dati se voditi Duhom Svetim te da se pokušao osloboditi straha pred sutrašnjicom, pred ljudskim obzirom i kompleksa prema prošlosti. „Sluga Božji Josip Stadler bio mi je nadahnuće. Nisam puno znao o njemu, ali ono što sam znao, bilo mi je jako važno“, rekao je kardinal Puljić ističući da rado razmišlja o nadbiskupu Stadleru koji je po dolasku preko Save u Bosnu imao ruke da blagoslivlja, spremnost na žrtvu u služenju i zauzetost za Boga i ljude, a posebno za siromašne. Na kraju je istaknuo da je nadbiskup Stadler svojim životom pokazao da je bio spreman umrijeti za Crkvu. „Volio bih da ova mjesna Crkva bude više svjesna veličine koju joj je Bog podario, da nadbiskupa Stadlera više voli, cijeni, moli i da se nadahnjuje vjerom u poslanje koje je Bog povjerio“, kazao je kardinal Puljić te čestitao Družbi i Provinciji obljetnice njihova osnutaka.

Preuzeto: kta

Sarajevo

Stadlerovo u prosincu 2019.

U sarajevskoj prvostolnici, uoči Stadlerova dana, obilježen je 7. prosinca 2019. spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega dr. Josipa Stadlera euharistijskim slavljem u večernjim satima, koje je predslavio preč. Mato Majić, katedralni župnik.

Na početku Misnog slavlja sve nazočne, posebno hodočasnike iz Prozora sa s. M. Marinelom Zeko, pozdravio je župnik preč. Majić i podsjetio na spomendan svetog Ambrozija, a budući da je prva subota, molilo se i za svećenička i redovnička zvanja. Župnik se također prisjetio Božjeg ugodnika, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera i pozvao sve na molitvu, da bude uzdignut na čast oltara, te da mu se zahvalimo što je Bog po njemu našoj Crkvi dao tolika dobra.

U prigodnoj propovijedi župnik Majić osvrćući se na Riječ Božju o Isusu, dobrom Pastiru, istaknuo je da smo svi danas pozvani biti pastiri jedni drugima, poput svetog Ambrozija, kao i sluge Božjeg Josipa Stadlera, pastira onog vremena, koji je osim gradnje, bio silan otac svima, a ne samo katolicima. Naglasio je posebno Stadlerovu svetost, dobrotu i pastirsko srce, „i da njemu ne treba, nego nama da bude uzdignut na čast oltara, jer je sve manje onih koji su poput Josipa Stadlera“, zaključio je župnik Majić.

Misna čitanja pod svetom misom čitali su hodočasnici iz Prozora - učenici osmih i devetih razreda, kao i animirali liturgijsko pjevanje, te veselim, mladim, ugodnim glasovima i pjesmama slavili Gospodina.

Po završetku popričesne molitve svi su se okupili oko groba sluge Božjega Stadlera te izmolili molitvu na nakanu njegova proglašenja blaženim.

s. M. Manda Pršlja

Bezgrješno u sarajevskoj katedrali

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 8. prosinca 2019. obilježile su 50. obljetnicu svoga postojanja i proslavile Dan Provincije, te obilježile 101. obljetnicu smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe.

Svečano euharistijsko slavlje na Drugu nedjelju došašća, kada pada i svetkovina Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije koja se liturgijski prenosi na dan 9. prosinca, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, u kojoj se nalaze posmrtni ostaci nadbiskupa Stadlera, predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, u zajedništvu s apostolskim nuncijem mons. Luigijem Pezzutom te uz koncelebraciju 16 svećenika, među kojima je bio i postulador kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera mons. Pavo Jurišić. Sudjelovale su brojne sestre Služavke Malog Isusa na čelu sa časnom majkom s. M. Marijom Banić i provincijskom glavaricom s. M. Mariom Anom Kusturom, kao i sestre drugih družbi među kojima i provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža. Misno slavlje izravno je prenosio Radio Marija Bosne i Hercegovine.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić najprije se osvrnuo na misna čitanja Druge nedjelje došašća ističući da „prorok Izaija želi svom izabranom narodu prisvijestiti da je Božji sud uvijek pravedan.“ „Zato je prevažno

shvatiti Božju pravednost. To i sveti Ivan Krstitelj, na neki način, poručuje da će Bog razlučiti zrnje od pljeve. Mi, ljudi, često miješamo istinu i laž, dobro i zlo. Kod Boga toga nema. Grijeih i milost ne idu zajedno. Potrebno je shvatiti prorokovu poruku da poput Ivana Krstitelja pripravimo put Gospodinu i da, kako sv. Pavao potiče, 'prigrlimo jedni druge kao što je Krist prigrlio nas na slavu Božju', kazao je kardinal Puljić ističući da je potrebno obratiti se, usvajati Isusovo mišljenje, Isusov stav kad poručuje: „Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca“ (Mt 11, 29).

Spominjući se godišnjice smrti sluge Božjega Josipa Stadlera, koji je preminuo 8. prosinca 1918. u Sarajevu, poželio je da „svi mi onako volimo Crkvu kako ju je on volio, i to Crkvu onakvu kakva jest“. „On je služio u Crkvi i u svom dostojanstvenom služenju vjerovao je u svoje poslanje koje mu je Crkva dala. Danas postoji poslanje, ali ljudi često rade po svojem, po onom što mu je čeif i sklonost, a ne po onom što Crkva daje. Ono što Crkva daje, to je poslanje. Zato je potrebno od sluge Božjega Josipa Stadlera naučiti tu crkvenost. Znajući kakve je kušnje nadbiskup Stadler proživljavao, čovjek se divio s kakvom ih je strpljivošću podnosio. Kad dođem u krizu vidjevši svu zlobu koja zna zavladatai, tada mi je nadahnuće strpljivost nadbiskupa Stadlera kojom je podnosio sve uvrjede, pljuvanje i poniženja. Bogu smo zahvalni za njega... Učimo se od nadbiskupa Stadlera obraćenju da poravnamo brda među nama, da se znamo međusobno prihvatiti kao ljudi. Ozbiljan problem koji se primjećuje u posljednje vrijeme jest to da su niknula brda između ljudi. Ljudi se često međusobno ne mogu prihvatiti. Ponekad ni najbliži. Iako se zajedno mole i idu na

pričest, nerijetko ostaju brda između njih. Prevažno je shvatiti da valja ta brda ukloniti. To su brda oholosti, sebičnosti... i da ne nabrajam dalje. Bogu smo zahvalni, ne samo zato što nam je nadbiskup Stadler ostavio ova divna zdanja kao karizmatički graditelj malog i bogoslovnog sjemeništa, sirotišta, ove katedrale...; ne samo zato što je u karizmi svoga poslanja doveo časne sestre koje će odgajati druge, te ustanovio sestre Služavke Malog Isusa, nego smo posebno zahvalni što je ostavio divni svijetli trag svoga života“, rekao je kardinal Puljić.

„Sestrama Služavkama Malog Isusa zahvaljujemo što imaju divan osjećaj prema svome Utemeljitelju i što su me, smijem to reći, stalno pitale kad ćemo započeti proces Stadlerove beatifikacije. Hvala im što su s toliko ljubavi tražile da se pokrene proces koji je sada u Rimu. Sada čekamo da izmolimo završetak procesa proglašenja blaženim, čudo, itd. Zahvalni smo nadbiskupu Stadleru što je ostavio tu zajednicu kao svoje pismo. Ne moramo čitati knjige jer su sestre Služavke Malog Isusa njegovo pismo: služiti sirotinji, malenima, potrebnima... U biti, uloga svakog kršćanina jest služiti čovjeku“, rekao je kardinal Puljić koji je potom progovorio o Bezgrješnom začecu Blažene Djevice Marije. „Nije ona velika samo zato što je očuvana od grijeha, nego zato što je ostala bez grijeha, što je surađivala s Bogom. Bog joj nije oduzeo slobodu; u svojoj slobodi bila je predana Bogu. Naše časne sestre različitih družbi uz svoje ime stave i slovo M, odnosno ime Marija htijući u Mariji imati uzor. Podržavam vas i želim, ne samo da to ime bude ispred Vašeg imena, nego ispred života. Neka vam bude uzor Marija koja je Bogu poslušna, odana i Bogu predana. Takve karizme danas trebamo. Ova Crkva, koja je sva izranjena i proživljava kušnju, ima snagu Božje milosti. U to se mi pouzdajemo. Zato želimo, unatoč svih kušnji ovoga vremena, živjeti s tom vjerom te svjedočiti i naviještati spasenje i otkupljenje“, poručio je kardinal Puljić.

Na kraju svete mise svi su pošli u dno katedrale i okupili se oko groba nadbiskupa Stadlera te, između ostalog, zajedno izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim.

Tijekom svete mise liturgijsko pjevanje animirao je katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Nakon svete mise nastavljeno je druženje u samostanu sestara Služavki Malog Isusa *Egipat*.

U dvorani *Pavla VI.* u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 7. prosinca upriličile su prigodnu akademiju u povodu 101. obljetnice smrti sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja njihove Družbe.

Sestre Služavke Malog Isusa na ovu proslavu pripravljaile su se prigodnom trodnevnicom u Provincijskoj kući u Samostanu *Egipat*. Misna slavlja prevodili su: 5. prosinca mons. Slađan Ćosić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije; 6. prosinca mons. Tomo Vukšić, vojni biskup u BiH, i trećeg dana, 7. prosinca: mons. Luigi Pezzuto, apostolski nuncij u BiH.

Sluga Božji Josip Stadler rođen je u Slavanskom Brodu 24. siječnja 1843., u skromnoj obrtničkoj obitelji Đure i Marije, rođene Balošić. U jedanaestoj godini ostao je bez oca i majke te je za nj skrb preuzela dobra obitelj Oršić. Školovanje je započeo u rodnom gradu, nastavio ga je u nadbiskupskom sirotištu u Požegi i Zagrebu. U Rimu na Papinskom sveučilištu *Gregoriana* postao je doktor filozofije (6. 9. 1865.) i teologije (29. 7. 1869.). Za svećenika je zaređen u Rimu 1868. Vratio se u Zagreb i preuzeo službu profesora u Klasičnoj gimnaziji u sjemeništu od 1869. do 1870. godine, a kasnije, 1870. - 1881., službu sveučilišnog profesora na Nadbiskupskome liceju koji je 1874. prerastao u Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Papa Lav XIII. imenovao ga je 1881. vrhbosanskim nadbiskupom u Sarajevu. Djelovao je na vjerskom, prosvjetnom, kulturnom i nacionalnom polju. Dao je izgraditi katedralu Srca Isusova u Sarajevu, bogoslovno sjemenište s crkvom sv. Ćirila i Metoda, kaptol i nadbiskupski dvor. U Travniku je podigao gimnaziju i sjemenište. Dao je izgraditi mnogo crkvi i ženskih samostana. Utemeljio je Družbu sestara Služavki Malog Isusa sa svrhom da se skrbe za siromašnu i napuštenu djecu, za starije osobe i siromahe. Osnovao je sirotišta *Betlehem* i *Egipat* za djecu i starački dom. Bio je iskreno pobožan i rado je molio. Umro je u Sarajevu u 75. godini života na blagdan Bezgrješnog začeca 8. prosinca 1918. Pokopan je u sarajevskoj katedrali. Na njegovu grobu molio je papa Ivan Pavao II. 12. travnja 1997. prigodom posjeta Bosni i Hercegovini. U Sarajevu 20. lipnja 2002. pokrenut je postupak da se proglasi blaženim i svetim.

Preuzeto: kta

Sarajevo

Propovijed kardinala za Bezgrješno

"Učimo se od nadbiskupa Stadlera obraćenju da poravnamo brda među nama, da se znamo međusobno prihvatiti kao ljudi"

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije 8. prosinca 2019. obilježile su 50. obljetnicu svoga postojanja i proslavile Dan Provincije, te obilježile 101. obljetnicu smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe. Svečano euharistijsko slavlje na Drugu nedjelju

došašća, kada pada i svetkovina Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, koja se liturgijski prenosi na dan 9. prosinca, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Puljić. Propovijed kardinala Puljića prenosimo u cijelosti:

Preuzvišeni gospodine apostolski nuncije,
draga braćo misnici,

draga braćo i sestre nazočni ovdje u katedrali, i vi koji nas pratite putem valova Radija Marija BiH!

Ovu propovijed prikazat ću mozaički. Prvo, najvažnije je čuti riječ Božju na Drugu nedjelju došašća. Prorok Izaija želi svom izabranom narodu prisvijestiti da je Božji sud uvijek pravedan. Zato je prevažno shvatiti Božju pravednost. To i sveti Ivan Krstitelj na neki način poručuje da će Bog razlučiti zrnje od pljeve. Mi, ljudi, često miješamo istinu i laž, dobro i zlo. Kod Boga toga nema. Grijeħ i milost ne idu zajedno. Potrebno je shvatiti prorokovu poruku da poput Ivana Krstitelja pripravimo put Gospodinu i da, kako sv. Pavao potiče, „prigrlimo jedni druge kao što je Krist prigrlio nas na slavu Božju“. Potrebno je shvatiti da postoji Kristov povijesni dolazak, ali i da će biti onaj Njegov konačni dolazak na sudnji dan. Važniji je Kristov osobni dolazak jer će onaj Njegov konačni biti znakovit po onome kako smo ga osobno doživjeli. Isus je ušao u našu povijest. Prije Njegova dolaska bili su proroci, a bio je i Ivan Krstitelj, Marija je začela i rodila Isusa, ali prevažno je osobno doživjeti Isusa Krista i prihvatiti ga u svoj život.

Često teško doživljavamo poziv: obratite se, jer mislimo da se nemamo zašto obraćati jer smo već Isusovi pa se nemamo u čemu mijenjati. Tako se varamo jer često uđemo u kolotečinu i svoj način življenja. Koliko je taj način usklađen s Isusovom porukom, to je drugo pitanje. Zato i postoji vrijeme došašća da vidimo: to što ja živim, načela i ono što prakticiram, koliko je to usklađeno s Isusovom riječju, s Njegovim ulaskom u našu povijest, s Njegovom željom. Želim da ova Druga nedjelja došašća bude istinski izazov da moram mijenjati neke svoje navike, svoje životne stvari koje nisu pozitivne. Živimo u vremenu nabijenom negativnošću, a Isus je uvijek pozitivnost, svjetlo, nada, snaga... Živjeti Isusa znači nositi svjetlo, snagu i nadu u svagdanji život. Zato je potrebno obratiti se, usvajati Isusovo mišljenje, Isusov stav kad poručuje: „Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca“ (Mt 11, 29).

Želim posebno spomenuti godišnjicu smrti sluge Božjega Josipa Stadlera. Postulator njegove kauze mons. Pavo Jurišić svakog osmog u mjesecu, jer je prvi vrhbosanski nadbiskup umro 8. prosinca, pošalje propovijed za taj dan uz preporuku da to bude Dan nadbiskupa Stadlera. U propovijedi za danas

upućuje na Ivana Krstitelja. Kad bismo mi danas propovijedali kako je propovijedao Ivan Krstitelj, vjerujem da bismo dospjeli u zatvor. Sv. Ivan izravno upozorava na ono što je zlo. Danas takvo što ne smiješ reći; kažu da vrijeđaš. Ako kritiziramo zlo, ne znači da odbacujemo čovjeka. Narod je to davno kazao u izreci da ne treba s prljavom vodom baciti i dijete. Treba čovjeka vrjednovati. Isus je i došao da bi čovjeka spasio. Čovjek je važan. U cijeloj klimi koju danas proživljavamo čovjek je jako malo vrjednovan. Vrjednovani su korist, potrošnja i užitak, bilo na lokalnoj, bilo na globalnoj razini. Čovjek nije vrjednovan.

Poziv na obraćenje jest vrjednovanje čovjeka i njegova spasenja. Zato je sluga Božji Josip Stadler, kada je postao vrhbosanski nadbiskup, pisao divne poslanice svojim svećenicima jer je znao da oni nisu samo navjestitelji, nego i svjedoci i djelateli svetih sakramenata. Prevažno je voditi računa kakvi će biti svećenici na terenu. Stadlerove poslanice i danas su divna poruka svima nama počevši od njegove nastupne poslanice do zadnje koju

je uputio. Sve one su divne poruke i poziv da zaživi evanđelje.

Što želim posebno naglasiti danas na obljetnicu njegove smrti? Želim da svi mi onako volimo Crkvu kako ju je on volio, i to Crkvu onakvu kakva jest. On je služio u Crkvi i u svom dostojanstvenom služenju vjerovao u svoje poslanje koje mu je Crkva dala. Danas postoji poslanje, ali ljudi često rade po svojem, po onom što mu je ćeif i sklonost, a ne po onom što Crkva daje. Ono što Crkva daje, to je poslanje. Zato je potrebno od sluge Božjega Josipa Stadlera naučiti tu crkvenost. Znajući kakve je kušnje

nadbiskup Stadler proživljavao, čovjek se divio s kakvom ih je strpljivošću podnosio. Kad dođem u krizu vidjevši svu zlobu koja zna zavladati, tada mi je nadahnuće strpljivost nadbiskupa Stadlera kojom je podnosio sve uvrjede, pljuvanje i poniženja. Bogu smo zahvalni za njega. Kao što postulater kauze reče, svima nama potrebni su primjeri, uzori. Iako možda nismo ni svjesni, mislim da je sluga Božji Stadler svima nama divan uzor pastira u vremenu nakon prestanka vladavine Otomanskog Carstva, i to uzor služenja Bogu, Crkvi i narodu za spas duša.

Učimo se od nadbiskupa Stadlera obraćenju da poravnamo brda među nama, da se znamo međusobno prihvatiti kao ljudi. Ozbiljan problem koji se primjećuje u posljednje vrijeme jest to da su niknula brda između ljudi. Ljudi se često međusobno ne mogu prihvatiti. Ponekad ni najbliži. Iako se zajedno mole i idu na pričest, nerijetko ostaju brda između njih. Prevažno je shvatiti da valja ta brda ukloniti. To su brda oholosti, sebičnosti... i da ne nabrajam dalje. Bogu smo zahvalni, ne samo zato što nam je nadbiskup Stadler ostavio ova divna zdanja kao karizmatički graditelj malog i bogoslovnog sjemeništa, sirotišta, ove katedrale...; ne samo zato što je u karizmi svoga poslanja doveo časne sestre koje će odgajati druge, te ustanovio sestre Služavke Malog Isusa, nego smo posebno zahvalni što je ostavio divni svijetli trag svoga života.

Sestrama Služavkama Malog Isusa zahvaljujemo što imaju divan osjećaj prema svome Utemeljitelju i što su me, smijem to reći, stalno pitale kad ćemo započeti proces Stadlerove beatifikacije. Hvala im što su s toliko ljubavi tražile da se pokrene proces koji je sada u Rimu. Sada čekamo da izmolimo završetak procesa proglašenja blaženim, čudo, itd. Zahvalni smo nadbiskupu Stadleru što je ostavio tu zajednicu kao svoje pismo. Ne moramo čitati knjige jer su sestre Služavke Malog Isusa njegovo pismo: služiti sirotinji, malenima, potrebnima... U biti, uloga svakog kršćanina jest služiti čovjeku.

Danas obilježavamo dan kad je Gospodin pozvao k sebi nadbiskupa Stadlera, a to je bilo na dan Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije što ćemo sutra liturgijski slaviti. Bezgrješno začecće ne da se ljudskim riječima opisati. Kada je Bog htio doći među ljude, spremio je sebi majku. Zato je nju već od začeca sačuvao od istočnoga grijeha. Ona je rođena bez istočnoga grijeha. Zato je bezgrješna. Meni se posebno svidjela pjesma jednog pjesnika koji je želio razumjeti ovo otajstvo pa ga je usporedio s procvatom ružom: Gledam tu procvatu ružu; da kažem – divna, to je zemaljska riječ; da je predivna, isto zemaljska riječ; htio bih otkriti, odakle taj miris iz nje; e, to ne mogu pojasniti. Tako on opisuje Bezgrješnu. Što god bi o njoj rekao, to je zemaljsko. A taj božanski miris iz nje, to ne možemo opisati. To je Bog sebi majku pripravio. Nije ona velika samo zato što je očuvana od grijeha, nego

zato što je ostala bez grijeha, što je surađivala s Bogom. Bog joj nije oduzeo slobodu; u svojoj slobodi bila je predana Bogu. Naše časne sestre različitih družbi uz svoje ime stave i slovo M, odnosno ime Marija htijući u Mariji imati uzor. Podržavam vas i želim, ne samo da to ime bude ispred Vašeg imena, nego ispred života. Neka vam bude uzor Marija koja je Bogu poslušna, odana i Bogu predana. Takve karizme danas trebamo. Ova Crkva, koja je sva izranjena i proživljava kušnju, ima snagu Božje milosti. U to se mi pouzdajemo. Zato želimo, unatoč svih kušnji ovoga vremena, živjeti s tom vjerom te svjedočiti i naviještati spasenje i otkupljenje. Amen.

Preuzeto: kta

Sarajevo

Stadlerovo u siječnju 2020.

U srijedu, 8. siječnja 2020. u sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa, slugu Božjega dr. Josipa Stadlera.

Na molitvu krunice uz razmišljanja o Josipu Stadleru u svjetlu Božje Riječi, kao i na euharistijsko slavlje u večernjim satima, okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednica koje djeluju u Sarajevu, bogoslovska zajednica Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu i vjerni Božji narod.

Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Marko Stanušić, profesor glazbe na sarajevskom KBF-u, uz suslavlje katedralnog župnika preč. Mate Majića i vlč. dr. Olivera Jurišića, vicerektora VBS-a. Čitanja pod svetom misom, kao i radosne božićne pjesme, animirale su sestre Služavke Maloga Isusa. U uvodnom dijelu župnik Majić istaknuo je nakanu mise za proglašenje blaženim sluge Božjeg Josipa Stadlera.

A prigodnu propovijed vlč. Marko je započeo razmišljanjem kako je Bog tijekom povijesti Crkve, u presudnim trenucima, u svoju službu pozivao jake, snažne i sposobne ljude, to će reći pametne, razborite, pobožne, Bogu potpuno predane i ljubavljive prema Bogu i bližnjemu ispunjene. „Jedan takav bio je i sluga Božji nadbiskup Stadler i još puno toga: veliki graditelj, otac sirotinje, da se danas divimo njegovu radu i djelu“, kazao je vlč. Stanušić, ali i naglašavajući uz ovo jednu njegovu drugu dimenziju: njegov svet život, što je zapravo razlog našega okupljanja svakog osmog u mjesecu. „U prilog tomu govore i mnogobrojne ploče-zahvale za uslišane molitve po njegovu zagovoru koje se nalaze na njegovu grobu“, podsjetio je vlč. Stanušić. Istaknuo je jednu od najljepših Stadlerovih osobina: ljubav prema onima kojima je bio poslan, a upravo iz te ljubavi nikla su brojna zdanja. Jedanput je rekao: „Nakon mene imat ćete učenije i sposobnije nadbiskupe, ali nećete imati nadbiskupe koji će vas više voljeti od mene!“ Te njegove riječi sve govore, a njegova djela to i potvrđuju. Završavajući propovijed, vlč. Stanušić zamolio je slugu Božjega Josipa Stadlera da nam isprosi milost i snagu od dragog Boga za nas i cijelu nam ovu mjesnu Crkvu molitvom: „Dragi naš Josipe, sine Đure i Marije. Ako je itko imao kušnji, križeva, kleveta i napada, kako izvan Crkve, tako i unutar Crkve, imao si ti... Ostao si čvrst, nepokolebljiv, stamen poput stijene. Bio si duboko svjestan da pravi Pastir za svoje stado treba trpjeti poput Isusa Krista. Molimo Te: prati nas i zagovaraj kod Onoga u koga si čvrsto vjerovao. I, kao što si Ti ljubio ovu zemlju i ljude u njoj, iako u njoj nisi rođen, nauči i nas ljubiti zemlju Bosnu i Hercegovinu u kojoj smo rođeni, i ovu mjesnu Crkvu koja nam je povjerena.“

Po završetku popričesne molitve nazočni okupljeni oko groba sl. Božjega Stadlera, pod vodstvom vlč. Marka Stanušića, izmolili su molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera.

s. M. Manda Pršlja

Zagreb

Predstavljena knjiga “Sluga Božji Josip Stadler, svjetiljka koja gori i svijetli”

U četvrtak, 23. siječnja 2020. u dvorani Hrvatskog književnog društva svetog Jeronima s početkom u 17,00 sati održano je predstavljanje knjige "SLUGA BOŽJI JOSIP STADLER Svjetiljka koja gori i svijetli" čiji sadržaj čine prigodne pjesme posvećene prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru napisane od strane njegovih suvremenika.

Knjigu su predstavile dr. sc. Agneza Szabo koja je naglasak stavila na upoznavanje okupljenih s likom i socijalnim djelovanjem prvog vrhbosanskog nadbiskupa, dr. Josipa Stadlera te s. M. Ana Marija Kesten koja je detaljnije govorila o sadržaju knjige. Moderator programa bio je dr. Stjepan Razum, dok su predstavljanje knjige svojom pjesmom obogatile i Sestre Služavke Malog Isusa te gospođa Ivana Novak, Prijateljica Malog Isus, koja je okupljenima pročitala neke od pjesama koje se nalaze u knjizi.

Na kraju programa, u ime vrhovne glavarice Sestara Služavki Malog Isusa, s. M. Marije Banić, okupljenima se obratila njezina zamjenica s. M. Anđa Vranješ iskazavši zahvalnost dragom Bogu, Utemeljitelju te svima onima koji su na bilo koji način sudjelovali u priređenju i predstavljanju knjige.

s. M. Milana Žegarac

Obilježen 177. rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera u Sarajevskoj katedrali

Euharistijskim slavljem obilježen je spomen na 177. rođendan sluge Božjega nadbiskupa dr. Josipa Stadlera 24. siječnja 2020. u sarajevskoj prvostolnici gdje se nalazi njegov grob. Ovaj spomen uz župljane sarajevske katedrale, te vjerni Božji narod, obilježile su sestre Služavke Maloga Isusa koje djeluju u Sarajevu, djeca Stadlerova dječjeg *Egipta*, a na poseban su način hodočasnici-djeca devetog razreda Osnovne škole iz župe Imena Marijina s Gromiljaka, predvođena sestrom Jelenom Jovanović iz istoimene župe, hodočastili na grob sluge Božjega.

Euharistijskom slavlju prethodila je krunica Božjeg milosrđa sa zazivima Božjem milosrđu, te zlatna krunica Presvetom Srcu Isusovu, s litanijama Presvetom Srcu Isusovu koje je nadbiskup Stadler jako štovao. Molitvenu pripremu animirali su katedralni župljani predvođeni s. Ljubicom Stjepanović – franjevkom, pastoralnom suradnicom u katedralnoj župi.

Euharistijsko slavlje predslavio je katedralni župnik i sarajevski dekan preč. Mato Majić, te odmah na početku pozdravio sve nazočne i kazao da se sabralo mnogo toga čime će se obilježiti ovo euharistijsko slavlje: od misne

nakane i osobnih nakana, do rođendana sluge Božjeg Josipa Stadlera, zatim svakog petka redovita pobožnost Srcu Isusovu i milosrđu Božjem, te spomendan svetog Franje Saleškog, biskupa i crkvenog učitelja. Pod svetom misom pjevanje, čitanje i molitvu vjernika animirale su sestre Služavke Malog Isusa. Po završetku popričesne molitve izloženo je Presveto, te su svi nazočni meditirali na temelju Riječi Božje, kao i na primjeru svetog Franje Saleškog, ali i molili na svoje osobne nakane na ovom euharistijskom klanjanju koje je redovito svakog petka nakon svete mise u katedrali.

Sestre i hodočasnici na kraju svete mise okupili su se oko groba sluge Božjega Stadlera, te izmolili molitvu na nakanu njegova proglašenja blaženim.

Bio je to poticaj i poziv svima da ne zaboravimo, kako kaže Poslanica Hebrejima, nego da se: „Spominjemo svojih glavara koji su nam navješćivali Riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, da nasljeđujemo njihovu vjeru.“ *Usp. Hebrejima 13,7*. Ne smijemo zaboraviti ovog velikana naše svete vjere, slugu Božjeg nadbiskupa Stadlera koji nam je svojim svetim životom ostavio u baštinu mnoga duhovna i materijalna dobra.

s. M. Manda Pršlja

Slavonski Brod

177. obljetnica rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera i proslava Nedjelje Božje riječi u župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu

Svečano euharistijsko slavlje povodom središnje proslave 177. obljetnice rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Nedjelje Božje riječi, predvodio je u nedjelju, 26. siječnja 2020. u župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu mons. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski. Uz domaćeg župnika i upravitelja tog Gospina svetišta Ivana Lenića sustavili su mons. Pavo Jurišić, postulater Stadlerove kauze i o. Zlatko Žuvela, karmelićanin. Bogoslužnim obredima ravnali su biskupov tajnik don Ilija Petković i domaći župni vikar vlč. Nino Perica.

U pozdravnom govoru župnik Lenić je naglasio kako je to trostruko slavlje 177. obljetnica rođenja i krštenja najvećega sina Slavonskog Broda i župe, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Služavki Maloga Isusa-sluge Božjega Josipa Stadlera, Nedjelje Riječi Božje i obnove krsnih obećanja ovogodišnjih prvopričesnika obogaćeno i većim brojem

Stadlerovih duhovnih kćeri - Služavki Maloga Isusa koje su došle iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije sa svojim provincijalnim poglavaricama na čelu s vrhovnom glavaricom s. Marijom Banić. Potom su dvoje prvopričesnika biskupu predali cvijeće.

Poticajna je i dinamična bila je homilija biskupa Perića, koji je osobito držao pažnju prvopričesnika i djece kroz cijelo vrijeme svečane euharistije. Na početku je na nekoliko praktičnih primjera iz života katolika pojasnio da je papa Franjo odredio da po prvi puta Katolička Crkva na Treću nedjelju kroz godinu slavi Nedjelju Božje Riječi, želeći istaknuti nužnost Božje Riječi za naš duhovni i vječni život.

Ocrtavajući život i djelo prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera, naglasio je da koliko je važno naravno rođenje za ljudski život na ovome svijetu, još je neprocjenjivo važnije milosno preporođenje za vječno stanje naše duše nakon smrti i priključenje našega tijela duši nakon Sudnjega dana.

Posvjestivši da u krštenju primamo ne samo vjeru, nego i ufanje i ljubav, ali u klici, u zametku te da se te tri krjeposti razvijaju usporedo, dolaze od Boga i potiču nas da budemo mudri, dobri i radišni ustvrdio je: „Te su krjeposti tijekom odrastanja oblikovale u Josipu Stadleru pravoga kandidata za oltar kao sjemeništarca i bogoslova puna vjere; kao đakona i svećenika puna ljubavi prema Bogu i drugima; kao nadbiskupa i metropolitu u Bosni puna nade u život Katoličke Crkve. U njemu krsna milost vjere nije ostala zaludna, prazna.“

Na vrlo dinamičan i spontan način prvopričesnicima je pojasnio sakramente ispovijedi, pričesti i krizme, koje je Stadaler primio u toj broskoj crkvi: „Od dana Prve Pričesti Josip se družio s Isusom: u crkvi, u kući, u igri s djecom. Uvijek se pitao: da je s nama dječak Isus, kako bi se on ponašao? - Rastao bi u mudrosti i milosti kod Boga i ljudi. Rasti i ti, Josipe, u mudrosti i milosti pred Bogom i pred ljudima! Roditelji su Josipa usmjeravali pravim putom. Nije ni sramota ni grijehota biti siromašan. Sramota je svađati se s djecom, krasti voće u susjeda, lagati učitelju i roditelju. Grijehota je tući mlađega bracu i seku, ne učiti iz knjige koja ti je nabavljena; ne slušati tatu i mamu koji ti žele samo dobro u životu. U ovoj istoj crkvi sv. Stjepana, danas svetištu „Gospe od brze pomoći“, godine 1851. bosansko-đakovački i srijemski biskup Josip Juraj Strossmayer podijelio je dječaku Josipu Stadleru sakrament sv. krizme. Opet je Bog na djelu, Duh Sveti, koji daje mudrost da obuhvatimo život od početka do svršetka, da se ne stidimo u starosti što smo radili u mladosti; daje nam dar razboritosti da razabiremo što je za nas po vjeri najbolje u životu; daje nam znanje božanskih stvari, potrebno za spasenje; daje nam savjet kako postupiti mudro i znalački u pojedinim nezgodama života; daje nam jakost da izdržimo pod teretom nevolje i križa; daje dar pobožnosti da sve usklađujemo po Božjoj volji i zapovijedi; dar strahopoštovanja prema Bogu. A strah Gospodnji početak je mudrosti. Evo dječaka Josipa opremljena naravnim sposobnostima najboljega učenika i nadnaravnim darovima najboljega krizmanika da s Duhom Božjim surađuje“, rekao je među ostalim biskup Perić.

Govoreći o Stadlerovim kušnjama koje je proživljavao od ranog djetinjstva do povjerenih mu službi u Crkvi te njegovim pobjedama na kraju je zaključio: „Nitko nije mogao tako lako uočiti sirotinju oko sebe kao svećenik Josip koji je poniknuo iz sirotinjske obitelji, prošao sirotišta odgoja i škole u Požegi i Zagrebu, doživljavao siromaštvo do kraja i do vrha. I onda Bog preda nj 1881. stavi kao vrhunsku kušnju jednu cijelu zemlju, od Neretve do Save, od Vrbasa do Drine, koja je grcala u siromaštvu i bijedi. Josipe, izvedi narod moj iz ropstva zlopatna! Izvedi ga s braćom u Bosni u slobodu katoličke vjere i Crkve, u prostranstva bratske i ljudske ljubavi! Samo jedan tako opremljen i osposobljen Nadbiskup mogao je obuhvatiti umom i srcem „zemlju Bosnu“ koju je kao svećenik u knjigama proučavao, kao nadbiskup uzduž i poprijeko križao, na konju i pješke, u pogibli od rijeka, u pogibli od razbojnika, u pogibli od lažne braće; u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve župe, sjemenište i bogosloviju, kaptol i katedralu. Nije prošlo ni deset godina pobrinuo se da osnuje sestarsku Družbu kojoj će povjeriti sirotinju srcu mu priraslu da nastavi mudro i s

ljubavlju providnosno djelo u karitativno-pastoralnoj skrbi njegove Nadbiskupije.“

Osamdesetak prvopričesnika Stadlerove rodne župe, praćeni svojim roditeljima i članovima obitelji, pod Misom su obnovili svoja krsna obećanja u pripravi za prvu pričest.

Na kraju Mise vjernici su u ophodu došli u župnu crkvu Stadlerova krštenja gdje je moljena molitva za njegovo uzdizanje na čast oltara u Crkvi.

Lijepo pjevanje prisutnih animirao je veliki pjevački zbor pod brigom s. Cecilije Kolarić, uršulinke.

Zajedništvu svećenika i redovnica u župnim prostorima nakon Mise pridružio se pomoćni biskup đakovačko-osječki mons. Ivan Ćurić, te nadbiskup đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić koji je toga dana bio pastoralno angažiran u susjednoj župi bl. Alojzija Stepinca.

Preuzeto: (kta/b.l.)

Sarajevo

Stadlerovo u veljači 2020.

Dan molitve i spomena na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera proslavljen je u subotu, 8. veljače 2020. u sarajevskoj prvostolnici. Na molitvu krunice uz razmišljanja o Stadlerovu tumačenju Božjih zapovijedi, kao i na Euharistijsko slavlje, okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa, djeca Stadlerova dječjeg *Egipta* iz Sarajeva, Zajednica bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, vjerni puk Božji, te hodočasnici iz Viteza predvođeni sestrama iz samostana sv. Josipa i Doma za stare i nemoćne „Sv. Josip“ u Vitezu.

Misna čitanja i molitvu vjernika animirale su: kandidatice s. M. Nikolina i novakinja s. M. Rita, a sviranje i pjevanje novakinja s. M. Mihaela, pod vodstvom maestra, profesora vlč. Marka Stanušića, zajedno sa zborom svih sestara Služavki Malog Isusa, kao i sveg puka Božjega.

Euharistijsko slavlje predslavio je dr. Oliver Jurišić, vicedirektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, uz koncelebraciju preč. Mate Majića, katedralnog župnika, te asistenciju bogoslova.

Dr. Oliver je na početku homilije tumačeći naviještenu Riječ Božju, upozorio na opasnost aktivnosti i sindrom sagorijevanja u aktivnostima i na radnom mjestu. „Tu opasnost i napast prepoznao je Isus, te pozvao učenike da pođu u osamu otpočiniti malo; jer je bitni i zdravi dio kršćanskog života znati

kada treba stati i povući se u osamu“, istaknuo je dr. Oliver. Tumačeći drugi dio evanđelja, propovjednik je opet je naglasio da nije sramota i grijeh odmoriti od aktivnosti. „Kao kršćani trebamo znati biti aktivni i pokazati drugima Boga, ali i znati povući se u osamu, na molitvu“, zaključio je dr. Oliver.

Na kraju Svete Mise svi su se okupili oko groba sluge Božjega gdje je izmoljena molitva za njegovu beatifikaciju.

s. M. Manda Pršlja

Neum

Sl. B. Josip Stadler - Svjetiljka koja gori i svijetli

Puna nade i života, ova naslovna rečenica dočarala je u potpunosti trenutke otvaranja Izložbe o sluzi Božjem J. Stadleru u dvorani naše župe Gospe od Zdravlja u Neumu u nedjelju, 9. veljače 2020.

Prekrasan dan, dvorana puna svjetla koje kroz velike prozore dolazi na slike i riječi koje su postavljene na izložbenim panoima im daju im posebno svjetlo. U sredini plamteće svjećice vuku pozornost na lik J. STADLERA. A u njegovoj pozadini zlatna dječica ukrašena bijelim šalovima pjevaju vječnom

zlatnom dječaku... Josipe, o Josipe, kako si nas divno okupio u slavlju u zahvalnosti u molitvama.

Naš don Domagoj je otvorio izložbu... Zahvaljujući što imamo svjetiljku koja gori i svijetli... Našu svjetiljku iz našeg naroda koju trebamo upoznati, primiti, naučiti i čuvati to svjetlo da vječno traje.

Naše sestre Služavke Maloga Isusa njegov su dar i našoj župi. Koliko je samo dobrih djela osvijetljeno i postalo vidljivo iz one svjetlosti koju je zapalio u njihovim srcima. Gorjeti i svijetliti i svjetlost biti...

Izložba je otvorena i ostaje dostupna za razgledavanje cijeli tjedan. Crtrice i događaji iz života i djela prvog vrhbosanskog nadbiskupa ispričane slikom i riječju privlače i zovu.

Zahvalni smo Bogu i našim sestrama da je u svom putujućem hodu Izložba postavljena u našoj župi. Ovo svjetlo zaista svijetli i traje. (PMI)

Travnik

“Stadlerova svjetiljka” stigla u Nadbiskupijsko sjemenište „Petar Barbarić“

U četvrtak, 27. veljače 2020.g. u Nadbiskupijskom sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku otvorena je putujuća izložba reprodukcije fotografija koje govore o životu i djelu sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog

vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Otvorenju izložbe prethodila je pobožnost križnog puta i euharistijsko slavlje u sjemenišnoj crkvi sv. Alojzija Gonzage koje je predslavio vlč. Predrag Ivandić u koncelebraciji rektora sjemeništa vlč. Željka Marića.

Na kraju misnog slavlja rektor vlč. Željko je iskazao dobrodošlicu sestrama Služavkama Maloga Isusa i najavio kratki program koje su pripremile prigodom postavljanja putujuće izložbe o utemeljitelju sjemeništa i njegovom graditelju sl. Božjem Josipu Stadleru. U programu su izvedbom pjesme „Imaj srce...“ sudjelovali gosp. Vlado Kudić, član Društva PMI i Jozo Martinović. O putujućoj Stadlerovoj izložbi govorila je s. Ana Marija Kesten, a pjesmu posvećenu sl. Božjem Josipu Stadleru prigodom njegova imendana spjevane 1889.g. od Ivana Lepušića krasnoslovlila je s. Mihalea Martinović, novakinja sestara SMI.

Vjerni štovatelji sl. Božjega Petra Barbarića koji su ispunili i ovaj put crkvu do zadnjega mjesta pažljivo su pratili program i poslije primljenog blagoslova imali su priliku razgledati izložbu koja je postavljena u holu škole.

Nadamo se da će postavljena izložba svim posjetiteljima biti još jedna prilika da se više upoznaju sa zaslužnim ocem i utemeljiteljem travničkog sjemeništa slugom Božjim Josipom Stadlerom. Zahvalne

smo rektoru vlč. Željku što nam je omogućio da se ova izložba privremeno nastani u prvom Stadlerovu domu kojeg je sagradio kao nadbiskup. (s.am)

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

25. svibnja 2020.

KRJEPOST SIROMAŠTVA U ŽIVOTU SLUŽAVKE MALOGA ISUSA

Danas imamo mogućnost podsjetiti se na ljepotu i vrijednost krjeposti siromaštva. Pogledajmo najprije ove dvije stvarnosti, tj. siromaštvo i bogatstvo. Ne možemo na te dvije stvarnosti gledati samo s ekonomskog stajališta ili s obzirom na posjedovanje materijalnih stvari. Znamo naime da je uz bogatstvo uvijek povezano i pitanje moći. Tko ima bogatstvo on ima moć, ugled, prestiž i privilegij. Odreći se bogatstva i obećati život u siromaštvu znači odreći se moći, ugleda, prestiža i privilegija, te se solidarizirati s rubnima. Takav život podrazumijeva zauzimanje stava malenosti, jednostavnosti i poniznosti. Mnogim siromasima je nametnuto zauzimanje posljednjeg mjesta, nametnuto im je da budu svima podložni i poslušni, a mi to izabiremo svjesno i slobodno poradi Krista. Naše je opredjeljenje u suprotnosti s isticanjem, s trijumfalizmom, pokazivanjem moći ili ugleda, a upravo je to ono što nam svijet savjetuje. O tome nam progovara i papa Franjo u svojoj katehezi od 5. veljače 2020. kada govori o siromasima duhom kao onima koji se u dubini svoga bića osjećaju siromasi, te dodaje: „Koliko nam je puta rečeno suprotno! Moraš biti nešto u životu, moraš biti netko... Moraš postati poznat... Iz toga se rađaju usamljenost i nesretnost: ako moram biti 'netko', natječem se s drugima i živim u opsesivnoj brizi za svoj ego. Ako ne prihvatim da sam siromašan, mrsko mi je sve što me podsjeća na moju krhkost. Jer me ta krhkost sprječava da postanem važna osoba, bogat ne samo novcem, već i slavom, bogat u svakom pogledu.“ Nad ovim Papinim riječima ne možemo ne zastati i upitati se: Jesam li u dubini svoga bića prihvatila siromaštvo? Moram li, po svaku cijenu, biti „netko“ i „nešto“? Znamo naime da pitanje siromaštva nije samo pitanje toga koliko stvari posjedujem ja ili moja zajednica, već kakav unutarnji stav imamo ja i moja zajednica. Ne radi se tu samo o tome pomažemo li i koliko siromahe, već koliko li se i solidariziramo i poistovjećujemo s rubnima. Pogledajmo na trenutak u svoju nutrinu i vidimo o čemu govore naši životi i životni stavovi? Je li naš život usklađen

sa životnim opredjeljenjem? Jesmo li i koliko svojim životnim stavovima na strani siromašnih, rubnih i ostavljenih? Istina, naši projekti često ovise o pomoći moćnika ovoga svijeta. No, moramo paziti da surađujući s njima, ne prihvatimo njihovu logiku moći, vlasti, bogatstva, uspješnosti, nadmoći i učinkovitosti.

Naš „Tumač Ustanova i običaji“ posvećuje veliku pozornost krjeposti siromaštva. Tu se najprije definira krjepost siromaštva kao „evanđeoska krjepost koja nam sklanja srce, da se oslobodimo od neuredne sklonosti k vremenitim dobrima, i čini da se vremenitim dobrima tako služimo, te nam njihova poraba ne naudi duši.“ Krjepost siromaštva je bitna za redovničko življenje, jer nam otvara vidike i omogućuje drukčiji pogled. Ona nas oslobađa od neuredne navezanosti na materijalno. S njome počinjemo primjećivati da nas je Bog već obdario s mnogo toga, ponajprije životom, zatim prostorom, zrakom, suncem, hranom, talentima i dragim osobama. Kad nam se otvore ti vidici, tada nas u nutrini zahvate sreća i zadovoljstvo; primjećujemo da mi u Bogu imamo sve, te da bez Boga nemamo ni ono što mislimo da imamo. Nakon ovakvog iskustva mi se ne mučimo s onim što nemamo, već smo sretni zbog onoga što imamo i što jesmo. Krjepost siromaštva djeluje oslobađajuće jer nas Bog po njoj oslobađa od pohlepe, škrtosti, lakomosti, samodokazivanja, želje za gospodarenjem i uživanjem. Možemo s pravom reći da je življenje krjeposti siromaštva izazov današnjem vremenu. Pitanje je samo koliko je izazovno i rječito naše življenje. Kakav mi dojam ostavljamo pred ljudima? Mogu li ljudi po nama prepoznati ljepotu i vrijednost krjeposti siromaštva?

Krjepost siromaštva možemo živjeti samo ako smo u Bogu pronašli svoje bogatstvo. Kad osoba prepozna da je u Bogu njezino istinsko bogatstvo, onda može biti slobodna od navezanosti na stvari, oslonce i prestiž. Ako Bog nije prva i najviša vrijednost, brzo se počne tražiti nešto drugo, počnemo se oslanjati na tuđa mišljenja, prosudbe i zapažanja. Tad se počnemo oblikovati po ljudskim, a ne po Božjim mjerilima. To su situacije u kojima počnemo „kliziti“ sve niže i niže, pa se upustimo u razne kompromise, a onda naša prvotna vrijednost postane vlastiti uspjeh, prestiž, slava i osobni interes. Može se dogoditi da izvana ostane sve nepromijenjeno, osoba je i dalje Bogu posvećena po svetim zavjetima, ali je zbog zanemarivanja krjeposti siromaštva nevjerodostojna. Naš *Tumač Ustanova* nabraja situacije u kojima bi sestra povrijedila krjepost siromaštva, pa veli da bi to bilo onda kada bi sestra žalila za stvarima koje je u svijetu ostavila ili koje je mogla imati da je ostala u svijetu. Pisac *Tumača Ustanova* mons. Tomo Igrc čak preporuča da se ne priča puno o onome što se u svijetu ostavilo, jer bi se time određena sestra isticala iznad druge. U *Tumaču Ustanova* se također kaže da bi povrijedila krjepost siromaštva ona sestra koja bi se služila suvišnim ili odveć dragocjenim

stvarima, te koja bi imala neurednu sklonost i nagnuće prema određenom predmetu. O tome govore i naše Konstitucije u čl. 79. kada preporučuju da srcem ne prijanjamo ni uz ono što nam je dopušteno i dano na uporabu. *Tumač Ustanova* također navodi kako sačuvati krjepost siromaštva. Tu se navodi ono što imamo zapisano i u današnjim Konstitucijama u čl. 78. koji kaže: „Naše kuće i boravišta neka budu u skladu s evanđeoskim siromaštvom...“ *Tumač Ustanova* se nadalje dotiče pitanja redovničkih haljina za koje kaže da trebaju biti za sve sestre od jednako dobrog materijala i jednakog kroja, te nadodaje „neka ne budu tijesne“. Igrc tako brižno i detaljno opisuje redovničku obuću, kišobran i sve drugo čime se sestre služe.

Zavirimo malo u svoju nutrinu i pogledajmo na što se ja u životu oslanjam? Kako se nosimo s uspjesima i neuspjesima, s prestižem, slavom i interesima? Jesam li ravnodušna prema stvarima koje sam u svijetu ostavila i koje sam mogla imati da sam ostala u svijetu? Kako vidim naše kuće, sobe, redovničke haljine i obuću? Postoji li nešto što ne bi bilo u skladu s krjepošću siromaštva? Govoreći nadalje o krjeposti siromaštva, zapažamo da takva osoba ima specifičan stav, kako prema Bogu, tako i prema sebi i bližnjima. Upravo onako kako veli Riječ Božja: „Ponizno moleći govori siromah, a grubo odgovara bogataš.“ (Izr 18,23) Siromašna duša je pred Bogom ponizna, pažljiva, prepuštena i puna povjerenja; prema bližnjima je blaga, uslužna, poučljiva, pažljiva i zahvalna, a prema samoj sebi i u samoj sebi je slobodna i radosna. Zastanimo nakratko i pogledajmo kakve smo prema Bogu, jedna prema drugoj, prema bilo kojem čovjeku i prema samoj sebi.

Zavirimo nakratko u spise pojedinih svetaca. Sv. Alfonz Liguori kaže da ima redovnika koji „žele biti siromašni, ali ne žele da im išta manjka“. On se poziva i na spise sv. Franje Saleškog te veli da takvi „žele čast siromaštva, ali ne žele neudobnosti siromaštva“. Sveti je Franjo Saleški savjetovao: „Ne žali se, dakle, draga Filotea, na svoje siromaštvo; čovjek se žali samo na ono što mu nije po volji; ako ti siromaštvo nije po volji, tada više nisi siromašna duhom, već bogata vezanošću.“ On nadalje piše: „Ne žali ako ne uživaš onoliko potporu koliku bi trebala; u tome i jest izvrsnost siromaštva. Vrlo je častohlepno htjeti biti siromašan, a ne htjeti neugodnosti koje siromaštvo prate; to zapravo znači u isti mah htjeti časti siromaštva i lagodnost bogatstva.“ Mogli bismo nabrajati još puno toga, no zaustavimo se ovdje i razmislimo o nama i našem življenju krjeposti siromaštva.

s. M. Ljilja Marinčić

25. lipnja 2020.

POSLUŠNOST U ŽIVOTU SLUŽAVKE MALOG ISUSA NEKAD I DANAS

Poslušnost je jedan od temeljnih elemenata, kako društvenog, tako i duhovnog (redovničkog) života. To je vrijednota koja nam je svima, još od najranije dobi, poznata. Da bi jedna obitelj mogla funkcionirati, potrebno je da ju netko predvodi, a isto tako da bi naš redovnički život bio bogatiji i plodonosniji, potrebno je pokoravati se Onome koji nas vodi, te tim činom vježbati se u održavanju poslušnosti. „Posluš je, prije svega, sinovski stav. To je ona posebna vrsta slušanja koju jedno dijete može pokazati dok sluša svoga oca, svjesno i sigurno da je ono što mu otac ima reći i što mu želi dati dobro za njega. To je slušanje protkano onim povjerenjem kojim dijete prihvaća očevu volju, sigurno da je to za njega dobro“ (*iz dokumenta Služenje autoriteta i posluš*). Poslušnost je zasigurno najbolje sredstvo koje nam pomaže da saznamo što Bog zaista hoće od nas. Bogu je milija predanost naše volje (usp. Prop 4,17), nego sve druge žrtve kao što su post, trpljenje i slično, jer dajući mu svoju volju, dajemo mu čitava sebe i sve svoje. Dajući mu naša dobra, naša mrtvljenja, dajemo mu dio sebe, ali dajući mu svoju volju, dajemo mu sve. “Sigurno” - piše sveti Franjo Saleški-„nije protiv poslušnosti imati vlastito mišljenje, nego biti navezan na njega. Zato je tako malo osoba koje se potpuno predaju Bogu, jer ih je malo koji se u svemu podvrgavaju poslušnosti.”

Kad bismo se vježbali u ovakvoj, sinovskoj poslušnosti, i kad bismo imali ovakvu percepciju poslušnosti, možda bi nam bilo puno jasnije koji je to zapravo cilj redovničke poslušnosti, ali i poslušnosti na koju se obvezala Služavka Malog Isusa. Često poslušnost doživljavamo kao podređenosti nekome i podnošenje nekoga, ali ne iz ljubavi prema Bogu, već više iz neke nužde, interesa ili tomu slično. Svaka poslušnost utemeljena na Boga je prava, savršena poslušnost na koju je pozvana ona koja se opredijelila za služenje Malome Isusu. Služavka Malog Isusa mora željeti biti poslušna, jer time nasljeđuje primjer Isusa koji je radi našega spasenja Ocu bio poslušan sve do smrti na križu. Poslušnost je za Služavku put kojega mora prijeći bez ikakve propusnice kako bi se ostvarila u punini. Kako naučava tumač ustanova sestara Služavki Malog Isusa, zavjet poslušnosti ima prednost nad ostalim zavjetima, jer oni svoju puninu ostvaruju stavljajući se na raspolaganje poslušnosti. „Veliko je siromaštvo, još je veća čistoća, a najveća je poslušnost, jer zavjetom poslušnosti sestra gospoduje nad svojim duhom, tj. razumom i voljom. I tako je sestra zavjetom poslušnosti žrtvovala Bogu ono što je u njoj najveće i najdragocjenije: sve duševne moći, naročito volju i razum. Sestra poslušnošću žrtvuje Bogu sva svoja dobra u sebi i izvan sebe. I tako je sveta poslušnost onaj sveti plamen u

kojem sva dobra redovničke osobe, nutarnja i vanjska izgaraju Bogu na slavu kao žrtva paljenja. Treba, dakle, Služavka vjerno vršiti poslušnost uma i razuma jer bi ona inače uskratila svome nebeskom Zaručniku ono što je u njoj najbolje i Njemu u njoj najdraže.“

Zasigurno su najljepši i najdragocjeniji primjeri poslušnosti jedne sestre Služavke Maloga Isusa zabilježeni u onim trenutcima kada se rađala naša Družba. One su prihvaćale svaki novi izazov, svaku situaciju u koju se osoba koja nema povjerenja u Providnost ne bi usudila upustiti, svaki premještaj jer su vjerovala da ih Bog tamo zove, svaku glad, svako poniženje, bez da su se punile gnjevom, posebno za vrijeme nesretnih ratova, političkih i ekonomskih nestabilnosti. Sestre su slušale Oca Utemeljitelja, ali ne radi njega samoga, već zbog toga što su u posluhu prema njemu uspjele shvatiti da time vrše volju Oca nebeskoga. Da je posluh svrha samome sebi, mnogi bi, vršeći posluh, bili jako nesretni i neispunjeni. Isus nas je poučio kako je dragocjena ta sveta poslušnost kojom je svijet otkupio predavši samoga sebe za nas. Služavko, i ti trebaš vjerovati da ćeš svojom poslušnošću spasiti, ne samo sebe, nego čovječanstvo koje je grijehom izranjeno. Služavka je pozvana na žrtvovanje svoje volje, ali taj čin ne umanjuje njezino dostojanstvo jer ona u središte svoga života stavlja Boga i njegovu svetu volju. Jednom prilikom rekao je sveti Toma Akvinski: „Ako tražiš uzor poslušnosti, pođi za njim koji je Ocu bio poslušan do smrti.“

Sveti Benedikt, negdje pri kraju svojeg pravila, kaže: „Braća nisu dužna vježbati se u krjeposti poslušnosti samo prema opatu, već i međusobno, u punoj svijesti da će upravo tim putem poslušnosti ići ususret Bogu. Pretjecat će dakle jedan drugoga poštovanjem (usp. Rim 12, 10): neumornom će strpljivošću podnositi njihove tjelesne i duhovne slabosti; natjecat će se u uzajamnoj poslušnosti; neka nitko ne traži vlastitu, već tuđu korist“ (iz dokumenta *Služenje autoriteta i posluh*). Dakle, svaka Bogu posvećena osoba pozvana je na ovakvu ljubav prema bratu, sestri na koju nas poziva sveti Benedikt, ali i sam naš nebeski Zaručnik. Slijedeći Krista i iz ljubavi prema Njemu, dužni smo održavati sveti posluh.

„Sestrinski život je povlašteno mjesto razabiranja i prihvaćanja Božje volje i zajedničkog hoda u jedinstvu duha i srca. Poslušnost, oživljena ljubavlju, ujedinjuje članove jedne ustanove u istom svjedočanstvu i u istom poslanju, iako u različitosti darova i u poštovanju pojedinih individualnosti. U sestrinstvu oživljenju Duhom svatko održava s drugim dragocjen dijalog da otkrije Očevu volju, i svi priznaju u onome tko presjeda izraz Božjega očinstva i vršenje vlasti primljene od Boga, u službi rasuđivanja i zajedništva“ (iz dokumenta *Vita Consecrata*). Poslušnost nam ne oduzima nikakvu slobodu duha, naprotiv ona ju unaprjeđuje. Jačanje volje, samozatajno služenje, odricanje samodostatnosti, duhovni život,

euharistijska gozba, askeza i još mnogo toga; moćno je sredstvo koje potpomaže rastu u poslušnosti. Međutim, postoje pogreške koje ako i nisu izravna povreda poslušnosti, ipak dovode do prijestupa u poslušnosti, ali čak nekad mogu umanjiti ili uništiti cijenu poslušnosti. Neke od tih pogrešaka navedene su u tumaču ustanova DSSMI; „Predrasude, nepovoljno mišljenje ili sudove i sumnje, o poglavarici, odakle se može poroditi odvratnost prema poglavarici i njezinim zapovijedima, a to otežava poslušnost, dapače može sestru zavesti da i uskrati poslušnost. Nemila i za poslušnost opasna mana, osobito u slučaju kakove nepovoljne zapovijedi, jest mrmljanje, prigovaranje, izgovaranje ili pretvaranje samo da se izbjegne nepoćudnoj zapovijedi. U ove mane spada i ono sporo, krzmajuće i lijeno izvršavanje zapovijedi, a koje postaje štetno i za stvar, ako se tim načinom osujeti uspjeh zapovjeđena posla. Tih mana neka se čuva Služavka Malog Isusa iz ljubavi prema Njemu koji je najvećom spremnošću vršio poslušnost prema svom nebeskom Ocu, Mariji i prema Josipu. Neka se dakle Služavka Malog Isusa, da uzmogne Njemu omiliti, vjerno vježba u svetoj poslušnosti. U tome neka joj bude najjači poticaj primjer poslušnosti Maloga Isusa. Njega je poslušnost snizila do štalice, ponizila do smrti na križu. Radi svog nebeskog Oca bio je poslušan i ljudima. Tako Služavka Malog Isusa, nasljeđujući Njegov primjer, neka bude poslušna Bogu, a radi Boga neka bude poslušna i ljudima i svojim Ustanovama, kako se to obvezala svojim zavjetima.“

Ispit savjesti:

- Prihvaćam li poslušno i ponizno upute, savjete i opomene svojih susestara, osobito poglavarica?
- Je li moja svakidašnjica prožeta duhom poslušna i radosna služenja?
- Želim li da se zaista u mome životu ostvari volja Božja? Ljubim li Tu volju više od svoje volje?
- Koliko često molim da upoznam volju Božju i da tu volju uspješno provodim u svome životu?
- Uviđam li plodove posluha?

Misao za dan:

- “Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo ta sloboda neka ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima. Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga” (Gal 5,13-14).
- “Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge” (1.Pt 1,22).

- "Ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, smrti na križu" (Fil 2,8).
- "Više vrijedi iz poslušnosti podići jednu slamku sa zemlje, nego dugo moliti i trapiti se, ali vlastitom voljom" (o. Rodriguez).

s. M. Mihaela Martinović, novakinja

25. srpnja 2020.

UMJERENOST U ŽIVOTU SLUŽAVKE MALOGA ISUSA

Sve mi je dopušteno! Ali – sve ne koristi. Sve mi je dopušteno! Ali – neću da mnome išta vlada. Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti. Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. (1 Kor 6, 12-14).

"Krjepostan je čovjek onaj koji slobodno čini dobro. Čudoredne krjeposti stječu se ljudskim nastojanjem. One su plodovi i klice moralno dobrih čina, one pripremaju sve moći ljudskoga bića da uđe u zajedništvo s božanskom ljubavi" (KKC 1804). Osim pravednosti, jakosti i razboritosti, tu je još jedna vrlo bitna krjepost koja omogućava osobi da duhovno sazrije i naraste u cjelovitu osobu. Umjerenost kao takva nije nam nepoznata krjepost, ali ju je, što ju više upoznajemo, puno teže obdržavati. Nekako nam je puno lakše zauzimati stav da smo pravedni, jaki i razboriti, nego li umjereni.

Prakticiranje krjeposti odnosi se na stalnu otvorenost Božjem djelovanju u našem životu, na obraćenje srca. Sveti Toma Akvinski kaže kako krjeposti mijenjaju čovjeka. Svakako, Bogu posvećene osobe pozvane su na još veću spremnost da rastu i obdržavaju rast u krjepostima. Kao sestra, Služavka Maloga Isusa treba biti spremna, kako na obdržavanje bogoslovnih, tako i na obdržavanje stožernih krjeposti. Umjerenost, kao i svaka druga krjepost, prvenstveno je afirmativna, potvrdna. Ona pomaže osobi vladati nad sobom, te stavlja na pravo mjesto osjećaje, strasti, želje i najintimnije osobne težnje. Ona osigurava uravnoteženo korištenje materijalnih dobara i pomaže nam težiti za višim dobrom. Usmjerava ljudsko srce da bi ono prigrlilo ostale krjeposti. Iako kad nabrajamo kardinalne krjeposti, umjerenost stavljamo na posljednje mjesto, to ne znači da ona ima manju vrijednost, ona je zapravo svakoj krjeposti kao vodič jer nema krjeposti bez određenog stupnja umjerenosti. Nosilac umjerenosti nije naša volja, nego više osjetilna težnja, zbog toga je vrlo lako pasti u napast protiv umjerenosti. Razum je vodi kada svladava i kroti tu osjetilnu težnju. Postoje dvije vrste umjerenosti: umjerenost koja ide za prirodom, takvu vrstu krjeposti nazivamo stečenom; umjerenost koja nam je darovana te takvu

vrstu krjeposti nazivamo natprirodnom. Darovana umjerenost ima za svrhu ostvariti vječno blaženstvo, dok stečena umjerenost ima svrhu održavanja života pojedinca. Važno je biti svjestan toga da se kršćanstvo ne ograničava na tome da samo govori kako je užitak dopušten ili nedopušten. Naprotiv, užitak je pozitivno dobar jer ga je sam Bog učinio dijelom ljudske prirode kao rezultat zadovoljenja naših težnji. Uživanje samo radi uživanja je grješno jer iziskuje svaki viši obzir, uživanje koje se usklađuje s konačnom svrhom, tj. spoznajom Boga, makar i nastalo radi uživanja, olakšava rad čovjeka radi spasenja duše.

Neumjereni osoba osim što čini grijeh rijetko pronalazi onaj istinski mir, vrlo je često zarobljena u potrazi koja postaje istinski bijeg od samoga sebe. Uvijek je nezadovoljna, ne prihvaća svoju stvarnost neprestano tragajući za novim užitcima. Često se dogodi da osoba koja ne njeguje krjepost umjerenosti gubi kontrolu nad sobom, nad svojim ponašanjem. Najbolji primjer možemo vidjeti u životu svetoga Augustina koji je godinama slijedio svoje užitke padajući u ponor grijeha te bježeći od samoga sebe, bježao je od samoga Boga. S druge strane umjereni osoba je osoba puna vedrine i unutarnjeg mira. Umjerenost ne negira strasti, već pomaže čovjeku da gospodari njome i samim sobom. Umjerenost je usko vezana za krjepost poniznosti, skromnosti i jednostavnosti. Upravo zbog toga bi ova krjepost trebala biti vrlo bitna krjepost za jednu sestru Služavku Maloga Isusa. Po primjeru Blažene Djevice Marije, sestra treba njegovati poniznost srca i neprestano svojim služenjem rasti u jednostavnosti i odricanju svoje volje, svojih želja i naslada. Dakle, Služavka Maloga Isusa pozvana je svjedočiti kako je važno, poradi Višega cilja, njegovati bilo koju krjepost, a posebno umjerenost, jer joj ona ponajviše omogućuje da svoju volju i svoje želje stavi na raspolaganje Bogu svojim služenjem. Da bismo utvrdili našu spoznaju da činimo ili ne činimo grijeh protivni krjeposti umjerenosti, važno je poznavati koji su to grijesi jer neznanje ne smije biti prepreka našem rastu u svetosti. Neki od grijeha su: neosjetljivost ili pretjerana umjerenost, neuzdržljivost u jelu i piću, isticanje sebe, svojih kvaliteta, pretjerana znatiželja, traženje savršenstva u svemu, pretjerano pouzdanje u svoje snage pritom isključujući Boga. Grijeh neumjerenosti usko je vezan za grijeh oholosti, te su ta dva grijeha u kombinaciji nanijela mnogo zla prvim ljudima jer su ih potaknula na želju za što većim posjedovanjem koja je cijelo čovječanstvo odvela u propast. Ta propast čovječanstva nije za vječnost jer nam je Bog u svome ljubljenoj Sinu darovao priliku ponovnog povratka u zajedništvo s njime. Uzašavši na nebo, Krist nam je poslao Duha Branitelja koji nam pomaže u postizanju ove krjeposti koja je jedan od njegovih dvanaest plodova.

Ispit savjesti:

- Kako se koristim materijalnim dobrima? Gledam li ih kao dar Božje providnosti?
- Umijem li postiti od hrane, komentiranja drugih, grubih riječi?
- Znam li saslušati bližnjega ili samo govorim o sebi?
- Mislim li da svaki moj čin mora biti savršen i tražim li od drugih da budu savršeni?
- Jesam li previše znatiželjna?
- Znam li prihvatiti opomenu ili tvrdoglavo nastavljam činiti po svome?
- Vode li me u mome odnosu obziri prema bližnjemu i tako pretjeranom umjerenošću opravdavam grijeh bližnjega umjesto da ga opomenem sestrinskom ljubavlju?
- Pouzdajem li se pretjerano u svoje snage isključujući tako mogućnost da se Bog proslavlja kroz mene?

Misao za dan:

- Ne idi za svojom željom i svojom snagom slijedeći strasti svoga srca. (Sir 5,2)
- Pojavila se doista milost Božja, spasiteljica svih ljudi; odgojila nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista. (Tit 2, 11-13)
- Kada kažemo da, sve je lako. Ali kada kažemo ne, započinje borba koja ponekad završava porazom, ne pobjedom. Prema tome, moramo se naučiti reći "ne" kako bismo pobijedili u ovoj borbi, jer iz ove unutarnje pobjede dolazi mir koji unosimo u naše domove, u domove svakog od vas, u društvo, u cijeli svijet. (Sv. JosemariaEscriva)
- Umjerenost je vlast nad sobom."Vlast nad sobom postiže se kad smo svjesni da"se ne treba dati voditi svime što iskusimo u tijelu ili duši. Ne treba se uvijek činiti sve ono što možemo činiti. Jednostavno se dati voditi tzv. prirodnim poticajima, ali ova cesta završava tugom i osamljenošću u vlastitoj bijedi.(Sv. JosemariaEscriva)
- Dobro živjeti ne znači ništa drugo doli ljubiti Boga svim srcem, svom dušom, svim umom [...], tako da se ljubav prema njemu čuva

neiskvarenom i cjelovitom – što spada na umjerenost; da ju ne slamaju nikakve nevolje – što spada na jakost; da ne služi nikome drugome – što spada na pravednost; da bdije razlučujući sve stvari kako joj se malo pomalo ne bi prikrala lukavost i laž – a to spada na pravednost. (Sveti Augustin)

- Za sebe si nas, Gospodine, stvorio i nemirno je srce naše dok se ne smiri u Tebi. (Sveti Augustin)

s. M. Rita Oborović, novakinja

25. kolovoza 2020.

KRJEPOST PRAVEDNOSTI U ŽIVOTU SLUŽAVKE MALOG ISUSA

„Ako li tko ljubi pravednost, krjeposti su plodovi njezinih napora: jer ona poučava umjerenosti i razboritosti, pravednosti i hrabrosti“ (Mudr 8,7). (KKC1805)

Među svim krjepostima postoje četiri temeljne (stožerne) krjeposti, a to su: razboritost, pravednost, jakost i umjerenost. No, međutim Knjiga Mudrosti posebno naglašava jednu krjepost, a to je krjepost pravednosti. „Ako li tko ljubi pravednost, krjeposti su plodovi njezinih napora: jer ona poučava umjerenosti i razboritosti, pravednosti i hrabrosti“ (Mudr 8,7). Katekizam Katoličke Crkve ovako definira pravednost: „Pravednost je moralna krjepost koja se sastoji od postojane i čvrste volje dati Bogu i bližnjemu ono što im pripada.“ (KKC1807) Drugim riječima: po kršćanskom poimanju pravedan je onaj koji vjerno izvršava sve dužnosti prema Bogu, bližnjemu, samom sebi, onako kako su te dužnosti sadržane u Deset zapovijedi zakona Božjega. Krjepost pravednosti je u volji kao nosiocu, dok je razboritost u razumu, te hrabrost i umjerenost u osjetilnoj moći. Nema dakle krjeposti pravednosti u čovjeka koji samo ponekad učini po koje pravedno djelo, nego se traži ustrajna i neslomljiva volja, izvježbana u svim prilikama. Stoga ne zovemo pravednim onoga koji spoznaje što treba činiti, nego onoga koji to izvršava. To potvrđuje i sv. Pavao u Poslanici Rimljanima kada piše: „Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego – izvršitelji će Zakona biti opravdani“ (Rim 2,13).

Riječ koja na hebrejskom označava krjepost pravednosti jest „sedaqah“. Sedaqah naime znači s jedne strane puno prihvaćanje volje Boga Izraelova, a s druge pravičnost u odnosima prema bližnjima (usp. Izl 20,12-17), osobito prema siromasima, strancima, siročadi i udovicama (usp. Pnz 10,18-19).

Upravo je i naš utemeljitelj sluga Božji dr. Josip Stadler imao duboki osjećaj pravednosti. Posebno je bio osjetljiv kad su bila ugrožena prava malenih i siromašnih ljudi.

Primjer zauzetosti za djevojku Anu Šebelić veoma uvjerljivo potvrđuje ovu Stadlerovu krjepost. Spomenuta je djevojka željela ući u samostan sestara Služavki Malog Isusa, te joj je nakon prvog posjeta to bilo i obećano, no kako se ispostavilo, sestre su oklijevale da sirota djevojka bude primljena. Čuvši za sve što se dogodilo, Utemeljitelj piše 22. listopada 1917. godine časnoj majci Krescenciji Zwiefelhofer: „Časna majko! Djevojka Ana Šebelić po treći put je ovamo u Sarajevo došla, pošto ste joj obećala i kazala, kada je prvi put ovgje bila, neka samo dogje, da ćete ju primiti. A eto sad kada je došla, nećete je da primite. Časna sestra Vjekoslava ju je ovamo dovela, i zajedno se reklo, neka bi ju odvela na Mladice, jer znade svaki poljski posao. Djevojka Ana dobila je ovih dana svjedočbu od liječnika, da je posve zdrava i razvijena i jaka. Ona ima već više godina da bude sestra, i to od vremena, kako je školu ostavila, i to baš da bude u našoj Kongregaciji, jer je ovgje bila kod svojega brata, dok je bio u Sarajevu. Ona zna šivati, zna čitati, zna kuhati, krave muziti, i kako rekoh, svaki drugi posao. Ako nije dosta robe donesla, pisat će majci, pa će joj poslati. Šta dakle manjka, da se ne primi? Treba da tri sestre pošaljete u Supetar; treba da jedna zna kuhati. Eto pošaljite dvije sestre i nju kao kuharicu kandidaticu. Jedno se jako bojim, da se dogodilo, što Gospodinu Isusu sigurno nije drago. Ona je skromna, priprosta, dobroćudna, pa se bojim da je ta ponizna i vanjština djelovala da je ne primete. To bi bio grijeh. Zato vas ja lijepo molim, da ju svakako primite i da ne ogriješite duše svoje; jer ja ne znam šta bi još morala imati, da ju primite. Nadajući se, da ćete ju Malom i skromnom i poniznom Isusu za ljubav primiti upravo zato, što je i ona skromna i ponizna, a i radina, samo da joj kažete, što je činiti, ostajem Vas sve izručujuć svemogućoj zaštiti Malog Isusa, ostajem s odličnim počitanjem.” + Josip nadbiskup.

Koliko očinske ljubavi se očituje u ovim riječima našeg oca Utemeljitelja kojeg je duboko ganula vijest o nepravdi koja je učinjena mladoj djevojci Ani koja je jedino željela služiti Gospodinu kao Služavka Malog Isusa. On koji je kao nadbiskup i utemeljitelj Družbe imao važnih obveza na pretek, problema svake vrste, ipak se nije oglušio na vijest o nepravdi, nego po svojoj savjesti, ponizno apelira i moli da se ispuni obećanje i tako zadovolji pravda. Evo nam primjera kako je potrebno gajiti, ne samo pravednost, nego i ljubav koja nam pomaže gledati Boga u bližnjemu i tako izbjegavati sve ono što bi bližnjega moglo ražalostiti. Isto tako je važno poštivati dobar glas i čast bližnjega. Kako bismo napredovali u krjeposti pravednosti, trebamo izbjegavati svaki nepromišljeni sud o bližnjemu. Jer kada sudimo druge - prisvajamo si Božja prava koji je jedini vrhovni sudac živih i mrtvih

– time činimo nepravdu prema bližnjemu, jer ga pod utjecajem predrasuda ili kakve strasti osuđujemo, a da ga i ne saslušamo kako treba ili uopće ne popričamo s njim. Pravednost i ljubav naprotiv traže da se uzdržimo od svakog suda ili barem da čine bližnjega ocjenjujemo i sudimo najblaže što je moguće.

Najveći broj nepravda koje se danas posvuda čine nisu drugo doli plodovi egoizma. Egoizam je neutaživi neprijatelj pravednosti. Prirodna nas ljubav prema nama samima navodi da u svemu tražimo svoju korist i blagostanje. Navodi nas da nasuprot načela pravednosti „dati svakome što mu pripada“ prevlada često „sve za mene pa i na uštrb prava drugoga“. Obitelji i redovničke zajednice razdiru ogovaranja, klevete, ljubomora i svađe, a sve to ima uvijek svoj izvor u neurednoj ljubavi prema sebi, individualizmu i vlastitom interesu koji bez obzira gazi tuđa prava. Krjepost pravednosti je nužna za spasenje, ali je i potrebna za postizanje mira srca. Pravednost i mir – kaže Duh Sveti – zagrlit će se (Ps 85,12). Pravednost i mir su brat i sestra koji idu zajedno, dvije stvari međusobno usko sjedinjene kao uzrok i učinak. Tko vrši pravednost, posjeduje red, pa stoga i mir u svom srcu. Tko krši pravednost, može imati samo nered, nemir i grižnju savjesti. Ako želimo provjeriti koliko smo pravedni, zavirimo u svoje srce i osluhnimo vlada li u njemu mir, imamo li mirnu savjest?

Ispit savjesti:

- Mogu li za sebe reći da sam pravedna osoba?
- U čemu se to najviše očituje, a u čemu imam najviše problema s pravednošću?
- Kako se odnosim prema klevetama i ogovaranjima koja mi netko prepričava o mojim bližnjima? Trebam li ih zaustavljati i sprječavati ili ih širiti dalje?
- Branim li dobar glas svojih bližnjih?
- Kako reagiram na učinjenu nepravdu?

Misao za dan:

- „Pravedan je Jahve i pravednost ljubi, čestiti će gledat` lice njegovo“ (Ps 11,7).
- „Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!“ (Mt 5,6).
- „Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati“ (Mt 6,33).
- „Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova“ (Hebr. 1,9).
- „Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir“ (Jakovljeva 3,18).

s. M. Pia Pilić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Split

Proslava svetkovine Bezgrješnog začeca u samostanu sv. Ane u Splitu

Svetkovina Bezgrešnog začeca, koje se u Crkvi slavi 8. prosinca 2019., zbog preklapanja s Drugom nedjeljom Došašća, prebačena je na sljedeći dan, na 9. prosinca. U centralnom samostanu naše Provincije, samostanu sv. Ane u Splitu, euharistijskim slavljem obilježena je današnja Svetkovina.

Sestre iz samostana sv. Ane u zajedništvu sestara iz samostana „Djeteta Isusa“ sa Bačvica proslavile su Marijinu svetkovinu, moleći za proglašenje oca Utemeljitelja sluga Božjega dr. Josipa Stadlera svetim, za pokojne sestre, nova redovnička zvanja i posvećenje svih nas. Danas se ujedno prisjećamo godišnjice smrti našeg oca Utemeljitelja (8. prosinca 1918. g.).

*Josip Botteri Dini, Sveta Ana,
Kapela samostana svete Ane*

Svetu Misu predslavio je dr. don Ante Mateljan, profesor na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Splitu. Budući da je ove godine 50 godina od osnivanja triju provincija u našoj Družbi, čestitao nam je ovu lijepu obljetnicu. Homiliju je posvetio bl. Djevici Mariji, a započeo na njemu svojstven način pitanjem: Što bi mi rekli kad bi nas Isus pitao o svojoj Majci? Razmišljanje o njoj temeljio je na tekstovima sv. Pisma.

Dvije važne činjenice koje nas određuju su: budite sveti; mi smo izabrani. Izabranje pretpostavlja odabir, a on u sebe uključuje ljubav. Od Boga smo izabrani, to znači da smo voljeni. Marija je mogla odgovoriti Anđelu - Da, jer je bila slobodna, a slobodu nam, kako piše sv. Pavao, donosi Krist. U Euharistiji dariva nam se sam Krist, a prva osoba koja je slavila Euharistiju je Marija. U njoj se utjelovio sam sin Božji. Cijela homilija bila je nadahnuta tekstovima sv. Pisma, u kojoj je istaknuta Marijina poslušnost i otvorenost suradnji sa Duhom Svetim, koja nam treba biti uzor i nadahnuće.

Euharistijskom slavlju prethodilo je zajedničko moljenje časoslova. Pjevanje je animirala s. M. Jelena. Osim sestara slavlju su nazočile novakinja s. M. Tajana i jedna djevojka koja se zanima za redovnički život. Nakon svete mise slijedio je zajednički doručak.

s. M. Laudes Bosančić

Košute

Susret Provincijskih vijeća u samostanu u Košutama

U subotu 14. prosinca 2019. godine u samostanu Srca Isusova i Marijina, Košute, održan je susret provincijskih povjerenstava: gospodarsko vijeće, vijeće za odgoj i trajni odgoj, vijeće za promicanje zvanja i pastoral mladih, vijeće za društvo Prijatelja Malog Isusa, vijeće za zdravstvenu i socijalnu skrb, vijeće za duhovnost i duhovnu baštinu Utemeljitelja i vijeće za katehizaciju.

Sestre su se sastale u 14 sati. Susret je započeo molitvom nakon koje je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, pozdravila sestre i dala uvodnu riječ i plan susreta. Slijedila je podjela vijeća po skupinama, te su se sve

pročelnice sa svojim članicama izdvojile i posvetile radu karakterističnom određenom vijeću. Nakon rada u grupama sestre su se ponovno sastale da bi se predstavio program svakog pojedinog vijeća. Pročelnice vijeća predstavile su članice vijeća te ukratko predstavile dužnosti vijeća; ideje, planove i nadolazeće projekte.

Susret smo završile molitvom i pjesmom. Zahvalne Gospodinu na ovom susretu s nadom da će mali Isus milosno voditi i blagosloviti rad i žrtvu ovih vijeća sestre su se vratile u svoje zajednice, svojim dužnostima.

s. M. Martina Grmoja

Sarajevo

Ponovni susret sestara juniorki i novakinja Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

Kao i svakoga mjeseca, u subotu, 14. prosinca 2019. godine u prostorijama Katoličkog bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu (KBF) održan je juniorski susret sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, na kojemu su sudjelovale juniorka s. M. Pia Pilić i sestre novakinje druge godine: s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović, pod vodstvom učiteljice juniorki s. M. Ljilje Marinčić.

Kao što je to uobičajeno, i ovaj je zajednički susret započeo u sestarskim prostorijama Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. Nakon bratsko-sestarskog susreta sestre su se uputile na radni dio susreta koji je održan u prostorijama KBF-a. Uz stručnu pomoć doc. dr. sc. vlč. Dubravka Turalije, profesora Svetoga pisma Staroga zavjeta na KBF-u, sestre juniorke kroz ovu godinu obrađuju knjige Svetoga pisma. Tema ovog susreta bila je knjiga Levitskog zakonika i Brojeva. Nije moguće istaknuti sve što nas je kod obrađivanja ovih

dviju Biblijskih knjiga dotaklo, stoga ćemo samo staviti naglasak na mali dio onoga što nas se dojmio. U svom govoru o knjizi Levitskog zakonika vlč. Turalija je, između ostaloga, stavio naglasak na žrtve o kojima se u knjizi govori, a to su žrtva paljenica, prinosnica, pričesnica, čistačice i okajnice. Govor o Knjizi Brojeva potaknuo je sestre da svakodnevno sve više stavljaju svoje pouzdanje u Boga. Primjer Mojsija, Arona i izraelskog naroda osvjetlio je veličinu Božje ljubavi, unatoč mnogobrojnih pogrešaka i padova. Tijekom govora o ovim dvjema važnim Biblijskim knjigama pokušale smo se uživjeti u to kako je bilo izraelskom narodu tijekom četrdesetgodišnjeg hoda pustinjom, te smo zaključile da je to za njih bio ispit, kao što svatko od nas ima životne ispite koje mora proći. Kroz svoja predavanja vlč. Dubravko nam je posvijestio činjenicu da je Božje djelovanje prisutno u našem životu. Iako smo često, poput izraelskog naroda, podložni mrmljanju i raznim pobunama, Bog nam iznova daje novu priliku.

Središnji dio prijepodnevnog rada bilo je slavlje svete mise koju je u kapelici Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa predslavio vlč. Turalija. Nakon misnog slavlja uslijedilo je zajedništvo kod obiteljskog stola. Nakon kratke stanke uslijedio je popodnevni dio koji je započeo s *Lectio divina*, razmatranje Božje riječi Treće nedjelje došašća. Razmatranjem Božje riječi završen je službeni dio susreta sestara juniorke i novakinja, a uslijedila je zajednička sestarska molitva i susret sa sestrama. Okrijepljene ljepotom sestrinskog zajedništva, uputile smo se stazom kojom su hodile naše pokojne sestre i blagopokojni utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Stadler prema samostanu *Egipat* u Sarajevu.

s. M. Rita Oborović

Split

Adventska duhovna obnova redovnica grada Splita i okolice

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić održao je, u nedjelju 23. prosinca, u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice.

Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je oko 130 redovnica te njihov nadbiskupijski delegat fra Petar Lubina koji je izrekao uvodnu riječ. „Božićnim uresima dijelovi našega grada okićeni su već prije početka došašća. Međutim, među njima nema baš previše kršćanskoga te nas ne upućuju na Isusa i Njegov dolazak. Očito se i u našu domovinu uvlači potrošački mentalitet, a s njime i agresivne ideologije“, rekao je fra Petar,

dodavši kako taj duh kuca i na vrata samostana zbog čega je „potrebno vratiti se Božiću“. Istaknuo je i kako se slavljenjem Božića nebo spušta na zemlju te se čovjek uzdiže prema nebu vraćajući se tako samome sebi. „U proslavi Božića na najbolji mogući način jačaju u nama prave vrijednosti: vjera, nada i ljubav“, zaključio je.

Pozdravljajući sve nazočne sestre, mons. Barišić je naglasio kako svaki kršćanin ima duboko usađeno otajstvo Božića kroz svoje obitelji. „Zbog toga nam je važno i u redovničkom životu rasti u obiteljskom zajedništvu kako bismo pripravili svoje srce za radostan susret s Kristom. Ako se ne susretnemo u međusobnom zajedništvu nećemo biti sposobni ni za susret s Njim“, nastavio je.

Osvrćući se na liturgijska čitanja, Nadbiskup je ustvrdio kako je u njima prisutan „motiv Gospodinova rođenja“. Govoreći o čitanju iz Knjige proroka Izaije, kazao je kako postoji opasnost da „i mi u svojim životima postanemo poput Ahaza“. „Ahaz za sebe misli kako može bez Gospodina te živi samodostatno. Bog ne odustaje od kucanja na njegova vrata, međutim njemu su draži kraljevi i carevi, njegovi saveznici te diplomacija. Bez obzira na to, Gospodin ne odustaje od Ahaza te zbog svoje pravednosti ostaje vjeran svojim obećanjima. Božja pravednost se sastoji upravo u tome, u vjernom odgovoru na nevjeru i prevaru drugoga“, pojasnio je, kazavši kako u vremenu adventa često prevladava mentalitet Ahaza. „Svjedoci smo kako je advent svake godine sve više obuzet blještavilom i potrošačkim mentalitetom. I nema ništa grešno ni u vanjskoj pripremi za Kristov dolazak ako takvu pripremu prati i otvorenost srca za susret s Njim. Ako nema susreta s Njim, advent je uzaludan. Mi kršćani u adventu ne smijemo tražiti

brza rješenja i sitna svjetovna zadovoljstva jer mi ne čekamo nešto nego nekoga“, dodao je mons. Barišić.

Tumačeći Josipovu otvorenost prema Gospodinu, Nadbiskup Barišić je rekao kako svaki čovjek ima svoje snove i planove koje je potrebno uskladiti s Božjom voljom. „I Josip je sigurno imao svoje planove, a u evanđelju smo čuli kako je planirao napustiti Mariju. No, Bog mu je poremetio njegovu životnu viziju ukazujući mu se u snu. Josip, koji je prije Božjeg ukazanja želio Mariju otpustiti na pravedan i dostojanstven način sada ostaje uz nju. Zbog svoje otvorenosti prema Gospodinu i spremnosti na usklađivanje vlastite volje s voljom Božjom Josip postaje Kristov duhovni otac. Iako mu nije bio biološki otac, Josip je primjer očinstva u punini. I danas trebamo očeve poput Josipa, očeve koji skrbe za dobro svoje obitelji“, konstatirao je mons. Barišić.

„U evanđeoskom tekstu se kaže kako će Isus spasiti narod svoj od grijeha njegovih. Ovo spasiti se odnosi na dovođenje čovjeka do punine. Doista, svjedoci smo kako grijeh osiromašuje, zatvara i sužava čovjeka. Ovo je važno za svakoga od nas. Pozvani smo napraviti jaslice u svom srcu kako bi se u njemu mogla nastaniti Božja ljubav koja nam je darovana u Emanuelu. Srce treba očistiti od zavisti, ogovaranja, mržnje i ljubomore. U takvom srcu, koje je otvoreno milosti Njegova rođenja rodit će se i naš autentični kršćanski život te ćemo postati sposobni naviještati Njegovu Radosnu vijest svim ljudima“, zaključio je Nadbiskup čestitajući sestrama Božić i Novu 2020. godinu.

U ime svih sestara, čestitku nadbiskupu Barišiću izrekla je vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne s. Zdravka Gverić. „Mi sestre se iskreno radujemo svim vašim nastojanjima oko duhovne, moralne, obrazovne i svestrane izgradnje vjernika, djece i mladih. Hvala vam za očinsku i pastirsku brigu koju pokazujete prema redovnicama te za predvođenje duhovnih obnova, euharistijskih slavlja i raznih obljetnica u našim redovničkim zajednicama. Bog vas blagoslovio“, rekla je s. M. Zdravka darujući Ocu nadbiskupu prigodni dar.

Preuzeto:<https://smn.hr/34-duhovna-zvanja/4279-adventska-duhovna-obnova-redovnica-grada-splita-i-okolice-3> (Autor: *Slavko Blažić*)

Ura preminuća blaženog Alojzija Stepinca

U povodu 60. obljetnice smrti kardinala Alojzija Stepinca, u crkvi sv. Frane na Obali u Splitu od 7. do 10. veljače 2020. bile su relikvije bl. Alojzija Stepinca iz Riznice zagrebačke katedrale.

Na blagdan blaženog Alojzija Stepinca, 11. veljače 2020. godine, u crkvi sv. Frane na obali u Splitu, svečano je proslavljena *Ura preminuća*, spomen-slavlje 60. obljetnice završetka ovozemnoga života i rađanja za vječni život blage uspomene Alojzija kardinala Stepinca, nadbiskupa i metropolita zagrebačkoga.

Na ovom spomen-slavlju u crkvi sv. Frane okupili su se vjernici, redovnice i bogoslovi, sa svećenicima redovnicima ocima franjevcima konventualcima: župnikom Župe sv. Stjepana pod Borovima i gvardijanom samostana sv. Frane na Obali fra Martinom Jakovićem i župnim vikarom fra Josipom Ivanovićem u 14 sati. Sudjelovale su i naše sestre iz samostana sv. Ane, iz samostana na Bačvicama, iz Nadbiskupskog ordinarijata, iz samostana na Šinama, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Bilo je i redovnica drugih redovničkih zajednica u Splitu. U programu su na zamolbu otaca franjevac konventualaca sudjelovale naše sestre, jer su željeli uključiti u ovaj molitveni program naše sestre, jer su sestre naše Družbe bile suputnice uz blaženog kardinala cijelo vrijeme njegova zatočeništva u Krašiću, pa tako i u časovima preminuća. Bila je to za nas velika milost i zahvalnost Gospodinu na tom daru koja je u tom povijesnom času bio dodijeljen našoj Družbi preko sestara koje su kroz to vrijeme bile na službi u Krašiću.

U programu *Ure preminuća* bogoslovi su sudjelovali u Službi Riječi, kao i naša s. M. Faustina, te u čitanju izvještaja o smrti bl. Alojzija Stepinca iz pera o. Alekse Benigara, i uvodnih tekstova iz propovijedi bl. Alojzija kao uvod u slavna otajstva svete krunice, te u pjevanju prigodnih pjesama. Naše sestre S. M. Marcela i S. M. Jelena predmolile su dva otajstva krunice. Oci franjevci su svečano otpjevali molitve za pokojnog blaženika. Na koncu je bilo poklon i ljubljenje relikvija bl. kardinala Stepinca.

Na svečanoj Svetoj Misi, koju je u 19 sati predslavio mons. Miroslav Vidović, generalni vikar nadbiskupije, bila je naša provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

S. M. Maneta Mijoč

KARIZMATSKO POSLANJE

Gromiljak

Misijska izložba za Haiti

Zajednica sestara Služavki Maloga Isusa (SMI) u samostanu *Kuća Navještenja* u Gromiljaku, u suradnji s Prijateljima Maloga Isusa i brojnim dobročiniteljima, organizirala je i uspješno realizirala Misijsku izložbu od 1. do 7. prosinca 2019. godine.

Otvorenje izložbe uslijedilo je nakon slavlja svete mise u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku u 8 sati kada je predslavitelj euharistijskog slavlja vlč. Jakov Pavlović blagoslovio adventske vijence koje su za misijsku izložbu pripremile sestre SMI sa župljankama - gđom Ivanom Šapinom i gđicom Anom Pecirep. Nakon nedjeljnih svetih misa brojni župljani su posjetili izložbu u samostanu kupivši prigodne darove za sebe i svoje bližnje, te tako dali svoj doprinos ovom misijskom projektu. U raznovrsnoj ponudi, oko koje su se sestre potrudile da bude pregledna i cijenama svima pristupačna, svatko je mogao pronaći nešto za sebe ili svoje bližnje.

Kroz radni tjedan izložbu su posjetili i učenici OŠ Gromiljak koji su na izložbi pronašli darove za prijatelje iz razreda za koje se mole u došašću, znajući da time neće razveseliti samo svoje prijatelje, nego i brojne siromahe za koje se brinu i s kojima žive naše misionarke na Haitiju s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik.

Svim sudionicima i dobročiniteljima zahvaljujemo na sudjelovanju u ovom misijskom događaju koji se svake godine među gromiljačkim vjernicima s nestrpljenjem očekuje.

s. M. Jelena Jovanović

Nikolinje u Samoboru

U četvrtak 5. prosinca 2019. godine, u kapelici sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, zaposlenici Dv Cvjetnjak skupa su s djecom i roditeljima slavili Sv. Misu. Euharistijsko slavlje predvodio je fra Nikola Vukoja koji je s posebnom ljubavlju djecu vodio i poticao na molitvu. Dodatnu radost u slavlje unijela su djeca koja su pjevala prigodne adventske i nikolinjske pjesme zajedno sa svojim odgojiteljicama i voditeljicom zbora gosp. Marijom Hrdelja.

Sreći nije bilo kraja kada je nakon Sv. Mise došao sv. Nikola. Djeca su ga dočekala pjesmom i recitacijama, a sv. Nikola je djecu nagradio poklonima. Na izlazu iz kapelice djecu je dočekala puna košara slatkiša.

Punih ruku, a još punijeg srca otišli smo svojim domovima, zahvalni Bogu na ljubavi i zajedništvu.

Anita Zeljković

Sveti Nikola u Gromiljaku

U petak, 6. prosinca župu Imena Marijina u Gromiljaku posjetio je važan gost sv. Nikola sa svojim pomagačima - anđelima.

Njegov dolazak, prijam i boravak u župi organizirali su vrijedni animatori župe, zajedno sa župnikom i sestrom vjeroučiteljicom, i potrudili se da djeca ove župne zajednice budu sretna, poučena i nagrađena. Nakon slavlja Sv. Mise, koju je slavio župnik vlč. Ilija Karlović, a pjesmom animirao zbor mladih, animatori su pripremili kratki poučni igrokaz za svoje prijatelje mališane, poučivši ih kako se isplati biti dobar, slušati roditelje i kako dragi Bog i njegovi sveci,

posebno sv. Nikola, sve to vide i prate budnim okom. Nakon skeča svi su na trenutak pomislili da sv. Nikola neće doći, ali anđeo je primio poziv od sv. Nikole da dolazi s puno darova. (SMI)

Gromiljak

Božićni koncert *Ljubav se rodila*

U nedjelju, 15. prosinca 2019. godine u župnoj crkvi Ime Marijino u Gromiljaku, s početkom u 19 sati, održan je 6. božićni humanitarni koncert za misije pod motom *Ljubav se rodila*, kojeg su zajedno sa s. M. Jelenom Jovanović, župnom pastoralnom suradnicom i vjeroučiteljicom, organizirali župljani i Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka.

Uvodni pozdrav uputila je s. M. Jelena rekavši kako će se u drugom mjesecu 2020. godine napuniti šesta godina misijskog života i djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa na Haitiju, s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, te da su upravo tada mladi članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa, sa s. M. Marinelom Zeko, započeli i s organizacijom božićnog ili predbožićnog koncerta s ciljem da cijela župna zajednica dadne svoj doprinos u materijalnoj podršci misionarki. „Danas, Bogu hvala, naše sestre, zahvaljujući brojnim dobročiniteljima i humanitarnim događanjima kao što

je ovaj, uspijevaju i materijalno pomoći mnogima u mjestu gdje žive. Nekad je to pomoć u hrani, nekad u školovanju, nekad izgrade crpku za vodu tamo gdje je potrebna. Ovog ljeta posredstvom naših sestara do nas je stiglo pismo jednog haitiškog župnika koji poziva ljude dobra i darežljiva srca, a posebno Prijatelje Maloga Isusa, da mu pomognu izgraditi kapelicu u jednom planinskom selu zvanom Beatis, nedaleko od grada Petit Goave, u kojem žive naše sestre“, kazala je s. M. Jelena. „Iz njegova pisma saznajemo (...) da bi izgradnja kapelice u ovom mjestu bila od velike duhovne koristi za narod, a svakako prikladnija za liturgijska slavlja od improvizirane limene kapelice koju su mještani sami izgradili. Bila bi također i središnje mjesto okupljanja vjernika, a mogla bi se koristiti i u druge svrhe: razne duhovne obnove, susrete, kulturna događanja... Izgradnjom kapelice zaustavilo bi se vjernike katolike da prelaze u Protestantsku Crkvu, a mnogi koji su već prešli, rado bi se vratili u svoju crkvu kad bi je imali. Uz kapelicu, župnik navodi, dobro bi im došla i crpka za vodu koje nemaju. Time bi se pomoglo narodu u očuvanju zdravlja, lakšem obavljanju kućanskih poslova i u sušnoj sezoni za agrikulturu. Kapelica koja će, vjerujemo, biti izgrađena bit će posvećena Navještenju Gospodinovu – Blagovijesti“, kazala je s. M. Jelena. „Iako smo još u adventu, večeras pjevamo božićne pjesme želeći da ovaj događaj na neki način bude i duhovni doprinos za izgradnju kapelice u selu Beatis gdje će se Dijete Isus začinjati i rađati u srcima ljudi po slavlju svete mise i molitve“, zaključila je s. M. Jelena.

Izvođači na koncertu bili su domaći zborovi župe Gromiljak: veliki župni zbor Ime Marijino, zbor mladih župe Gromiljak, te novoosnovani dječji zbor. Potom prijatelji iz susjedstva: mješoviti zbor Hrvatskog katoličkog društva *Napredak* iz Kreševa, zbor svetog Ilije Proroka iz Kiseljaka, te zajednica bogoslova Nadbiskupijskog međunarodnog misijskog sjemeništa *Redemptoris Mater* iz Vogošće, na čelu s odgojiteljem vlč. Joštom Mezegom. Na kraju programa okupljenima se obratio župnik vlč. Ilija Karlović zahvalivši sudionicima, organizatorima i svim dobročiniteljima koji su svojim prilogom sudjelovali u organizaciji ovog projekta. Kratak, ali srcu sladak program završio je zajedničkom pjesmom „Narodi nam se“, a slavlje i druženje se nastavilo u župnoj dvorani uz prigodnu okrpju i pjesmu.

Neka se Dijete Isus uvijek rađa u srcu svakog kršćanina i neka raste po ljubavi i dobrim djelima.

s. M. Jelena Jovanović

Radost susreta - Jedan vikend kod sestara Služavki Maloga Isusa

Ovog vikenda, 18. i 19. siječnja 2020., zajednicu Sestara Služavki Maloga Isusa u provincijalnoj kući, samostanu *Egipat*, u Sarajevu posjetilo je pet djevojaka. Četiri djevojke bile su iz župe Prozor, a jedna iz župe Uzdol. U prijepodnevnim satima sestre su ih rado dočekale u svojoj zajednici. Sestra provincijalka s. M. Maria-Ana Kustura održala je susret s djevojkama i upoznala ih поближе s poviješću, svrhom i djelovanjem Družbe. Potom je upriličeno druženje s ostalim sestrama i djecom iz Stadlerova dječjeg doma *Egipat*. Pritom su gošće mogle čuti svjedočanstva o pozivu sestara te načinu življenja u samostanu. Zajedno sa sestrama sudjelovale su i u molitvi Crkve – Časoslova. Posjetile su i grob oca Utemeljitelja Josipa Stadlera u sarajevskoj katedrali gdje su ujedno sudjelovale u molitvi za jedinstvo kršćana.

U nedjelju je u samostanskoj kapelici slavljena sv. misa u 11,00 sati koju je predvodio mons. Ivo Tomašević. U prigodnoj propovijedi utemeljenoj na evanđelju mons. Tomašević potaknuo je sestre i mlade primjerom svjedoka. Posvjestio je kako je svjedok čovjek koji može stati u našu obranu kada smo u nekoj nevolji, a bez svjedoka ne možemo dokazati svoju pravednost. Upravo je to bio sv. Ivan Krstitelj koji je posvjedočio da je Isus Jaganjac, Sin Božji, onaj koji oduzima grijeh svijeta. Grijeh nas uvijek odvaja od Boga, od našeg bližnjega te i od nas samih. Skloni smo osuđivati druge, isticati njihov grijeh, umjesto da ispitujemo sebe i priznajemo sebi svoje slabosti. Na

krštenju primamo Duha Svetoga i postajemo svjedoci Isusa Krista. Kako bismo bili pravi svjedoci, moramo to potkrijepiti svojim životom, kako su to činili sveci. Na kraju misnog slavlja mons. Tomašević posebno je djevojkama uputio poruku da se isplati biti Božji jer je za to plaća velika na nebesima. Nakon misnoga slavlja nastavljeno je druženje okupljanjem oko obiteljskog stola u sestarskoj blagovaonici. Zajedno sa sestrama djevojke su obišle grad Sarajevo. Obogaćene tim iskustvom vratile su se u svoje domove, a svoj doživljaj opisale su ovako:

„Kažu da znatiželja ubija. No, to u našem slučaju nije bilo tako. Romana, Marija, Marina, Klara i Marija uputile su se steći iskustvo u samostanu i oduševile su se. Bože, kako je to lijepo iskustvo bilo! Puno smijeha, veselja, radosti, otvorenosti, slobode! Subotnje prijepodne počelo nam je dolaskom u *Egipat* i ugodnim razgovorom sa sestrama. Favorit je sestra Finka! Dašak mladosti podarile su nam s. Judita, s. Mihaela, s. Rita i, ako Bog da, sestra Nikolina. Naravno, ne zaboravimo ni sve ostale predivne sestre. Toga dana uživale smo s djecom igrajući se društvenih igara, a navečer su igrali Hrvati! Koja euforija i sreća! Naravno, dan Gospodnji nije prošao bez molitve i sv. mise. Koje li milosti! Dođe vrijeme da se vratimo svojim kućama. Vraćamo se ispunjene i sretno. U ušima nam odzvanjaju riječi sestre provincijalke Maria-Ane koja nas je uputila kamo ići i dala nam odličan recept za daljnji naš život. Hvala svima! Ovo nećemo nikada zaboraviti. Božji blagoslov neka čuva Vašu Družbu. A mi ćemo zahvaliti Bogu i moliti za Vas. Čudni su putovi Gospodnji, ali uvijek ćemo Njegove biti, Njemu se predavati po riječima jedne pjesme: 'Da, Ti držiš sve u rukama, i čitav svijet je u Tvojim očima. Život moj Tebi pripada i ove ruke preslabe su bez Tvojih dlanova.'“

S. M. Judita Matić

Split

Animatori Društva Prijatelja Maloga Isusa Splitske provincije održali svoj edukativno-duhovni susret

Animatori Društva Prijatelja Maloga Isusa splitske provincije održali su svoj edukativno – duhovni susret dana 25. siječnja 2020. godine. Rad se odvijao u pastoralnim prostorijama samostana oo. kapucina i svetišta Gospe od Pojišana. Organizacijom i radom animirala je s. M. Dolores Brkić, pročelnica Društva PMI-a.

Nazočna je bila po prvi put s nama i nova provincijalna glavarica s. M. Terezija Pervan koja je toplim riječima zahvalila pročelnici, sestrama iz

vijeća DPMI- a i voditeljicama. Biranim riječima zahvalila je svim PMI-a kao i župniku fra Žarku Lučiću na podršci.

Susret je započeo molitvom i pjesmom u crkvi uz jaslice koje je izradio član PMI-a gosp. Vice Tadić. Bio je znakoviti dan: 25. u mjesecu dan Maloga Isusa, uz Stadlerov 177. rođendan, završetak molitve za sjedinjenje kršćana, Gospino svetište uz jaslice Maloga Isusa...

Nastavili smo rad u dvorani gdje nas je pročelnica uvela u bit zahvale i slavlja odnosno obilježavanja 25 godina djelovanja i postojanja Društva PMI- a kroz geslo: „Učinite sve što vam kaže“. Svojim motivacijskim iskustvenim govorom potaknula nas je na naše još zauzetije djelovanje kao Prijatelji Malog Isusa i širenje Kraljevstva Božjeg u srcu Crkve, počevši od obitelj, zajednice, župe, Crkve. Dobili smo detaljno informacije o Jubilarnom hodočašću u Prag, zajedničkom godišnjem susretu PMI iz cijele Družbe, i drugim molitveno – karitativnim aktivnostima. Posebno smo razgovarali o nastavku projekta našeg srca za Haiti, odnosno donaciji za gradnju kapelice što je dar Društva PMI-a i podupiratelja za ovaj srebrni jubilej.

U daljnjem tijeku razgovarali smo o raznim situacijama u radu i djelovanju, posvijestili bitne stvari ali neke su bile izrečene kao primjer dobre prakse. Pri svršetku rada provincijska glavarica s. M. Terezija, udijelila nam je mali znak pažnje. Službeni dio završili smo molitvom Malom Isusu i Gospi.

Nastavili smo za obiteljskim stolom u drugoj dvorani u radosnom druženju gdje nam se pridružio župnik fra Žarko Lučić. Pohvalno se izrazio o sestrama Služavkama Malog Isusa, Društvu Prijatelja Maloga Isusa, a sestru

Dolores istaknuo kao marljivu voditeljicu i suradnicu te na svemu zahvalio što činimo za misije.

Na koncu zahvalni smo Malom Isusu, nebeskoj Majci Mariji, služi Božjem Josipu Stadleru, provincijskoj glavarici s. M. Tereziji, pročelnici s. M. Dolores, župniku fra Žarku, Animatoricama domaćinima sa Pojišana; gđi Zrinki Ančić članici pri Vrhovnoj upravi Društva, Ankici Kačunić, Dijani Marević i Meri Ribičić. Po zagovoru naših slugu Božjih, blaženika i svetaca koji su posebno štovali Dijete Isusa, neka budemo svi obdareni milostima biti jasno svijetlo i sol ove zemlje.

Vesna Mamić, PMI

Sarajevo

Godišnji susret sestara katehistica i animatora PMI

U subotu, 1. veljače 2020. u prostorijama samostana *Egipat* u Sarajevu održan je Godišnji susret sestara katehistica i animatora Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Marijom Anom Kusturom. Na sastanku su bile nazočne i pročelnica Društva Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije s. M. Danica Bilić, te ravnateljica Društva pri Vrhovnoj upravi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Ana Marija Kesten, uz sestre katehistice i Prijateljke Maloga Isusa iz zajednica u Voćinu, Neumu, Prozoru i Gromiljaku.

Na početku susreta sve nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. M. Marija Ana Kustura zahvalivši na dolasku, suradnji i ulaganju svojih darova i sposobnosti u život i rad Društva. Prema dnevnom redu, okupljeni su razgovarali o predstojećim događajima u ovoj godini, s naglaskom na pripremu i realizaciju vanjske proslave 25. obljetnice utemeljenja Društva Prijatelja Maloga Isusa koja će se održati 28. ožujka 2020. godine u Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu. S. M. Ana Marija Kesten je okupljenima potanko predstavila plan i program proslave te u dogovoru sa sestrama podijelila odgovarajuća zaduženja za sestre iz zajednice Prijatelja Maloga Isusa.

Potom je uslijedio dogovor oko planiranja i organizacije zahvalnog hodočašća Prijatelja Maloga Isusa Malom Isusu u Prag koje je planirano u mjesecu lipnju ove godine, a na kojem će se također okupiti članovi Društva svih triju provincija Družbe. S. M. Ana Marija Kesten je istaknula kako članovi svih triju provincija Družbe zajedničkim snagama nastoje ostvariti ovogodišnji „Projekt našeg srca“ prikupljanjem novčanih sredstava za

izgradnju kapelice *Navještenja Gospodinova* na Haitiju gdje žive i djeluju naše sestre misionarke.

Nakon podnošenja godišnjih izvješća svake pojedine zajednice te osvrta animatora na djelovanje zajednice kojoj pripadaju, s. M. Marija Ana Kustura se osvrnula na važnost formacije animatora Prijatelja Maloga Isusa te potaknula sestre i animatore da ostvaruju svoje mjesečne i godišnje planove i programe koji potiču rast u vjeri, duhovnosti i poslanju svakog člana i zajednice Prijatelja Maloga Isusa.

Po završetku radnog dijela susreta u samostanskoj kapelici uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. Ivan Bebek, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Prisoja, a koje su animirale mlade članice Prijatelja Maloga Isusa istoimene župe. U prigodnoj propovijedi vlč. Bebek je podsjetio na važnost slušanja i življenja Riječi Božje koju nam Gospodin svakodnevno daruje kako bi nas učila i vodila živjeti po Njegovu zakonu i volji. Nakon slavlja za Gospodinovim stolom nastavilo se slaviti i družiti za obiteljskim stolom u samostanskoj blagovaonici uz zajednički ručak.

Sve naše ideje, želje i programe preporučamo našoj nebeskoj Majci u ruke i molitve, te se po zagovoru sluge Božjega nadbiskupa Stadlera nadamo da će sva naša nastojanja biti Bogu na slavu, dobro bližnjih s kojima živimo i radimo te nama samima radost i izgradnja.

s. M. Jelena Jovanović

Prozor

Obilježen Svjetski dan bolesnika

Misnim slavljem u crkvi Presvetog Srca Isusova obilježen je Svjetski dan bolesnika, medicinskog osoblja i onih koji vode brigu o bolesnicima. Svjetski dan bolesnika obilježava se 11. veljače svake godine.

Ovaj dan u Prozoru obilježen je na dva načina. Medicinski djelatnici Doma

zdravlja „Rama“ na Trgu sluge Božjega Josipa Stadlera u prijepodnevnim satima građanima su mjerili razinu šećera u krvi i krvni tlak.

U večernjim satima u prozorskoj crkvi slavljena je sveta misa za sve bolesnike, medicinsko osoblje i druge okupljene vjernike koju je vodio prozorski župnik i dekan mons. Marko Tomić. U svome obraćanju istaknuo je važnost, žrtvu i zahvalu za sve koji vode brigu o bolesnicima.

Za vrijeme Svete Mise podijeljen je i sakrament bolesničkog pomazanja za one koji su to željeli. Članovi dječjeg zbora pod vodstvom s. M. Marinele animirali su liturgijsko slavlje pjevanjem, čitanjem i prikaznim darovima.

Nakon Svete Mise mladi simpatizeri PMI zajedno sa s. M. Marinelom izveli su zanimljiv i lijep program i na taj način željeli su dati svoj doprinos, svjedočanstvo i zahvalnost svima koji su bili sudionici ovog slavlja.

Nakon programa mladih u vjeronaučnoj dvorani pripremljen je domjenak i zajedničko druženje za sve bolesnike, medicinske djelatnike i druge okupljene vjernike.

Domjenak su pripremili Prijatelji Maloga Isusa zajedno sa sestrama. Lijepa je gesta Prijatelja Maloga Isusa, oni su ponijeli domaćih proizvoda i ukusnih kolača za druge bolesnike koji su prikovani za krevet.

s. M. Marinela Zeko

Zagreb

Zdravlje bolesnih – moli za nas

Na spomendan Gospe Lurdske, 11. 2. 2020. šticićenice iz doma za starije i nemoćne u samostanu "Antunovac" obilježile su Dan bolesnika. Dan je to kad s posebnom pažnjom molimo i mislimo na ljude koji pogođeni kušnjom bolesti i nemoći. U našoj samostanskoj kapelici okupili smo se na slavlju Svete Mise koju je predvodio velečasni Ivan Lastovčić. Pod Sv. Misom, gospođe iz doma primile su sakrament bolesničkog pomazanja. Brigu za bolesne i nemoćne Crkva izražava u tom sakramentu i tako bolesnicima, starijima iskazuje Kristovu blizinu i nježnost. Patnja, nemoć i bolest su otajstvo za čovjeka, ali ono što je bolno i neshvatljivo ljudskom razumu svoj smisao nalazi u trpljenju. Križ, bol, patnja sredstva su našeg otkupljenja. Preko medicinskog osoblja Bog im često šalje svoju nježnost i brigu. "Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste." (Mt 25,45)

Nemoć i starost su izazovi koji se stavljaju pred suvremenog čovjeka. Samoća i usamljenost često dovode starije osobe do toga da misle kako ih

nitko ne razumije, a sa procesom starenja čovjek se približava najvažnijem trenutku svog života, susretu s Bogom u osobi Isusa Krista. Ispratiti Bogu dušu koja je završila svoje zemaljsko hodočašće navodi na razmišljanje o pitanjima vlastite smrti i susreta s Bogom koji je najbliži čovjeku kada pati. Svoju potporu najčešće dajemo u tišini, kroz stisak ruke, brigu i molitvu. A nama se daje snaga da kroz te trenutke straha i samoće osobi pružimo ono što joj je u tom trenutku najvažnije. U tim trenutcima zahvaljujemo za sve one lijepe trenutke koje smo proveli u zajedništvu s tom osobom. Bez milosrdne ljubavi prema čovjeku patniku život je prazan i besmislen. U onoj mjeri u kojoj zaboravimo na sebe bit ćemo korisni drugima i posvetiti im svoje vrijeme. "U sutonu života bit ćemo suđeni po ljubavi!" (Sv. Ivan od Križa)

s. M. Snježana Bjelobrk

Split

Održan seminar za zborovođe „Zlatne harfe“

U Franjevačkom samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu, dana 22. veljače 2020. godine, održan je seminar za zborovođe dječjih župskih zborova Zlatna harfa.

Na seminaru su se okupili zborovođe iz župa Šibenske i Mostarske biskupije te župa iz Sarajevske i Splitsko-makarske nadbiskupije. Predavači na seminaru bili su fra Domagoj Volarević, profesor liturgike sa KBF-a u Splitu i fra Stipica Grgat, glazbeni pedagog, crkveni skladatelj i dugogodišnji voditelj zborova Župe Gospe od Zdravlja u Splitu.

Na početku seminara, u samostanu u kojem obavlja svoju službu, riječi dobrodošlice uputio je fra Stipica Grgat, pročelnik za Zlatnu harfu. Na smotri su nazočili provincijal fra Marko Mrše i provincijalka s. Andreja Nazlić. Okupljene je pozdravio najprije fra Marko Mrše, a potom s. Nediljka Milanović – Litre, pokrajinska povjerenica za Zlatnu Harfu.

Prvo predavanje naslovljeno Glazba u liturgijskom prostoru održao je fra Domagoj Volarević. Predavač je prije svega naglasio da je u sukobima oko crkvene glazbe glavni problem što se zauzimaju strane oko toga da li nam se nešto sviđa ili ne, a zaboravljamo obrazlagati važne sintagme. Glavna nit vodilja u raspravama o ovoj glazbi treba biti liturgijski prostor. Kod organiziranja glazbenog izričaja u liturgijskom prostoru, moramo biti svjesni da je to prostor bogoslužja, prostor u kojem se slavi Euharistija, da Euharistiju slavi Božji narod, da zajednica koja se sabire na slavlje po krštenju ima dostojanstvo, ali i da je u ljudskom duhu postavljeno da za

sabiranje treba imati prikladan prostor. Naglašavajući razliku između sakralnoga i svetoga predavač je napomenuo da je sakralnost glavno obilježje bez kojega neki prostor uopće nije moguće zvati svetim ili liturgijskim. Predavač je istaknuo da je za ispravan odabir glazbe za ili izvan liturgijskoga prostora potreban osjećaj za sakralno. Preduvjet je znanje da glazba treba biti dio radosnog prinosa hvale, da ljudski glas ulazi u područje svetoga jer ga je Bog stvorio i da glazba mora poticati na molitveni duh. Predavač je na kraju naglasio da glazba mora biti u službi svetosti, mora poticati na svetost i mora izvirati iz osjećaja svetosti. Pozvao je nazočne da kroz svakodnevnu molitvu pokušaju što više raditi na tom osjećaju svetosti, jer će uz jačanje toga osjećaja biti lakše prepoznati kakva je glazba prikladna za liturgijski prostor ili izvan liturgijskoga prostora.

Drugo predavanje pod naslovom Zlatna harfa 35 godina poslije održao je fra Stipica Grgat, ističući da je glavni cilj izlaganja pojasniti povod nastanka Zlatne harfe. Predavač je naglasio kako je Crkva, već dugo vremena, izložena agresiji skoro profane i banalne glazbe koja je zauzela mjesto koje je stoljećima pripadalo svetoj glazbi. Podsjetio je da je Drugi vatikanski sabor otvorio vrata novim vidovima vjerskog, duhovnog, liturgijskog, pa tako i glazbenog promišljanja. Osvrnuvši se na socio-politička previranja u Europi krajem 60-tih naglasio je kako su mladi kršćani na našim prostorima snagom Duha svjedočili svoju vjeru preko dobro organiziranih tribina za mlade, studentskog vjeronauka, priredbi, izleta, hodočašća, ali i misa za mlade uz moderne instrumente. Predavač se posebno osvrnuo upravo na povijest nastanka duhovne šansone istaknuvši prve VIS sastave na našim područjima, a spomenuo je i organiziranje raznih festivala duhovne šansone, te osnivanje privatnih radio postaja što postaje vodeći glazbeni čimbenik. Predavač ističe kako duhovna šansona ne bi bila toliko

upitna da nije ušla u središnji liturgijski čin, u Svetu Misu, i iz nje izgurala pravu liturgijsku glazbu. Danas je toliko loše glazbe u Crkvi; ne zato što je nova, nego zato što silno želi biti popularna i oponašati takozvanu estradu. Zbog takvog stanja, šansona je s vremenom postala kamen spoticanja. Predavač naglašava kako po koncilskom učenju ništa ne može nadomjestiti gregorijansko pjevanje, vokalnu polifoniju i pučku popijevku. Ustvrdio je kako nitko nije protiv lake i zabavne duhovne glazbe, ali crkveni dokumenti naglašavaju da takvoj glazbi nije mjesto u liturgiji, već da ona spada u domenu duhovne glazbe koja se može izvoditi izvan liturgije. Fra Stipica Grgat naglašava da mlade treba educirati i uputiti u tu veliku temu, ne samo verbalno, nego i glazbenom praksom. Predavač je istaknuo veliki doprinos Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu koji je odgojio mnoštvo pojedinaca koji su preuzeli glazbeni i katehetski rad u župama. Upravo, kao plod nastojanja očuvanja liturgijske glazbe nastala je i Zlatna harfa, 1984. godine. Samim osnivanjem Zlatna harfa je jasno rekla „ne“ duhovnoj šansoni tj. neliturgijskoj glazbi u misnim slavljinama. Uz to, kao glavni ciljevi osnutka Zlatne harfe ističu se: obnova liturgijskog pjevanja, propagiranje liturgijske pjesmarice Pjevajte Gospodinu pjesmu novu (Zagreb, 1983.), poticanje suradnje među voditeljima crkvenog pjevanja i poticanje stvaralačkog duha skladatelja. Dobar rezultat Zlatne harfe najbolje pokazuju tri zbirke notnih izdanja: 1989., 2004. i 2019. Predavač je na kraju pozvao sve zborovođe da budu jedinstveni i da pokušaju više vući za isti konop, jer je problem oko liturgijske glazbe odavno postao gorući. Okupljeni sudionici ovoga seminara su svojim pitanjima, tijekom rasprave, pokazali veliko zanimanje za ovu temu, te su izrazili želju za održavanjem ovakvih skupova i u budućnosti. Organizatori seminara bili su Vijeće franjevačkih zajednica u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, te Udruga dječjih župskih zborova Zlatna harfa.

Na seminaru su prisustvovala i naše sestre: s. M. Arsenija Vidović, s. M. Dulcelina Plavša, s. M. Eudoksija Franić, s. M. Marinela Delonga.

Preuzeto: <https://smn.hr/4358-odrzan-seminar-za-zborovode-zlatne-harfe>
(Autor: Maja Mihanović)

Zagreb

„A vi, što vi kažete: tko sam ja?“

U subotu, 22. veljače 2020. godine u Zagrebu, u samostanu Sestara Služavki Maloga Isusa u Novoj vesi, održan je susret animatora Društva Prijatelja Maloga Isusa zagrebačke provincije. Susretu su nazočili svi animatori, a po prvi puta su nam se pridružili animatori iz Kotoribe. Tema susreta bilo je

Isusovo pitanje upućeno apostolima iz Matejeva evanđelja „A vi, što vi kažete: tko sam ja?“. Kroz temu lijepo nas je vodio vlč. Vladimir Kerečeni. Ovdje donosim nekoliko bitnih naglasaka navedene teme.

Čovjek je nebeska avantura na zemlji i mora paziti na svoje misli, postupke i spremnost da se odazove bližnjemu u potrebi. Potrebno je da se i mi upitamo: tko je za nas Isus; te i mi primimo spoznaju i smisao svog života kroz spoznaju Isusa, ali i sumnji. Najvažnije je čuvati se kvasca farizejskog...da ne uzimamo stvari koje nam ne „koriste“. Uzmi onoliko koliko ti oči vide, uši čuju, a ruke dosegnu.

Nakon prigodnog razmatranja uslijedilo je euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici. Nakon ove duhovne okrepe upriličene su radionice koje je animirala i pripremila s. M. Kristina. Tema radionica je bila: „Identitet animatora koji se ogleda u Kristu.“ Svatko od nas imao je priliku zapitati se: tko je za mene Isus Krist?; te kroz vlastiti odgovor uočiti kako svaki susret nosi poruku i smjerokaz u našem životu. Zahvaljujemo s. M. Kristini na kreativno osmišljenoj radionici. Nakon bogate okrijepe duše pozvani smo okrijepiti i tijelo. Nakon ručka nastavili smo s radnim dijelom susreta i planiranjem tekućih događaja.

„Projekt našega srca“, u kojem smo sakupljali priloge za izgradnju kapelice na Haitiju, pokazao se kao „rijeka ljubavi“ u svim župama i donio obilje blagoslovljenih darova. Pred nama je i korizmena duhovna obnova koja će se održati 14. ožujka 2020. godine na Kraljevcu. To je ujedno i priprava za

slavlje 25.- te godišnjice osnutka DPMI-a koja će na zajedničkoj razini biti slavljena 28. ožujka 2020. na godišnjem susretu PMI-a u Karlovcu. U sklopu tog susreta bit će i prezentirana izložba uradaka PMI-a zagrebačke provincije pod naslovom „Stadlerovim stopama.“

Okrijepljeni svim divnim duhovnim sadržajima kao i međusobnim zajedništvom; s nadom da ćemo sve predstojeće događaje, uz Božju pomoć, uspješno realizirati rastali smo se u vedrom ozračju! Sestrama zahvaljujemo na gostoprimstvu uz molitvu za zagovor i blagoslov malog Isusa! Živio mali Isus!

Ivanka Debeljak, PMI

Metković

Duhovna obnova za djevojke osmog razreda

U subotu, 22. veljače u župi sv. Nikole – Metković, bila je duhovna obnova za djevojke 8. razreda. Susret je vodila s. M. Marijana Cvitanović na temu: “Poslušajmo Božji glas i činimo djela ljubavi”.

U prvom dijelu susreta uz meditaciju, razgovor, iznošenje svog iskustva, djevojke su osjetile i doživjele što znači „čuti Božji glas“ koji nas potiče na djelotvornu ljubav prema Bogu i bližnjemu. U drugom djelu uz tjelesnu okrepju nastavljeno je druženje u ugodnoj atmosferi. Neka nas prati Božji blagoslov i zagovor naše nebeske Majke Marije!

s. M. Marijana Cvitanović

ODJECI DUŠE

„Jedna će se uzeti, a druga ostaviti“

Nedjelja, 1. 12. 2019.

Sestra novakinja druge godine novicijata s. M. Tajana podijelila je s nama svoju meditaciju vezanu za I. nedjelju Došašća.

U knjizi postanka piše da je Noa našao milost u Božjim očima. Zašto od svih ljudi baš on? Noa je bio pravedan i neporočan. Ali kako je to uspio okružen tako pokvarenim ljudima da se i sam Bog pokajao što je uopće stvorio čovjeka.

Toliko puta se uvjeravam da bi bila puno bolja kada bi ljudi oko mene bili bolji. Oni mi služe kao opravdanje da umirim svoju savjest.

Noa nije tražio izgovore već je hodio s Bogom, živio je s Njime. Upravo zato je i mogao biti pravedan i neporočan. U današnjem evanđelju Isus nam daje Nou za uzor. Govori nam da će isto tako biti i na dan Njegova dolaska, odnosno na dan našeg susreta s Njime. Jedna će se uzeti, a druga ostaviti. Zato svaki trenutak trebam živjeti tako da hodim s Bogom. Moram bdjeti nad svojim srcem i neprestano se iznova vraćati k Njemu da se, kada dođe, ne moram pred njim skrivati, već da ga mogu radosno dočekati."

s. M. Tajana Andrlje

NAŠI USPJESI

Metković

Župa sv. Nikole biskupa u Metkoviću proslavila 50. obljetnicu postojanja

Župa sv. Nikole biskupa u Metkoviću proslavila je na blagdan svetog Nikole u petak 6. prosinca 2019., 50. obljetnicu postojanja. Župa se za proslavu obljetnice pripremala trodnevnicom koju su predvodili don Darijo Čorić, don Tomislav Bašić i don Mato Brečić. Na blagdan sv. Nikole svečano euharistijsko slavlje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić. U koncelebraciji su bili naslovni nadbiskup ninski Martin Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, dekan Neretvanskog dekanata i župnik župe sv. Nikole don Davor Bilandžić te još dvadesetak svećenika. Liturgijsko pjevanje animirao je mješoviti župni zbor pod ravnanjem s. M. Marijane Cvitanović.

Misno slavlje je započelo s obredom unošenja relikvije sv. Nikole biskupa i blagoslovom relikvijara. Relikvijar kojeg je blagoslovio mons. Barišić djelo je gospodina Tomislava Antića iz Kistanja, a trajno će biti pohranjen u crkvi sv. Nikole na mjestu koje je izradio akademski kipar Vlado Čilić. U procesiji su sudjelovali lađari, žudije, svi župni zborovi, članovi KUD-a i djeca u

narodnim nošnjama. Govoreći u homiliji o nastanku župe, mons. Barišić je rekao kako je kao bogoslov bio prisutan tijekom izgradnje župne kuće i kapelice. „Drago Družijanić je darovao 1969. godine Crkvi svoju zemlju, a radove je vodio privatni poduzetnik Grgo Vekić. Prvi župnik je bio don Ćiro Burić. Iako ljudi nisu smjeli reći što grade, srca su im bila ispunjenja radošću“, pojasnio je. Nakon Nadbiskupova blagoslova ispred župne crkve je KUD Metković izveo prigodni program, a zatim su djeci podijeljeni darovi.

Naše sestre „Služavke Malog Isusa“ pastoralno djeluju u župi sv. Nikole biskupa u Metkoviću-Jerkovac pomažući župniku u radu od samog osnutka. Uvijek su bile prisutne dvije sestre u župi. Jedna sestra je vodila domaćinstvo župniku i sestrama, a druga je pomagala u pastoralu, poučavajući vjeronauk, vodeći crkvene zborove, brinući za urednost crkve i crkvenog rublja. Dolaskom demokratskih promjena uz župski vjeronauk sestra vjeroučiteljica predaje vjeronauk i u školi.

Uz proslavu 50. obljetnice župe sv. Nikole naša s. M. Marijana Cvitanović dobila je na prvu nedjelju Došašća, 1. prosinca 2019., od Splitsko makarske nadbiskupije *Zahvalnicu za životno svjedočenje i djelotvornu suradnju u pastoralnom poslanju*. S. M. Marijana Cvitanović došla je 1991. godine kao katehista i voditeljica crkvenog pjevanja u župu sv. Nikole. Vodi dva zbora (mješoviti i dječji), koordinator je mandolinskog sastava koji zajedno s dječjim zborom animira pjevanje na nedjeljnoj Sv. Misi. U školi don Mihovil Pavlinović predaje vjeronauk. Od prije nekoliko godina s. M. Marijana živi u samostanu „Sv. Obitelji“, a pomaže u pastoralu župniku sv. Nikole. Od 2019. sa s. M. Marijankom Dominiković dijeli zajedništvo u župi Opuzen, te putuje na rad u župu sv. Nikole u Metkoviću. Čestitamo!

Usp.: <https://smn.hr/58-zupne-proslave/4247-zupa-sv-nikole-biskupa-u-metkovicu-proslavila-50-obljetnicu-postojanja>;
<http://ssmi.hr/vijesti/hrvatska/zahvalnica-s.-m.-marijani-cvitanovic>

s. M. Maneta Mijoč

Zagreb

Dan studija i promocija diplomanata Sustavnog studija duhovnosti i Teologije posvećenog života

Na svečanosti u prigodi Dana Sustavnog studija duhovnosti i studija Teologije posvećenog života 7. prosinca 2019. promovirano je deset diplomanata TPŽ-a te četiri diplomanta SSD-a.

Svečanost u prigodi Dana Sustavnog studija duhovnosti i studija Teologije posvećenog života, na kojoj je promovirano deset diplomanata TPŽ-a i četiri diplomanta SSD-a, održana je 7. prosinca 2019. u velikoj dvorani karmelićanskog samostana Majke Božje Remetske u Zagrebu.

Predstojnici Studija, SSD-a prof. dr. sc. o. Franjo Podgorelec i TPŽ-a prof. dr. sc. o. Jure Zečević na početku su pozdravili prisutne redovničke poglavare, profesore koji predaju na SSD-u i TPŽ-u, ovogodišnje diplomante, njihovu rodbinu, prijatelje i znance, studente i sve nazočne, predstavivši u sažetim izvješćima oba studija i njihovo djelovanje u prošloj nastavnoj godini.

Usljedilo je prigodno izlaganje dr. sc. Vitomira Zečevića, SDB, na temu: „Mediji u službi evangelizacije“. Predavač je među ostalim ukazao na okolnost da su informativna, edukativna pa i zabavna funkcija medija općenito uzevši uočene, dok su potencijali medija u evangelizaciji još uvijek nedovoljno prepoznati i korišteni. Realne opasnosti koje sa sobom donose mediji i mogućnosti zloupotreba ipak ne smiju biti zaprekom njihovom korištenju u evangelizaciji.

U prigodnom svečanom slovu, dr. Jure Zečević je, u ime opravdano odsutnoga Ravnatelja studija provincijala o. Srećka Rimca, OCD, prenio diplomantima njegove pozdrave, iskazanu radost i čestitke u povodu dovršenih studija.

Potom su uručene diplome studentima SSD: četvero ih je diplomiralo na SSD-u, a desetoro na TPŽ-u. Pohvalnicu za najbolji ostvareni uspjeh na SSD-u dobio je Mirko Miloloža, s prosjekom ocjena 4,9, a na studiju TPŽ-a studentica Nada Delač, s prosjekom

ocjena 5,00. Pohvalnica za najbolji završni pisani rad na SSD-u, izrađen pod mentorskim vodstvom prof. dr. Jure Zečevića, dodijeljena je Mirku Miloloži, za rad: „Povijest, nauk i duhovnost Anglikanske crkve“. Pohvalnice za najbolji završni pisani rad na TPŽ-u, izrađene također pod mentorskim vodstvom prof. dr. Jure Zečevića, dodijeljene su Florijanu Mihaljeviću za rad: „Provođenje i cilj askeze u okviru programa Exitus i Cana 90“ i s. M. Anki Kristić za rad: „Blažena Djevica Marija u životu sluge Božjega dr. Josipa Stadlera“.

Mirko Miloloža u ime diplomanata SSD-a i Ivona Grubišić u ime diplomanata TPŽ-a zahvalili su Ravnatelju studija, predstojnicima, profesorima, mentorima, Hrvatskoj karmelskoj provinciji Svetoga oca Josipa, koja je ustanovila ove studije i koja ih otada neprestance organizacijski i logistički podržava te Hrvatskoj redovničkoj konferenciji kao inicijatoru i podupiratelju studija Teologije posvećenog života. Na poseban način zahvalili su tajnici obaju studija, gospođi Snježani Foršek, na njenoj strpljivosti, razumijevanju i savjetima u svim studentskim pitanjima, kao i na njenoj iskrenoj radosti zbog studijskih uspjeha polaznika. Zahvalnost su izrazili i svojoj rodbini, prijateljima i znancima koji su svojim sudjelovanjem na ovom Danu studija i promociji podijelili radost s diplomantima.

Program je glazbeno animirala na gitari Tamara Perc, polaznica SSD-a. Voditeljica programa bila je Ivkica Mamić, a po završetku programa uslijedili su zajednička okrpjeka i druženje u dvorani Duhovnog centra sv. Ivana od Križa.

Preuzeto: <http://www.redovnistvo.hr/vijesti-hkvrpp/novosti/dan-studija-i-promocija-diplomanata-sustavnog-studija-duhovnosti-i-teologij> (Autor: S. Sunčica Kunić)

Split

Izložba međunarodnih božićnih jaslica u Splitu

Na blagdan sv. Lucije 13. prosinca 2019., u Staroj gradskoj vijećnici u Splitu, svečano je otvorena međunarodna izložba Božićnih jaslica, u organizaciji katoličke udruge Emanuel, a pokrovitelj je grad Split. Izložba je postavljena na dvije etaže. Među izlagačima je gosp. Vicko Tadić, naš član Društva Prijatelja Maloga Isusa, aktivni župljanin svetišta Gospe od Pojišana, i s. M. Dolores Brkić, voditeljica i pročelnica Društva PMI-a. Oboje svake godine sudjeluju svojim originalnim uradcima.

Gospodin Vicko je na vrlo impresivan način i zorno prikazao Betlehem koji dominira odmah na ulazu i svima zastaje dah koliko su originalne i

jedinstvene. Netko od nazočnih je kazao: Ako negdje u crkvi grada vidite lijepe jaslice kao ove, to je djelo gosp. Vice.“ Sestra Dolores minimalističkim ali stiliziranim izričajem znakovito i sa simbolikom izrazila je događaj Kristova rođenja sa temom: „Ja sam KRUH ŽIVI koji je s neba sišao“.

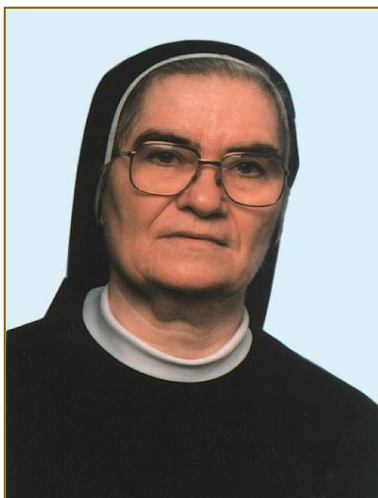
U dvorani Vijećnice izložbu je otvorio pročelnik za društvenu djelatnost grada Splita gosp. Mate Omazić. Istaknuo je raznovrsnost izložaka od onih klasičnih do onih sa visokom simbolikom te i onih u slikarskom prikazu. Od srca svima je zaželio mir, radost i blagoslov za Božić. Predsjednik udruge „Emanuel“ gosp. Gvido Piasevoli naglasio je kako se izložba već tradicionalno otvara u povodu sv. Luce koja se svečano slavi u splitskoj katedrali. Odabir izlagača vodio je gosp. Mario Braškić, poznati „jasličar“ koji ima i dugogodišnje iskustvo i nagrade kod izlaganja u Rimu. Ove godine bila je jedna mala zapreka hoće li se izložba održati zbog restauracije zgrade, ali Bog djeluje i u neizvjesnostima, upravo kao i na putu sv. Obitelji za Betlehem.

Na otvorenju od sestara Služavki Maloga Isusa bila je nazočna provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Dolores Brkić i novakinja Tajana Andrle. Izložbu je moguće pogledati do svetkovine sv. Tri Kralja.

Vesna Mamić, PMI

POKOJNE SESTRE

S. M. Rafaela (Mila) Ivanković (Bijeli Vir, 3. rujna 1932. – Metković, 22. siječnja 2020.)

Nakon dugogodišnje bolesti, okrijepljena svetim sakramentima, u kuću Oca nebeskoga, 22. siječnja 2020., u 88. godini života i 66. godini redovništva, preselila se naša draga **s. M. Rafaela (Mila) Ivanković**. Blaženo je preminula u samostanu Svete Obitelji u Metkoviću. Pokopana je 24. siječnja u 15,00 sati u samostansku grobnicu na gradskom groblju sv. Ivana u Metkoviću.

Sprovodne obrede na groblju sv. Ivana predvodio je župnik župe sv. Ilije u Metkoviću fra Ante Bilokapić. Uz njega su bili župnik župe sv. Marka iz Makarske mons. Pavao Banić, župnik župe Bijeli Vir don Stjepan Jerković, kapelan fra Darijo Sinković i đakon fra Željko Štrbac. U svoje osobno ime, i u ime svih sestara splitske Provincije, od s. M. Rafaela oprostila se provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

Svetu Misu zadušnicu, nakon sprovoda, predslavio je, u samostanu svete Obitelji u Metkoviću, župnik fra Ante Bilokapić, u koncelebraciji s fra Darijom Sinkovićem i đakonom fra Željkom Štrbcem. Župnik fra Ante je imao prigodnu homiliju, u kojoj je nadahnutim riječima, u svjetlu uskrsnuća, prikazao smisao i veličinu redovničkog života i predanja Isusu i bližnjima s. M. Rafaele. Zbor naših sestara pod vodstvom s. M. Dulceline Plavša i s. M. Marinele Delonge predvodio je pjevanje u sprovodnom obredu i na Sv. Misi. Nakon Svete Mise u samostanskoj blagovaonici sestre su za sve prisutne pripremile okrepu i zajedničko druženje u znak zahvalnosti i odanosti prema s. M. Rafaeli.

Iz Vrhovne uprave na sprovod su došle vrhovne savjetnice s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić, te s. M. Danica Bilić iz Neuma, i svojom nazočnošću izrazile zahvalnost s. M. Rafaeli za redovnički život i svjedočenje u Družbi. Na sprovod su došle sestre iz skoro svih zajednica naše Provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Iz Splita i okolice sestre su došle jednim autobusom. Bila je prisutna rodbina, prijatelji i znanci s. M. Rafaele, koji su sudjelovanjem u sprovodnom obredu i Sv. Misi preporučili njezinu dušu Onome kome je posvetila svoj život.

U ime svih sestara splitske Provincije provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan oprostila se od s. M. Rafaele sljedećim riječima:

~**Sestra Rafaela Mila Ivanković**, rođena je 3. rujna 1932. godine u Bijelom Viru kod Metkovića, od oca Filipa i majke Anice rođene Medić, kao šesto i najmlađe dijete u obitelji. Krštena je 8. rujna 1932. u župnoj crkvi, i na krštenju dobila ime Mila. Odgojena je u dobrom katoličkom odgoju u obitelji i u župskoj zajednici. U rodnom mjestu završila je četiri razreda osnovne škole, i to u prekidima, jer je uslijed ratnih okolnosti škola tri godine bila zatvorena.

Osjećala je želju za redovničkim pozivom. Uzor joj je bila dvanaest godina starija sestra Mara s. M. Apolonija, koja je već bila redovnica u našoj Družbi. Ona je otišla u samostan kad je sestra Rafaela imala šest godina. U svom je Osobniku, 28. listopada 1998. godine, sestra Rafaela zapisuje da je njezin dolazak u Družbu bio u prekidima. Prvi put je u Družbu sestara Služavki Malog Isusa, u Sarajevo, došla 29. svibnja 1949. godine. Nakon nepuna dva mjeseca, u srpnju iste godine, sestre su odlukom vlasti Bosne i Hercegovine morale napustiti Sarajevo, Bosnu, ostaviti djecu i starice o kojima su vodile brigu, kuće i sve što su imale. Kuća matica Družbe se preselila u Zagreb, a kandidatice i većina sestara morale su se vratiti rodnim kućama dok se prilike smire. Tako se s. M. Rafaela nakon dva mjeseca vratila rodnoj kući u Bijeli Vir. Kad su se prilike u Družbi ostvarile za povratak sestara i

kandidatica, po drugi put ponovno je došla u samostan 18. listopada 1951. godine. Zapisala je u Osobniku s. M. Rafaela: "Ljudski govoreći ti prekidi nisu mi bili lagani. Duboko sam uvjerena. Bog je sve vodio. Hvala mu!"

U novicijat je ušla 14. kolovoza 1952. u Samoboru, pod vodstvom magistre s. M. Genoveve Sobota. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1953., a doživotne 15. kolovoza 1959. u "Antunovcu", u Maksimiru, u Zagrebu. U redovničkom poslanju imala je potporu svoje sestre s. Apolonije, koju je od milja zvala "rođena", a naglo je umrla od srčanog udara 29. listopada 1969. godine u Splitu. Njezina smrt bila je za s. M. Rafaelu bolan udarac, ali i utjeha da je na zemlji imala uzornu sestru redovnicu, koja je sada zagovorom prati pred Gospodinom.

Nakon privremenih redovničkih zavjeta godinu dana bila je na službi u Generalnoj kući u "Antunovcu" u Zagrebu, gdje je radila kod uređenja rublja. Iz Zagreba odlazi u Zavod "Josipovac" u Mandaljeni, gdje je živjela i djelovala devet godina. Šest godina je radila poslove u samostanskom vrtu, a zatim tri godine vršila službu predstojnice. Dana 14. listopada 1963. godine odlazi u Njemačku, u Bottrop, gdje je devet godina s druge tri sestre, i civilne osobe, radila kao kuharica u kući za odgoj budućih katehista, a zatim je ta kuća služila za održavanje duhovnih vježbi i duhovnih obnova. Jedno vrijeme je uz dužnost kuharice vršila i dužnost predstojnice zajednice. Iz Bottrropa 1. rujna 1972. godine dolazi u Essen, gdje su sestre Služavke Malog Isusa u prosincu 1960. godine, na poziv župnika don Franje Lodete, započele svoje djelovanje, kao suradnice župniku u brizi za Hrvate koji su došli na rad u Essen i okolicu. U Essenu je od 4. prosinca 1972. godinu dana radila kao kuharica u novootvorenom staračkom domu "Albert-Schmidt-Haus, u neposrednoj blizini kuće u kojoj su sestre stanovale. Od 1973. do 1977. godine vršila je službu predstojnice u zajednici u Essenu. Na Provincijskom kapitolu, održanom 1977. godine u Splitu, izabrana je za provincijsku glavaricu, te je službu požrtvovno vršila šest godina, do 1983. godine, sa sjedištem u samostanu sv. Ane u Splitu, a zatim u novootvorenom samostanu na Strožancu.

Dana 28. listopada 1998. zapisuje u Osobniku: "Od 1951. do 1981. Gospodin mi je podario dobro zdravlje. U lipnju 1981. počela sam pobolijevati i tek u svibnju 1984. u bolnici u Essenu, liječnici su ustanovili da bolujem od cerebralne atrofije i multiple skleroze. Prije nego što su i liječnici ustanovili ovu dijagnozu srušila sam se 40 puta.". Nakon završene službe provincijske glavarice 1983. godine, godinu dana bila je u zajednici u Essenu, na liječenju u klinikama, osobito u klinici u Hachenu. Od 1984. godine tri godine kao bolesnica bila je u samostanu u Dubrovniku. Zdravlje je bivalo sve lošije i ponovno se 1987. godine vratila u Essen, gdje je ostala na liječenju dvije godine, a zatim se vratila u samostan u Dubrovniku. U travnju 1991. godine,

radi potrebe stalne liječničke kontrole ponovno odlazi u Essen, gdje je ostala sve do studenog 2017. godine. Liječila se u klinikama, i imala redovite fizikalne terapije iz samostana. Trudila se, koliko god su joj tjelesne snage dozvoljavale, da se uz pomoć ortopedskih pomagala kreće i pomogne u kućnim poslovima, osobito u samostanskoj blagovaonici u serviranju stola i aranžiranju cvijeća u kapelici.

Imala je apostolat molitve. Veliki dio dana bila je u kapelici Majke Kraljice Hrvata, koja je kao polujavna kapela služila i za potrebe naših ljudi koji su živjeli i radili u Essenu. Bila je s. M. Rafaela duboko svjesna što znači vjera našem čovjeku koji je ostavio svoj rodni dom i domovinu i u potrazi za poslom kojim bi priskrbio kruh za svoju obitelj došao u novu sredinu, i živi u novim prilikama života. Molila je za naše ljude u Essenu, njihovu djecu, mlade, starce i obitelji, da sačuvaju svoju vjeru, ljudskost, svoje dostojanstvo, da ostanu vjerni baštini pradjedova. Molila je za duhovno dobro Družbe i Provincije, za duhovne potrebe svoje rodbine, kao i za potrebe ljudi koji su dolazili na liječenje u Essen, i često boravili kod sestara. Molitva i strpljenje u trpljenju isprepletali su njezin svakodnevni život. U Osobniku zapisuje: "Gospodin me je pohodio bolešću, ali mi dnevno daruje potrebnu snagu i svoju očinsku pomoć. Zahvalna sam Bogu i Njegovoj Majci za moje redovničko zvanje. Zahvaljujem poglavaricama i odgojiteljicama koje su me u Družbu primile, usmjeravale, i svima koji me kao bolesna člana Družbe prihvaćaju."

Bolest je sve više napredovala i slabila njezin organizam. Iz zajednice u Essenu vratila se 18. studenoga 2017. u Domovinu, u samostan u Metković nakon 43 godine sveukupnog života u Njemačkoj. U samostanu u Metkoviću je hrabro i ustrajno nastavila apostolat molitve i strpljenja u trpljenjima. Trudila se, koliko joj je zdravlje omogućavalo, da sudjeluje na svim važnijim točkama dnevnog reda, služeći se kolicima i liftom od sobe do kora samostanske kapelice, kapelice i blagovaonice. Zadnje mjesec je bila prikovana uz bolesnički krevet. Bila je zahvalna za svaku učinjenu uslugu sestara koje su je s ljubavlju njegovale i blizinom olakšavale podnošenje boli i nemoći. Životom je dugi niz godina svjedočila o vrijednosti prihvaćanja bolesti i vlastite nemoći, o ustrajnosti u jačanju volje i tjelesne nemoći, o velikoj snazi vjere, o potrebi predanja u Božje ruke, o sjedinjivanju svojih boli i nemoći s Isusom, o snazi otkupiteljskog spasonosnog trpljenja za posvećenje osobno i drugih.

Hvala sestrama u zajednici sv. Obitelji u Metkoviću, što su bile milosrdne Samaritanke s. M. Rafaeli u njezinoj nemoći.

Hvala župniku fra Anti Bilokapiću, koji je bio na usluzi kad god je trebalo za duhovnu okrepu našoj sestri Rafaeli, kao i na predvođenju sprovodnih

obreda i misnog slavlja za pokoj njene duše. Hvala i nazočnim svećenicima na sprovodu, sestrama i svima koji ste došli ispratiti našu sestru na vječni počinak.

Izražavam sućut bratu Niki i nevjesti Dragi, sestri Nedi i svoj ostaloj rodbini s. M. Rafaele.

Draga sestra Rafaela! Hvala Vam za sve dobro koje ste utkala u život Družbe, Provincije, i bližnjih koje ste susretali na svom životnom putu. Hvala Vam za primjer svjedočenja ljepote i vrijednosti ljudskog života, i u zdravlju i u bolesti, u snazi i ljudskom naponu snage i u krhkosti i potpunoj nemoći. Gospodin koji Vas je proveo stazom boli i trpljenja obasjao Vas uskrsnom radošću. Udijelio Vam vječnu radost u svom Nebeskom kraljevstvu. Zagovarajte nas kod Gospodina. Molite ga za duhovnu obnovu Družbe i Provincije, i za nova duhovna zvanja. Počivala u miru Božjem!''.

s. M. Maneta Mijoč

S. M. Vilma (Kata) Kešina
(Vid, 5. listopada 1945. – Šine, 3. veljače 2020.)

Nakon teške bolesti, u samostanu na Šinama, okrijepljena svetim sakramentima, s križom u rukama, okružena molitvom i ljubavlju sestara, 3. veljače 2020., blago se preselila u kuću Oca nebeskoga naša draga s. M. Vilma (Kata) Kešina. Umrkla je u 75. godini života i 54. godini redovništva. Pokopana je 5. veljače 2020. na gradskom groblju Lovrinac u Splitu.

Na sprovod su došle iz Generalne kuće u Zagrebu vrhovna glavaričica s. M. Banić, vrhovne savjetnice s. M. Mirjam Dedić i s. M. Anđa Vranješ, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac. Došle su sestre iz skoro svih zajednica naše Provincije. Bila je prisutna rodbina, prijatelji i znanci s. M. Vilme, koji su na sprovod iz rodnog Vida došli jednim autobusom, te svojim sudjelovanjem u Sv. Misi i sprovodnom obredu preporučili njezinu dušu Onome kome je posvetila svoj život. Svetu Misu zadušnicu u kapeli na groblju Lovrinac, s početkom u 11,00 sati, predvodio je, prema želji s. M. Vilme, don Tomislav Bašić, upravitelj Svećeničkog doma u Splitu i ekonom centralnih ustanova splitsko-makarske nadbiskupije. Uz njega je u konceleciji bilo trinaest svećenika: mons. Mile Vidović, mons. Drago Šimundža, don Stanko Vrnoga, don Marko Marasović, don Filip Pavić, don Anđelko Dukić, o. Ante Knežević, OCD, don Ante Matešan, don Vjenceslav Kujundžić, mons. prof. Ante Mateljan, don Marinko Jurišić, prof. don Ivan Kešina, don Jozo Gojsalić. Don Tomislav je u homiliji istaknuo živu i osvjedočenu vjeru s. M. Vilme u kojoj je nadahnutim riječima, u svjetlu uskrsnuća, i evanđeoskog teksta Mt 16,24-28: "Isus reče svojim učenicima: 'Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.'", prikazao smisao i veličinu redovničkog života i predanja Isusu i bližnjima s. M. Vilme. Zbor naših sestara pod vodstvom s. M. Dulceline Plavša i s. M. Marinele Delonge predvodio je pjevanje u sprovodnom obredu i na Sv. Misi. Na kraju Svete Mise, u svoje osobno ime, i u ime svih sestara splitske Provincije, od s. M. Vilme oprostila se provincijska glavaričica s. M. Terezija Pervan.

Nakon Svete Mise u procesiji uputile su se okupljeni prema samostanskoj grobnici na groblju u koju je sahranjeno tijelo s. M. Vilme. Sprovodne obrede predvodio je don Tomislav, a zbor sestara je na kraju zapjevao *Salve Regina*.

Nakon sprovoda rodbina, prijatelji i mještani župe Vid došli su u samostan na Šinama, gdje su sestre za sve pripremile okrjepu i zajedničko druženje u znak zahvalnosti i odanosti prema s. M. Vilmi.

U ime svih sestara splitske Provincije provincijska glavaričica s. M. Terezija Pervan oprostila se od s. M. Vilme sljedećim riječima:

"S. M. Vilma (Kata) Kešina, rođena je 5. listopada 1945. god. u Vidu – Metković, od oca Jure i majke Mare, rođene Boras.

Odgojena je u dobrom katoličkom odgoju u obitelji i u župskoj zajednici župe sv. Vida, pod vodstvom župnika don Mate Selaka. U rodnom mjestu završila je osnovnu školu. Župnik don Mate je odraslim djevojčicama i djevojkama govorio i o redovničkom pozivu. Znao ih je koji puta odvesti u Metković da upoznaju časne sestre u samostanu u Metkoviću. Tako je i s.

Vilma kao djevojka razmišljajući o svom životnom pozivu osjetila u sebi želju za redovničkim pozivom. Župnik don Mate joj je preporučio Družbu sestara Služavki Malog Isusa. U Družbu je došla 21. kolovoza 1962. godine u Dubrovnik, gdje su sestre i kandidatice stanovale i radile u samostanu u otaca Kapucina u Gospe od Milosrđa. Kao kandidatice, osim u Dubrovniku, bila je i u našoj zajednici u Mandaljeni-Župa Dubrovačka i zajednici u Perastu, u Boki Kotorskoj.

Redovničko odijelo s ostalim kolegicama obukla je 15. kolovoza 1965. godine na otočiću Gospe od Škrpjela – Perastu, u Boki Kotorskoj. Novicijat je obavila u samostanu na Kraljevcu u Zagrebu, pod vodstvom magistre s. M. Kristine Čondić. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1966. godine u Zagrebu na Kraljevcu, a doživotne 15. kolovoza 1973. godine u Čardaku, na Dolorozi.

Nakon položenih privremenih redovničkih zavjeta došla je u nadbiskupsko sjemenište u Splitu, gdje je radila domaćinske poslove, osobito oko uređenja rublja i čišćenja prostorija, od 1966. god. do 1971. godine. Imala je duboko poštovanje prema svećenicima i svećeničkim pripravnicima, što će biti odlika cijelog njezina života.

Godine 1971. poslana je u Italiju, u Merate, gdje je radila kao njegovateljica u staračkom domu do 1989. godine, te ponovno od 1992. do 1. studenog 2007. godine. Pune 33 godine radila je u Meratama u službi starijih i nemoćnih staraca i starica. Kroz devet godina vršila je i službu kućne predstojnice u zajednici u Meratama. Bila je susretljiva i bliska starijim osobama, puna suosjećanja s njihovim staračkim teškoćama i nesigurnostima u novoj sredini izvan obiteljskog doma. Znala im je svojom vedrinom pružiti mir, buditi im nadu i sigurnost. Za vrijeme Domovinskog rata, skupa s ostalim sestrama u zajednici u Meratama, bila je angažirana u prikupljanju pomoći za izbjeglice i prognanike u Domovini. Lijepom riječju i poniznošću znala je naći načina kako potaknuti srca plemenitih ljudi da se odazovu na humanu akciju prikupljanja pomoći za ljude u potrebi, te je sa sestrama primala naše svećenike i odgovorne ljude koji su po talijanskim okolnim župama govorili o našoj situaciji i potrebi u Domovini. Sestre su s njom u zajednici svoje slobodno vrijeme utkale u skupljanje i pakovanje prikupljenih namirnica, koje su u suradnji s nadbiskupskim Caritasom u Splitu šleperima povremeno slale Caritasu u Splitu, u korist izbjeglica i prognanika, uglavnom smještenih u hotelu "Lav" u Splitu i na TTS-u, te u privatnom smještaju, i onima kojima su dolazili za pomoć u samostan na Šinama, o kojima su brinule sestre.

Tri godine, od 1989. do 1992., u našoj zajednici u Grottaferrati s. Vilma je njegovala bolesnog i starijeg svećenika mons. dr. Ivana Tomasa, i pomagala u domaćinskim poslovima u službi hrvatskih svećenika koji su stanovali u

domu u Grottaferrati i u njega navraćali. Punih 36 godina svog života s. M. Vilma je požrtvovno i radosno utkala u službi Malom Isusu u starijim i bolesnim osobama u Italiji.

Od studenog 2007. do konca 2010. godine u našem samostanu u Metkoviću požrtvovno vrši službu njegovateljice kod starica smještenih u ovom samostanu, te je na usluzi i našim starijim i bolesnim sestrama u samostanu. Koncem prosinca 2020. godine dolazi u Svećenički dom u Splitu, u kojem radosno i zauzeto vrši službu njegovateljice kod starijih i bolesnih svećenika i uređuje rublje. U kolovozu 2019. godine počinju njezini ozbiljniji zdravstveni problemi. Odlazi na liječenje u bolnici u Splitu. Na blagdan Male Gospe, u pratnji predstojnice s. M. Mirjane Rojnice i vožnjom upravitelja Svećeničkog doma don Tomislava Bašića odlazi na daljnje pretrage i liječenje u bolnici u Zagrebu, gdje je nakon pregleda bila i operirana. Za vrijeme liječenja u Zagrebu na pomoć su joj bile sestre iz Generalne kuće u Zagrebu i predstojnica iz zajednice u Svećeničkom domu s. M. Mirjana Rojnica, koja je bila u kontaktu s liječnikom koji ju je vodio. Bili su to za s. M. Vilmu, bolni, teški i iscrpljujući dani. Liječnici su poduzimali što su mogli, a s. M. Vilma je snagom vjere bila strpljiva u trpljenju i nije gubila nadu.

Nakon što se oporavila da može napustiti bolnicu i nastaviti liječenje u Splitu, 2. siječnja 2020. s. M. Vilma se sanitetskim kolima u pratnji s. M. Mirjane Rojnice vratila iz bolnice u Zagrebu u samostan na Šinama, gdje su joj sestre pružale svu potrebnu pomoć. Nastupile su ubrzo veće zdravstvene teškoće i trebala je ponovno poći na liječenje u bolnicu u Splitu, gdje je ostala nekoliko dana, a onda se vratila u samostan na Šinama. Sestre su je s ljubavlju dvorile, a ona je bila zahvalna za svaku pruženu uslugu i pažnju. Bila je okružena njihovom molitvom, pažnjom, svom potrebnom njegovom. Istinski se trudila biti strpljiva u trpljenju i sjedinjivanju u boli i nemoći s Isusom, prikazivala je boli i patnje za duhovnu obnovu Provincije i nova zvanja u Provinciji. Zadnjih dana je izrekla da se zahvaljuje svim sestrama u Provinciji za sve dobro i svu ljubav koju su joj pružile, da sve moli za oprostjenje ako je ikad koga povrijedila. Zatražila je da joj svećenik pater Smiljo Brnadić udijeli svete sakramente sa sakramentom bolesničkog pomazanja. Tako joj je o. Smiljo podijelio sakrament svete ispovijedi, svete pričesti i bolesničkog pomazanja.

Zahvaljujem vrhovnoj glavarici naše Družbe s. M. Mariji Banić i njezinim savjetnicama s. M. Mirjam Dedić, s. M. Anđelini Perić, koje su došle na sprovod i uz molitve i na taj način izrazile zahvalnost s. M. Vilmi za redovnički život i svjedočenje u Družbi.

Zahvaljujem svim sestrama koje su došle iz skoro svih zajednica naše Provincije, kako bi s braćom svećenicima, rodbinom, prijateljima i znancima s. M. Vilme u Sv. Misi i sprovodnom obredu preporučili njezinu dušu Onome kome je posvetila život.

Hvala don Tomislavu Bašiću, upravitelju Svećeničkog doma u Splitu ekonomu centralnih ustanova splitsko-makarske nadbiskupije, na predvođenju misnog slavlja za pokoj njene duše za s. M. Vilmu, na predvođenju sprovodnih obreda, kao i za pažnju i susretljivost koju je iskazao s. M. Vilmi za vrijeme dok je vršila službu njegovateljice i domačice u Svećeničkom domu u Splitu, osobito u vrijeme njezine bolesti. Hvala i ocima karmelićanima na usluzi kad god je trebalo pružiti duhovnu okrepu našoj sestri M. Vilmi. Hvala i ostalim nazočnim svećenicima na sprovodu, sestrama i svima koji ste došli ispratiti našu sestru na vječni počinak.

Izražavam duboku sućut rodbini sestre s. M. Vilme: bratu Špiri i sestri Ružici, nećacima i nećakinjama s obiteljima i svoj ostaloj rodbini. Hvala svim koji su iz rodnog Vida došli na sprovod s. M. Vilme.

Draga sestra Vilma! Hvala Vam za sve dobro koje ste utkala u život Družbe, Provincije, u živote sestra i bližnjih koje ste susretali na svom životnom putu. Hvala za primjer svjedočenja radosnog i ostvarenog redovničkog života, za predano evanđeosko služenje bližnjima u malenosti i skrovitosti običnog svakodnevnog života. Gospodin koji Vas je zadnjih mjeseci proveo stazom boli i trpljenja obasjao Vas uskrsnom radošću u svom nebeskom kraljevstvu. Molite Gospodina za duhovnu obnovu Družbe i Provincije, i za nova duhovna zvanja."

Počivala u miru Božjem!

s. M. Maneta Mijoč

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Pava Mateljan**, teta s. M. Vesne i sestra pok. s. M. Sostenije Mateljan
- † **Jozo Mijoč**, nećak s. M. Antonije i s. M. Hrizante Barišić
- † **Mate Kaleb**, svak s. M. Magne Borovac
- † **Jozo Jurić**, naš štićenik iz samostana u Omišu
- † **Stojan Knežević**, naš štićenik iz samostana u Solinu
- † **Marija Smajo**, naša štićenica iz samostana u Solinu

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Marijan Vuković**, bratić s. M. Mihaele Vuković
- † **Mandica Terzić**, baka s. M. Rebeke Gačić
- † **Josip Matko**, šogor s. M. Vlatke Kovačić

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Marta Blažević**, sestra s. M. Janje Mičić
- † **Mato Mičić**, brat s. M. Janje Mičić
- † **Nikola Perković**, brat s. M. Ljiljane Perković
- † **Jerko Prce**, svak s. M. Doloroze Dadić

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

Seminar koji će se održati u Duhovnom centru Gospe karmelske, u Krku, u sljedećim terminima:

- 20-23. travnja 2020. godine – za poglavarice
- 27-30. travnja 2020. godine – za sve sestre

Voditelj: o. Jakov Mamić, OCD

Tema seminara: Formacija – život redovničkog autoriteta i posluha u Kristovu duhu

Susret sestara s privremenim zavjetima održat će se

- od 17. do 19. travnja 2020.

u Buškom Blatu, u samostanu kod otaca karmelićana.

Tema susreta je Otajstvo kršćanske molitve. Voditelj susreta je o. Jakov Kuharić, OCD.

Seminar za medicinske sestre održava se u Pastoralnom centru Ludbreg

- 9-11. listopada 2020.

Voditelj seminara je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup.

Tema seminara je: "Gospodine daj da ozdravim"

SPLITSKA PROVINCIJA

❖ Premještaji

S. M. Branka Babaić iz samostana u Metkoviću u samostan u Dugopolju.

S. M. Rozamunda Vukas premještena iz samostana na Šinama u samostan u Košutama.

S. M. Salutarija Đula premještena iz samostana na Bačvicama u Splitu u samostan u Omišu.

S. M. Sandra Midenjak premještena iz samostana u Livnu u samostan u Grottaferrati u Rimu.

❖ Imenovanja

S. M. Angelis Kešina imenovana predstojnicom u samostanu u Metkoviću.

S. M. Salutarija Đula imenovana predstojnicom u samostanu u Omišu.

S. M. Ines Marić imenovana predstojnicom u samostanu Livnu.

S. M. Sandra Midenjak imenovana predstojnicom u samostanu u Grottaferrati u Rimu.

RASPORED DUHOVNIH DOGAĐANJA U 2020. GODINI

I.	21. ožujka 2020.	SV. ANA - SPLIT	SUSRET PREDSTOJNICA Svetu misu predvodi i propovijeda, s početkom u 9 sati , don Tomislav Čubelić, župnik katedrale u Splitu.
II.	28. ožujka 2020. 24.- 27. lipnja 2020. 15. ožujka 2020., III. korizmena nedjelja	- KARLOVAC, Svetište sv. Josipa - PRAG, čudotvorno svetište Malog Isusa - KATUNI - KREŠEVO	- SUSRET PMI-a na planu DRUŽBE , 25. obljetnica društva PMI-a; - ZAHVALNO JUBILARNO HODOČAŠĆE Društva Prijatelja Malog Isusa na nivou Družbe; - Zavjetna pobožnost KRIŽNOG PUTA Društva Prijatelja Malog Isusa za duhovna zvanja i dobar duh Provincije.
III.	16. svibnja 2020.	KOŠUTE, Samostan Srca Isusova i Marijina	DAN PROVINCIJE, 50. obljetnice Provincije, s početkom u 9 sati. Svetu misu s predvodi prof. don Ante Mateljan. Ručak; zajedničko druženje; poslije podne prigodni program.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

❖ Duhovne vježbe

Na Kraljevcu u samostanu "Betlehem" od 7. - 13. 08. 2020. g., voditelj fra Stipo Kljajić

Slavlje redovničkih zavjeta na Kraljevcu u samostanu "Betlehem" 14. kolovoza 2020. – predslavitelj Euharistijskog slavlja mons. Bože Radoš, biskup varaždinski

❖ Sestre svečarice

Na godinu dana zavjete će obnoviti:

- **S. M. Snježana Bjelobrk**
- **S. M. Zrinka Šutalo**

Doživotne redovničke zavjete će položiti:

- **S. M. Monika Maslač**

Za pedeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti:

- **S. M. Irma Soldo**
- **S. M. Karmen Hajdinjak**

Za šezdeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti:

- **S. M. Rufina Šimatić**

SARAJEVSKA PROVINCIJA

❖ Najave

Slavlje XVI. redovitog Provincijskog kapitula pod geslom Poziv i poslanje Služavke Maloga Isusa u svjetlu Božje Riječi bit će upriličeno od 17. do 23. svibnja 2020. godine u samostanu i duhovnom centru Kuća Navještenja sestara SMI u Gromiljaku.

Duhovna obnova za sestre kapitularki pod vodstvom prof. Dubravka Turalije bit će održana 17. svibnja 2020. u samostanu i duhovnom centru Kuća Navještenja sestara SMI u Gromiljaku.

Dan izbora nove provincijske glavarice u Provinciji BZ BDM je zakazan za 20. svibnja 2020. Tim povodom bit će slavljena sveta misa u 08,00 koju će predslaviti uzoriti Vinko kardinal Puljić u kapelici provincijalne kuće – samostana Egipat.

Duhovne vježbe za sestre u Provinciji BZ BDM bit će organizirane od 8. do 14. ožujka, od 8. do 14. lipnja i od 8. do 14. kolovoza 2020. godine u duhovnom centru Kuća Navještenja sestara SMI na Gromiljaku, a pod vodstvom mons. Ratka Perića, biskupa mostarsko-duvanjskog i apostolskog upravitelja trebinjsko-mrkanskog.

Sastanak Pročelnica i svih članica Povjerenstava Provincije BZ BDM bit će održan 20. lipnja 2020. godine u Provincijskoj kući Egipat u Sarajevu.

Slavlje redovničkih zavjeta zakazano je za Veliku Gospu, 15. kolovoza 2020. godine, u sarajevskoj Prvostolnici Presvetog Srca Isusova.

50. obljetnicu zavjeta obilježavaju:

s. M. Atanazija Ćužić,

s. M. Lucija Blažević,

s. M. Damjana Crnković

i s. M. Rudolfa Paradžik.

60. obljetnicu zavjeta obilježava

s. M. Hermina Lozančić.

Obnovu privremenih zavjeta imat će

s. M. Nikolina Džavić

i s. M. Pia Pilić.

Prve zavjete položiti će

s. M. Mihaela Martinović

i s. M. Rita Oborović.

1. veljače 2020. godine, primljena je pripravnica **Nikolina Cvitanović** iz Trnovače – Uskoplje.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

03. prosinca – Proslavljen je patron naše župe Sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru. Euharistijsko slavlje u koncelebraciji s petnaestak svećenika predvodio je pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško. Sudjelovale su sestre iz Generalne kuće na čelu s Časnom majkom.

04. prosinca – Radi pogoršanja zdravstvenog stanja s. M. Vilma Kešina ponovno je hitnom pomoći u pratnji Časne majke i s. M. Anđe prevežena u bolnicu Rebro gdje je i zadržana na daljnjem liječenju.

07. prosinca – Jutros su za Sarajevo otputovale časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ i s. M. Anđelina Perić, a pridružila im se s. M. Marija Filipović.

U Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu u dvorani Pavla VI., sestre Služavke Maloga Isusa Provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije u Sarajevu, uprizorile su prigodnu akademiju u povodu 101. obljetnice smrti sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja naše Družbe.

U velikoj dvorani karmelićanskog samostana Majke Božje Remetske u Zagrebu promociji diplomanata Sustavnog studija duhovnosti i Teologije i podjeli diploma gdje je bila među diplomantima i naša s. M. Anka Kristić sudjelovala je u ime Vrhovne uprave s. M. Mirjam Dedić.

08. prosinca – Na proslavi 50. obljetnice Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije i 101. obljetnici smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, utemeljitelja naše Družbe, Euharistijskom slavlju koje je predvodio uzoriti Vinko Kardinal Puljić u ime Vrhovne uprave prisustvovala su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ i s. M. Anđelina Perić.

09. prosinca – Danas je liturgijska proslava Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije. Euharistijsko slavlje u našoj kapeli Maloga Isusa predvodio je biskup mons. Juraj Jezerinac, vojni biskup u miru. Taj dan u našoj

zajednici proslavile smo imendan s. M. Mirjam Dedić i s. M. Imakulate Lukač, članica Vrhovne uprave.

11. prosinca – Danas je održana sjednica Vrhovne uprave kojoj je predsjedala vrhovna glavarica, s. M. Marija Banić.

12. prosinca – Danas je radi alergije na lijekove u bolnici Fran Mihaljević radi ispitivanja ostala s. M. Mirjam Dedić.

13. prosinca – Nakon završenih radova uselile smo u obnovljenu kuhinju.

15. prosinca – I naša zajednica sudjelovala je u duhovnoj obnovi za redovnice grada Zagreba u crkvi sv. Franje na Kaptolu. Duhovni nagovor o temi: "Zahvaljivanje - snaga kršćanskog života" imala je s. Ksenija Leko, OSU.

16. prosinca – Došla je iz bolnice s. M. Vilma Kešina na kućnu negu.

18. prosinca – Na zajedničkom Božićnom čestitanju redovnica kod uzoritog kardinala nadbiskupa Josipa Bozanića bile su časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anđa Vranješ.

19. prosinca – Posjetila nas je s. M. Maria-Ana Kustura, sarajevska provincijalka. Došla je iz bolnice s. M. Mirjam Dedić.

21. prosinca – Na Božićno čestitanje vojnom ordinariju mons. Juri Bogdanu i mons. Juraju Jezerincu, biskupu u miru išle su čestitati časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anđa Vranješ.

22. prosinca – Danas su Izbori za Predsjednika Republike Hrvatske. Obavile smo i mi svoju građansku dužnost. Pogoršalo se stanje s. M. Vilmi Kešini. Pozvana hitna pomoć i uz pratnju Časne majke odvezli su je u bolnicu Rebro gdje je i ostala.

Zagrebačka provincijalka s. M. Petra Marjanović sa sestrama iz Nove vesi došla je čestitati Božić Časnoj majci i sestrama u Generalnoj kući. Došle su čestitati i sestre iz Črešnjevca s. M. Marija Filipović, s. M. Anica Matošević i s. M. Ljubica Šilar.

23. prosinca – Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anđa Vranješ čestitale su Božić sestrama u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu.

25. prosinca – BOŽIĆ – Svetkovina Isusova rođenja koja svaku sestru ispunja posebnom radošću. Zajednica se pripremala za ovu svetkovinu. *Sestre pobuđuju i njeguju ljubav prema Malom Isusu razmatranjem i proživljavanjem najvećih otajstava naše vjere: Utjelovljenja, Rođenja i Bogojavljenja Vječne Očeve Riječi. Iz tih otajstava proizlazi i sama duhovnost sestara Služavki Maloga Isusa. (Kon. čl. 5)*

Nakon ručka djelić tog ozračja pokazale smo posjetom našoj s. M. Vilmi Kešina koja je u bolnici i čestitale joj Božić.

26. prosinca – Posjetile smo zajednicu sestara u Provincijalnoj kući na Novoj vesi, bile sa sestrama na zajedničkoj molitvi, čestitale Božić i ostale na ručku Časna majka, s. M. Mirjam, s. M. Vedrana i s. M. Anđelina. Zajedništvo natopljeno Božićnom radošću obogatilo je svaku od nas.

Poslijepodne Časna Majka, s. M. Vedrana i s. M. Mirjam išle su čestitati imendan velečasnom gospodinu profesoru Stjepanu Balobanu.

30. prosinca – Božićnu radost sa svojima u Metkoviću i malo se odmoriti pošle su kod svojih s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Alemka Šiljeg.

31. prosinca – Stara godina. Zahvalnica za sve primljeno u godini koja istječe. Posjetile su nas s. M. Marija Filipović i s. M. Edita Perić koja je došla iz Sarajeva. Na Sv. Misu zahvalnicu išle smo u župsku crkvu ovdje na Ksaveru. Zamolile smo Boga za oprostjenje svih naših padova i slabosti i zahvalile za nebrojena dobra kojima nas je Bog obdario. Završile smo dan zajedničkim zahvalnim klanjanjem u našoj kapeli i molile da u Novu godinu uđemo nove i živimo novim životom po Onomu koji je uvijek novi i daje sve novo. BOGU HVALA ZA SVE.

01. siječnja 2020. U lijepom molitvenom raspoloženju započele smo novu 2020. godinu. Čestitale smo jedna drugoj s iskrenim željama i ostvarenju najboljega u nastupajućoj godini. Pohodile smo i našu s. M. Vilmu Kešina koja je na liječenju u bolnici „Rebro“ te joj čestitali Novu godinu poželjevši joj što brži oporavak.

02. siječnja – Otpuštena je s. M. Vilma iz bolnice i upućena na liječenje u Split.

S. M. Mirjana Rojnica s kolima hitne pomoći, iz Splita, došla je po s. M. Vilmu na Rebro. Nakon što su dobile otpusno pismo i svu dokumentaciju od bolnice, ispratile su ih časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anđa Vranješ.

04. siječnja – Danas je blagoslov naše Generalne kuće. Blagoslov je imao trećoredac fra Zvonimir Brusač. Malo smo ostali u zajedničkom razgovoru nakon čega je on nastavio blagoslov po obiteljima.

05. siječnja – Danas je kod nas bila draga gošća i dobročiniteljica Družbe dr. Agneza Szabo i njena i naša prijateljica odvjetnica gospođa Snježana R.

06. siječnja – Kod Školskih sestara franjevki na Prekrižje išle su čestitati patron zajednice časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anđa Vranješ. Na prolazu kroz Zagreb posjetio nas je rođak Časne majke velečasni Jakoslav Banić.

08. siječnja – Stadlerov dan. U našoj kapeli kao i svakog osmog u mjesecu bila je Sveta Misa za beatifikaciju sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Svetu Misu služio je vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac. U svojoj homiliji naglasio je koliko je Utemeljitelj bio ponizan, kako je vrednovao malenost, jednostavnost i skromnost. Jednom riječi uzor nam je kreposnog života.

Našu zajednicu posjetila je naša s. M. Smiljka Kužnini, a u poslijepodnevnom satima s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica zagrebačke provincije sa svojim savjetnicama.

09. siječnja – Došla je k nama s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva Prijatelja Maloga Isusa. Posjetili su nas: don Mato Jaković, provincijal trećoredaca fra Ivo Martinović te s. M. Smiljka Kužnini i s. M. Marija Filipović. Podijelili smo zajedništvo u Božićnom ozračju.

10. siječnja – U službeni posjet đakovačkom nadbiskupu Đuri Hraniću u Đakovo išla je časna majka s. M. Marija Banić i provincijalka s. M. Petra Marjanović. S Časnom majkom išla je i s. M. Anđa Vranješ koja je posjetila i svoje u Đakovu.

Na sjednicu Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa (VUDPMI) došla je iz Splita s. M. Dolores Brkić i gospođa Zrinka Ančić, animatorica DPMI za splitsku Provinciju Svetoga Josipa.

Na poziv ravnateljice Infektivne bolnice Fran Mihaljević prof. dr. Alemke Markotić danas su svojim sviranjem i pjevanjem uveličale Euharistijsko slavlje u kapeli bolnice Fran Mihaljević, sestre Mirjam, Vedrana i Anđelina.

Euharistijsko slavlje kroz ovo Božićno vrijeme upriličeno je za osoblje bolnice povodom božićnih blagdana. Djelatnici bolnice bili su radosni što smo i mi sestre bile s njima i podijelile ovu radost.

11. siječnja – Održana je sjednica VUDPMI kojoj je predsjedala ravnateljica Društva s. M. Ana Marija Kesten. Na sjednici je bila i Časna majka i pročelnica Vijeća PMI u Družbi s. M. Anđelina Perić.

12. siječnja – Zajednicu sestara u Črešnjevku posjetile su: časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Anđelina Perić i s. M. Ana Marija Kesten.

13. siječnja – Radost blizine u povodu imendana s. M. Radoslave Radek i s. M. Hilarije Posavec podijelila je časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ i s. M. Ana Marija Kesten, nakon čega je s. M. Ana Marija otputovala za Sarajevo.

14. siječnja – Posjetile su nas iz Viteza s. M. Admirata Lučić i s. M. Ljubomira Žilić te ostale kod nas u razgovoru i zajedničkom objedu.

15. siječnja – Došla je k nama s. M. Genoveva Rajić te bila s nama, a zatim sa s. M. Anđom otišla na Kraljevac posjetiti sestre u zajednici i *svoje* novakinje.

17. siječnja – Časna majka s. M. Marija Banić išla je na sjednicu Provincijske uprave zagrebačke, Provincije Srca Isusova i Marijina u Novu ves.

19. siječnja – Sarajevski nadbiskup Vinko kardinal Puljić i njegov tajnik velečasni Štefan Marković slavili su Sv. Misu u našoj kapeli te zadržali se u razgovoru sa sestrama.

21. siječnja – Došla je iz Sarajeva s. M. Ana Marija Kesten radi predstavljanja knjige „Sluga Božji Josip Stadler – Svjetiljka koja gori i svijetli“ koju je ona priredila.

23. siječnja – U dvorani Hrvatskog književnog društva svetog Jeronima s početkom u 17,00 sati održano je predstavljanje knjige „Sluga Božji Josip Stadler – Svjetiljka koja gori i svijetli“ koju je priredila i uredila s. M. Ana Marija Kesten. Knjigu su predstavile dr. sc. Agneza Szabo Prijateljica Malog Isusa, stavivši naglasak na socijalno djelovanje prvog vrhbosanskog nadbiskupa, dr. Josipa Stadlera te s. M. Ana Marija Kesten koja je iscrpnije govorila o sadržaju knjige. Moderator programa bio je dr. Stjepan Razum. Predstavljanje knjige svojim pjevanjem uljepšale su naše sestre Služavke Malog Isusa. Gospođa Ivanka Novak, Prijateljica Malog Isusa, pročitala je neke od pjesama koje se nalaze u knjizi.

Na kraju programa, u ime vrhovne glavarice Sestara Služavki Malog Isusa, s. M. Marije Banić, okupljenima je zahvalila njezina zamjenica s. M. Anđa Vranješ davši hvalu dragom Bogu, Ocu Utemeljitelju te svima koji su na bilo koji način sudjelovali u priređivanju i predstavljanju ove knjige.

Odmah po završetku smo se požurile mi sestre u dvoranu *Vijenac* Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta Zagreb, Kaptol 29a gdje je bilo u 19 sati predstavljanje zbornika „Uzvjeroval, zato besjedim“, Zbornik u čast prof. dr. sc. Josipa Balobana povodom 70. godine života priredio je Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Kršćanska sadašnjost.

24. siječnja – Započeo je Prvi dan devetnice za 130-ti rođendan Družbe: „Svemu se od Boga nadaj, a sam se nikakva truda ne boj.“

Na sprovodne obrede s. M. Rafaeli Ivanković koja je pokopana na gradskom groblju sv. Ivana u Metkoviću iz Vrhovne uprave bile su s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić. Tako su zahvalile Bogu za jedan predan život u službi Bogu, svojoj Družbi i bratu čovjeku.

25. siječnja – Duhovna obnova u Družbi. Tema: Vjera Služavke Maloga Isusa. Našu ovogodišnju obnovu u promatranju krjeposnog lika „služavke“ započinjemo promišljanjem na temu krjepost vjere.

Sv. Misu u našoj kapeli predvodio je velečasni Mato Jaković te u homiliji istaknuo dubinu i snagu Božićnog otajstva.

U dvorani Biskupa Srećka kod Franjevaca trećoredaca na Ksaveru upriličena je prodajna izložba slika biskupa Jurja Jezerinca „Priroda govori o Bogu“ kao donacija za popravak naše kuće u Krašiću. Na otvorenju izložbe uz mnoge uzvanike bila je naša časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Vedrana Krstičević s. M. Anđelina Perić, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Anemarie Radan. Biskupu Juraju velika hvala za dar njegovog srca za kuću u Krašiću.

26. siječnja – Povodom središnje proslave 177. obljetnice rođenja i krštenja sl. Božjega Josipa Stadlera u Slavanskom Brodu i Nedjelje Božje Riječi, mi sestre iz Vrhovne uprave krenule smo za Slavonski Brod na proslavu spomenute obljetnice. Euharistijskom slavlju pred hodila je sveta krunica. Samo Euharistijsko slavlje predvodio je biskup mostarsko-duvanjski i upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić. Uz mons. Perića koncelebrirali su domaći župnik, dekan i upravitelj Gospina svetišta preč. Ivan Lenić, postulador Stadlerove kauze mons. Pavo Jurišić i karmelićanin o. Zlatko Žuvela. Na kraju Svete Mise s vjernicima u procesiji došli smo u župnu crkvu Stadlerova krštenja gdje smo izmolili molitvu za njegovo uzdizanje na čast oltara. Liturgijsko pjevanje animirao je pjevački zbor pod vodstvom s. Cecilije Kolarić, uršulinke. Zajedništvo svećenika i redovnica u župnim prostorima nastavilo se nakon Svete Mise gdje su nam se pridružili i đakovačko-osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić i njegov pomoćni biskup mons. Ivan Ćurić. Po završetku krenuli smo kućama u svoje zajednice.

28. siječnja – Posjetio nas je mons. Pavo Jurišić, postulador kauze Sluge Božjega Josipa Stadlera te ostao s nama na objedu.

30. siječnja – U crkvi svete Katarine, Zagreb- Gornji grad - u organizaciji Apostolske Nuncijature u Republici Hrvatskoj, Zagrebačke nadbiskupije i glazbene mladeži Osijek, održan je koncert i pjevana „Misa Guadalupana“. Na Sv. Misi i koncertu bile su časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević.

01. veljače – U sjedištu Hrvatske redovničke konferencije u Zagrebu, u povodu Dana posvećenog života održana je konferencija za novinare na temu „Božja Riječ“ u posvećenom životu o čemu je govorio fra Darko Tepert, OFM. Iz naše zajednice na konferenciji je bila s. M. Anđa Vranješ.

02. veljače – Svečano Euharistijsko slavlje u 18,00 sati u Zagrebačkoj katedrali na Dan posvećenog života predvodio je pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško. Sudjelovale su sestre iz naše zajednice na čelu sa časnom majkom s. M. Marijom Banić. Časna majka sa s. M. Anđom Vranješ, u ime Vrhovne uprave čestitala je imendan s. M. Marini Dugalija i pohodila sestre u Samoboru. Udruzi Letničana, na hodočašće Svetom Vlaha u Dubrovnik, pridružila se s. M. Anđelina Perić.

04. veljače – Na blagdan sv. Blaža u vječnost se preselila naša draga s. M. Vilma Kešina. Bila je strpljiva u bolesti i hrabro nosila svoj križ. Okrijepljena otajstvima vjere mirno je usnula u Gospodinu. Na sprovod s. M. Vilmi Kešina iz Generalne kuće išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Anđa Vranješ, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac.

Radi liječničkih pregleda, iz Plomina je sa svojim bratom Aleksandrom – Branimirom, došla s. M. Zdravka Petrović, kako bi obavila liječničke preglede u Zagrebu.

05. veljače – Brat naše s. M. Vedrane sa suprugom i kćerkom Antonelom, došao je iz Metkovića, jer Antonela treba u bolnicu radi operacije noge.

06. veljače – U poslijepodnevним satima posjetio nas je Vrhbosanski nadbiskup Vinko kardinal Puljić u pratnji velečasnog Ivana Tolja. Euharistijsko slavlje slavili su u našoj kapeli nakon čega je Kardinal krenuo prema Sarajevu.

07. veljače – U Zagrebačkoj prvostolnici započela je trodnevnicа bl. Alojziju Stepincu. Sudjelovale su i sestre iz naše zajednice.

08. veljače – Stadlerov dan. Biskup Juraj Jezerinac je predvodio Misno slavlje za proglašenje blaženim našeg Oca Utemeljitelja. U propovijedi je dao poticaj za nasljedovanje svetosti nadbiskupa Stadlera. I večeras su sestre sudjelovale na trodnevnicu u Zagrebačkoj katedrali.

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu premijerno je prikazan dokumentarni film „Stepinac – kardinal i njegova savjest“. Na premijeri su bile i sestre iz naše zajednice: s. M. Mirjam Dedić i s. M. Anđelina Perić.

09. veljače – Sve sestre iz naše zajednice sudjelovale su treći dan trodnevnicе u Zagrebačkoj katedrali. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Valentin Pozaić.

10. veljače – Na 60. obljetnicu smrti Blaženoga Alojzija Stepinca u Krašiću Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski. mons. Ratko Perić. Na Sv. Misi sudjelovale su naše sestre: s. M. Anđa Vranješ, s. M. Mirjam Dedić, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Zdravka Petrović.

Blagdan bl. Alojzija Stepinca svečano se slavio u Zagrebačkoj katedrali. Svečanu Sv. Misu predvodio je zagrebački nadbiskup Josip kardinal Bozanić u koncelebraciji s velikim brojem svećenika. Sudjelovale su i naše sestre predvođene Časnom majkom.

11. veljače – Na sprovod sestri od s. M. Janje Mičić, u Zaprešić, išle su časna majka s. M. Marija Banić i s. Anđelina Perić.

12. veljače – Održana je XVII. sjednica Vrhovne uprave Družbe kojoj je predsjedala časna majka s. M. Marija Banić.

14. veljače – Velečasni Aleksandar - Branimir Petrović, brat naše s. M. Zdravke Petrović, slavio je Sv. Misu u povodu imendana naše s. M. Zdravke u našoj kapeli. Nakon Svete Mise čestitali smo s. M. Zdravki i ostali u svečarskom raspoloženju, pjesmi i razgovoru zahvaljujući Bogu za dar zajedništva.

15. veljače – Časna majka je išla na izvanrednu sjednicu Provincijskog kapitula Zagrebačke Provincije u Novu ves.

16. veljače - Brat s. M. Zdravke Petrović don Aleksandar – Branimir Petrović bio je s nama na zajedničkom objedu. U popodnevnim satima sa s. M. Zdravkom otputovao je za Plomin.

17. veljače – Održana je XVIII. sjednica Vrhovne uprave radi hitnog rješavanja određenog pitanja potreba Zagrebačke provincije.

22. veljače – Časna majka s. M. Marija Banić obavila je službenu vizitaciju u zajednici Sv. Josipa Radnika u Črešnjevcu.

23. veljače – Danas su nas posjetile i kod nas prenoćile dobročiniteljice iz Italije predvođene gospođom Luciom.

25. veljače – Dan duhovne obnove u Družbi. Svetu Misu u našoj kapeli služio je velečasni Mato Jaković. U propovijedi stavio je pred nas Krista kao Svjetlo, trebamo svoj život živjeti u tom Svjetlu da se nikad ne ugase svjetiljke naše vjernosti Bogu.

Na sprovod bratu majke Ljiljane Perković, na Mirogoj u Zagrebu, išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić.

26. veljače – Danas smo imale kućni sastanak na kojem smo razgovarale kako osmisliti korizmu kako bi se što plodonosnije pripremile za Gospodinovo uskrsnuće.

28. veljače – Časna majka s. M. Marija Banić u pratnji s. M. Anđe Vranješ išla je u službeni pohod zajednici u Slavonskom Brodu.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

1. prosinca – Prva Adventska nedjelja. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u Dugopolju, a navečer je bila na završetku prodajne misijske izložbe u crkvi i svetištu Gospe na Pojišanu u Splitu.

2.- 6. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u Vrgorcu, i obavila službenu vizitaciju u samostanu u Metkoviću. Posjetila je sestre u samostanu u Dubrovniku, i bila u Boki Kotorskoj.

6.- 12. prosinca – U samostanu sv. Ane u Splitu bila je djevojka Ana Ćerdić, studentica pete godine Filozofsko-teološkog studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu, u svrhu upoznavanja redovničkog života.

7. prosinca – U velikoj dvorani karmelskog samostana Majke Božje Remetske u Zagrebu upriličena je svečanost u prigodi Dana „Sustavnog studija duhovnosti“ i studija „Teologije posvećenog života“ i promocija novih diplomanata. Studij „Teologija posvećenog života“ (TPŽ) osnovala je Hrvatska karmelska provincija sv. oca Josipa 2013. godine, na poticaj i uz potporu Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, danas Hrvatska redovnička konferencija (HRK).

Nakon dvogodišnjeg nastavnog ciklusa (2017./2018. – 2018./2019.) kojeg su pohađale u Karmelićanskom samostanu Splitu naše sestre: s. M. Anka Kristić i s. M. Faustina Zemunik napisale su završni pisani rad: s. M. Anka Kristić završni rad s naslovom: „Blažena Djeвица Marija u životu sluge Božjega dr. Josipa Stadlera“, pod vodstvom mentora prof. dr. sc. Jure Zečevića, a s. M. Faustina Zemunik završni rad s naslovom: „Molitvena pedagogija“, pod vodstvom mentora prof. dr. sc. Franje Podgorelca. Čestitamo našim sestrama na njihovu trudu i uspjehu. Na promociji je među diplomantima bila i s. M. Anka Kristić, a iz Generalne kuće je svečanosti nazočila s. M. Mirjam Dedić, vrhovna savjetnica. Osim diplome o završenom dvogodišnjem studiju „Teologije posvećenog života“, s. M. Anka Kristić je dobila i pohvalu za najbolji završni pisani rad na Studiju „Teologije posvećenog života“.

8. prosinca – Prva Adventska nedjelja. Bezgrešno začće, dan Zaštitnice naše Družbe, 101. godišnjica smrti našeg Utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Svetu misu s prigodnom propovijedi u samostanu sv. Ane predslavio je prof. don Ante Mateljan, s prigodnom homilijom. Trodnevnicu je predvodio naš samostanski duhovnik don Stanko Vrnoga. Pridružile su nam se i sestre iz samostana na Bačvicama.

9. prosinca – Vanjska proslava blagdana Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije u Centralnom bogoslovnom sjemeništu u Splitu. Svečano misno slavlje je u kapelici Centralnoga bogoslovnog sjemeništa predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Poslijepodne bila je svečana akademija „Duhovna oporuka Alojzija Stepinca“, koju su uprizarili bogoslovi, a tekst i scenarij je priredio i postavio prof. don Ante Mateljan. Na priredbi bile su i naše sestre iz zajednica u Splitu i okolici i novakinja s. M. Tajana Andrlje.

9. - 11. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u samostanima u Omišu i na Šinama.

11. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan s provincijskom savjetnicom i zamjenicom provincijske glavarice s. M. Marcelom Žolo posjetila je u bolnici na Križinama s. M. Protaziju Brčić, na intenzivnom odjelu kardiologije.

12. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan sa provincijskom savjetnicom s. M. Brigitom Rojnica posjetila je sestre u samostanu u Omišu.

13. prosinca – U Palači Milesi u Splitu otvorena je izložba božićnih jaslaca, na kojoj je izlagala i ove godine i naša s. M. Dolores Brkić. Na otvaranju izložbe bila je i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

14. prosinca – U samostanu u Košutama održan je susret svih Provincijskih vijeća, pročelnica i članica. U radu susreta je sudjelovala i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

15. prosinca – Treća nedjelja Došašća. U samostanu u Metkoviću u prisutnosti provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan, izvršena je primopredaja službe predstojnice između dosadašnje predstojnice s. M. Branke Babaić, koja je tu službu vršila kroz devet godina, i novoimenovane predstojnice s. M. Angelis Kešina.

U samostan u Metković došla je novakinja II. godine novicijata s. M. Tajana Andrlje, koja će u ovom samostanu biti na novicijatskoj praksi.

16. prosinca – U samostan u Košute iz samostana na Šinama premještena je s. M. Rozamunda Vukas.

17. prosinca – Održana je sjednica Provincijskog vijeća.

18. prosinca – Samostan u Omišu u prigodi Božića, posjetili su gradonačelnik s najbližim suradnicima, te donijeli donaciju za potrebe samostana i štćenika. Ostali su sa sestrama na ručku, na kojem su uz sestre iz samostana bila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, župnik i sužupnik.

18. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica posjetile su sestre u samostanu u Solinu. Posebno su se zadržale sa s. M. Protazijom Brčić, koja se vratila iz bolnice. Poslijepodne su posjetile štíćenike u Domu Maestrala, gdje su se susrele s ravnateljicom gđom Jelenom Burazin i štíćenicama.

19. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica posjetile su sestre u samostanu u Omišu, Jesenicama i na Šinama.

22. prosinca – Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić održao je u nedjelju 23. prosinca u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice.

Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je oko 130 redovnica iz samostana u Splitu i okolici. Bio je i lijepi broj naših sestara iz Splita i okolice s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Nadbiskupijski delegat fra Petar Lubina je izrekao uvodnu riječ, a zatim je Nadbiskup izrekao prigodnu propovijed, zahvalio redovnicama za suradnju u nadbiskupiji i izrazio Božićnu čestitku. U ime svih sestara, nadbiskupu je izrekla čestitku vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne s. Zdravka Gverić, i uručila prigodni dar. Sestre su imale prigodu za svetu ispovijed.

Održano je glasanje za predsjedničke izbore, pa su i sestre izvršile svoju građansku dužnost.

U crkvi sv. Križa u Splitu održan je župski Božićni koncert, na kojem je bilo nekoliko sestara iz samostana sv. Ane.

24. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica posjetile su u samostanima u Omišu, Jesenicama, Šinama i Solinu sestre i štíćenike i čestitale im Božić i Božićne blagdane.

25. prosinca – BOŽIĆ, Porođenje Isusovo. Svečano smo proslavile.

29. prosinca – Sveta Obitelj. Svečano smo proslavile u svojim zajednicama.

U samostan u Dugopolje iz samostana u Metkoviću došla je s. M. Branka Babaić.

30. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnice pošle sa s. M. Faustinom i s. M. Milanom u naš samostan u Livno, na susret sestara juniorki naše Provincije.

31. prosinca – Silvestrovo, Stara godina. U samostanu sv. Ane u Splitu jednosatno euharistijsko klanjanje u znak zahvalnosti Isusu za primljene milosti i dobročinstva u 2019. godini i molitva za blagoslov Božji u Novoj 2020. godini. U župskoj crkvi sv. Križa večernja Sv. Misa zahvalnica.

Sestra provincijalka i sestre juniorke se vratile s duhovne obnove iz Livna.

1. siječnja – NOVA GODINA.

2. siječnja – Sestra Vilma Kešina sa sanitetskim kolima, u pratnji s. M. Mirjane Rojnice, je došla iz bolnice u Zagrebu u samostan na Šinama. Uz sestre iz samostana na Šinama dočekale su je zamjenica provincijske glavarice s. M. Marcela Žolo i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnica. Želimo s. M. Vilmi puno Božje snage i strpljenja u trpljenju za duhovnu obnovu Provincije i nova zvanja u Provinciji.

U zajedništvu sestara Služavki Maloga Isusa, članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa proslavit će 25. obljetnicu svoga osnutka i djelovanja u RH i BiH dana 28. ožujka 2020. g. u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu u Hrvatskoj. Tim povodom izrađen je logo Društva Prijatelja Maloga Isus koji je predstavljen 2. siječnja 2020. Grafički dizajn loga je uradio Mate Zdilar.

4. siječnja – U samostanu u Omišu preminuo je naš štićenik Jozo (Josip) Jurić, rođen 6. veljače 1970. u Splitu, sin Mate i Marije, čija je obitelj nastanjena u Kaštel Lukšiću, a porijeklom je iz Bogdanovića. Jozo je kao dijete s poteškoćama primljen kao štićenik u samostan u Omišu 21. siječnja 1972. godine, u kojem su ga sestre s ljubavlju njegovale 48 godina.

5. siječnja – Na mjesnom groblju Bogdanovići bio je sprovod našeg štićenika iz samostana u Omišu Joze Jurića. Na njegovu sprovodu su bile s. M. Nela Čalo, s. M. Brigita Rojnica i s. M. Mirjana Rojnica.

Predsjednički izbori, drugi krug. Sestre su izvršile građansku dužnost i izišle na glasanje.

6. siječnja – Bogojavljenje, Tri kralja. U provincijskoj kući, u samostanu sv. Ane, poslije župske Sv. Mise, župnik don Mihael Jelavić je obavio blagoslov samostana, u prisutnosti okupljenih sestara zajednice. Nakon blagoslova bio je zajednički svečani ručak.

Na sprovod u Vidonje, kod Metkovića, gosp. Jozi Mijoču, nećaku s. Antonije i s. M. Hrizante Barišić, sinu njihove sestre Nedjeljke, koji je iznenada umro u 51. godini života, pošle su iz samostana sv. Ane provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Brigita Rojnica i s. M. Faustina Zemunik. Na sprovodu su bile i sestre iz samostana u Metkoviću, Vrgorca i Opuzena.

Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je i sestre u Metkoviću i Opuzenu.

7. siječnja – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica posjetile su se sestre u samostanu na Šinama i sestre u Svećeničkom domu u Splitu.

10. siječnja – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica posjetile su sestre u samostanu u Omišu, u kojem je izvršena

primopredaja službe predstojnice. Od provincijske glavarice s. M. Terezije, koja je kroz prošle tri godine vršila službu predstojnice u ovom samostanu tu službu je preuzela s. M. Salutaria Đula, koja ujedno vrši i službu provincijske ekonomice. Za zamjenicu predstojnice u zajednici je izabrana s. M. Nela Čalo, a za savjetnicu s. M. Krešimira Milolaža.

11. siječnja – U generalnoj kući Družbe sestara SMI i sjedištu Društva PMI u Zagrebu, održana je redovita godišnja sjednica Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa. Na sjednici su sudjelovale članice Vrhovne uprave Društva PMI iz sve tri Provincije, vrhovna glavarica Družbe s. M. Marija Banić i pročelnica PMI pri Vrhovnoj upravi Družbe s. M. Anđelina Perić. Iz naše Provincije sudjelovala je provincijska pročelnica Društva s. M. Dolores Brkić i članica pri Vrhovnoj upravi Društva PMI gđa Zrinka Ančić. Sestre pročelnice iz svake Provincije iznijele su svoja godišnja izvješća o djelovanju PMI kroz 2019. godinu. Razgovaralo se o proslavi 25. obljetnice djelovanja Društva PMI i drugim važnim događajima i poslovima u samome Društvu.

12. siječnja – Nedjelja. Krštenje Gospodinovo. U provincijskoj kući u Splitu svečano je proslavljen imendan s. M. Miljenke Grgić. U poslijepodnevnom satima u našoj župi i kvartu Veli Varoš dogodila se tragična nesreća, u kojoj su ubijena trojica mladića, među kojima i naš susjed Jurica Torlak, kojemu su kao dječaku naše sestre bile vjeroučiteljice.

13.- 15. siječnja – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan bila je u samostanu u Livnu. Dana 13. siječnja u samostanu u Livnu izvršena je primopredaja službe predstojnice. Nakon šestogodišnje službe predstojnice s. M. Sandra Midenjak službu je predala s. M. Ines Marić, koja će je vršiti sljedeće tri godine. U Livno su uz provincijsku glavaricu bile s. M. Marcela Žolo, njezina zamjenica, te provincijska ekonomica s. M. Salutaria Đula.

U župi sv. Luke u Dubravi je, 13. siječnja 2020., sahranjen gosp. Ivan Uzinić, otac dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića. Sprovodnu misu predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić uz koncelebraciju dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića, šibenskog biskupa mons. Tomislava Rogića i biskupa u miru mons. Ante Ivasa, hvarskog biskupa mons. Petra Palića, oko 140 svećenika, uz sudjelovanje redovnica, obitelji, prijatelja te mještana rodne župe.

Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan u ime sestara splitske Provincije sv. Josipa je uputila sažalnicu ocu biskupu Mati.

16. siječnja – U provincijskoj kući u Splitu svečano je proslavljen imendan predstojnice s. M. Marcele Žolo, provincijske zamjenice i savjetnice.

18. siječnja – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je u bolnici u Splitu majku s. M. Mile Deak.

S. M. Brigita Rojnica i s. M. Miljenka Grgić u Dugopolje su odvezle auto, koje su koristile sestre u Mandaljeni, a od sada će služiti sestrama u Dugopolju.

20. siječnja – Sestra M. Vilma Kešina primljena na liječenje u bolnicu u Splitu, u kojoj je već na liječenju i s. M. Eligija Rosandić.

22. siječnja – Papa Franjo imenovao je dosadašnjeg vojnog biskupa u Bosni i Hercegovini dr. Tomu Vukšića za nadbiskupa koadjutora Vrhbosanske nadbiskupije. U toj će službi pomagati kardinalu Vinku Puljiću te će ga naslijediti nakon umirovljenja. Papinu odluku objavio je u Sarajevu apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto u tijeku proslave imendana vrhbosanskoga nadbiskupa kardinala Vinka Puljića. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, u ime Provincije, uputila je čestitku mons. Tomi Vukšiću, u kojoj je istaknula: "Duboko nas je obradovala objavljena vijest da Vas je Sveti Otac papa Franjo imenovao nadbiskupom koadjutorom Vrhbosanske nadbiskupije. Ovim imenovanjem u nizu ste nasljednika našeg svetog utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera na stolici vrhbosanskih nadpastira. Poznato nam je da istinski štujete slugu Božjeg nadbiskupa Stadlera kao prvog revnog pastira vrhbosanske nadbiskupije i svećenika, nadbiskupa kreposna i sveta života. S njegovim životom i djelom dobro ste upoznati, te blisko povezani s njegovim institucijama, od svojih bogoslovskih, profesorskih, biskupskih dana do današnjeg časnog imenovanja. Čvrsto se nadamo da ćete svojim dokazanim zauzimanjem i marljivošću podupirati i tijekom rada na napredovanju procesa njegove beatifikacije. Vaše imenovanje nas istinski raduje i obvezuje na zahvalnost Gospodinu što nam je u Vama podario vrijednog Stadlerova nasljednika. Molit ćemo Gospodina da Vam dadne potrebne milosti za dostojno vršenje povjerene Vam službe u Kristu, za dobro vrhbosanske nadbiskupije i opće Crkve."

U samostanu u Metkoviću nakon dugogodišnje bolesti, okrjepljena svetim sakramentima, u 88. godini života i 66 godini redovništva, blaženo je preminula s. M. Rafaela (Mila) Ivanković.

23. siječnja – U dvorani Hrvatskog književnog društva svetog Jeronima, s početkom u 17,00 sati, održano je predstavljanje knjige "Sluga Božji Josip Stadler svjetiljka koja gori i svijetli", čiji sadržaj čine prigodne pjesme posvećene prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru napisane od strane njegovih suvremenika. Knjigu su predstavile dr. sc. Agneza Szabo koja je naglasak stavila na upoznavanje okupljenih s likom i socijalnim djelovanjem nadbiskupa Stadlera, te s. M. Ana Marija Kesten koja je govorila o sadržaju knjige. Moderator programa bio je dr. Stjepan Razum.

Program su pjesmom obogatile i Sestre Služavke Malog Isusa, te gospođa Ivana Novak, Prijateljica Malog Isusa, koja je pročitala neke od pjesama koje se nalaze u knjizi. Na kraju je zahvalnu riječ, u ime vrhovne glavarice Sestara Služavki Malog Isusa, s. M. Marije Banić, izrekla njezina zamjenica s. M. Anđa Vranješ. Na predstavljanju knjige iz naše Provincije sudjelovale su provincijska savjetnica s. M. Anemarie Radan i s. M. Milana Žegarac.

24. siječnja – U sklopu pripreme za 130-ti rođendan Družbe na web stranici Družbe i društvenim mrežama naše Družbe objavljuivat će se svakog 24. u mjesecu tekst devetnice koji će pripremiti jedna od sestara juniorki iz naše Družbe. Tekst će sadržavati citat Oca Utemeljitelja slugu Božjeg Josipa Stadlera, primjer iz njegova života, razmišljanje, prijedlog odluke za praktično življenje te molitvu Oca Utemeljitelja povezanu s prethodnim tekstovima. Kroz „Devet mjeseci sa slugom Božjim Josipom Stadlerom“ pokušat ćemo približiti lik Oca Utemeljitelja svima onima koji prate naše stranice, a i nama samima, te sve potaknuti da po uzoru na njega, žive sveto i predano u volju Božju. Tako je na ovaj dan objavljen tekst za mjesec listopad.

U Metkoviću, na gradskom groblju sv. Ivana, bio je sprovod **s. M. Rafaele (Mile) Ivanković**, s početkom u 15,00 sati. Sprovodne obrede na groblju sv. Ivana predvodio je župnik župe sv. Ilije u Metkoviću fra Ante Bilokapić. Uz njega su bili župnik župe sv. Marka iz Makarske mons. Pavao Banić, župnik župe Bijeli Vir don Stjepan Jerković, kapelan fra Darijo Sinković i đakon fra Željko Štrbac. Od s. M. Rafaele oprostila se provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan. Svetu misu zadušnicu, nakon sprovoda, predslavio je, u Samostanu svete obitelji, župnik fra Ante Bilokapić, u koncelecijaciji s fra Darijom Sinkovićem i đakonom fra Željkom Štrbcom. Župnik fra Ante je imao prigodnu homiliju u kojoj je nadahnutim riječima, u svjetlu uskrsnuća, prikazao smisao i veličinu redovničkog života i predanja Isusu i bližnjima s. M. Rafaele. Zbor naših sestara pod vodstvom s. M. Dulceline Plavša i s. M. Marinele Delonge predvodio je pjevanje u sprovodnom obredu i na Sv. Misi. Nakon Svete Mise u samostanskoj blagovaonici sestre su za sve prisutne pripremile okrepu i zajedničko druženje u znak zahvalnosti i odanosti prema s. M. Rafaeli. Iz Vrhovne uprave na sprovod su došle vrhovne savjetnice s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić, te s. M. Danica Bilić iz Neuma. Na sprovod su došle sestre iz skoro svih zajednica naše Provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. Iz Splita i okolice sestre su došle jednim autobusom. Bila je prisutna rodbina, prijatelji i znanci s. M. Rafaele, koji su sudjelovanjem u sprovodnom obredu i sv. Misi preporučili njezinu dušu Onome kome je posvetila svoj život.

Blaženo je, 24. siječnja 2020., preminula u bolnici u Splitu šticećenica iz našeg samostana u Solinu, Marija Smajo.

25. siječnja – U Samostanu sv. Ane u Splitu duhovnu obnovu s prigodnom propovijedi imao je prof. don Ante Mateljan, a nakon svete mise je bilo euharistijsko klanjanje do podne.

U samostanu otaca kapucina na Pojišanu bio je susret animatora naših vanjskih suradnika Prijatelja Malog Isusa, koji je organizirala pročelnica Provincijskog vijeća Društva PMI s. M. Dolores Brkić. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan je pozdravila prisutne sestre i animatore PMI i uputila prigodnu riječ.

26. siječnja – Nedjelja Božje riječi. U Vatikanu je 30. rujna 2019. objavljeno apostolsko pismo u obliku motu propria „Aperuit illis“ kojim Papa Franjo određuje da „Treća nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi“. Naslov dokumenta „Aperuit illis“ uzet je iz Lukina Evanđelja „Tada im otvori pamet da razumiju Pisma“.

U bolnici u Splitu umro je naš štićenik iz samostana u Solinu Stojan Knežević.

Euharistijsko slavlje povodom središnje proslave 177. obljetnice rođenja i krštenja sluga Božjega Josipa Stadlera i Nedjelje Božje riječi, u župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu predvodio je biskup mostarsko-duvanjski i upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić. Uz njega su koncelebrirali domaći župnik i upravitelj Gospina svetišta preč. Ivan Lenić; postulator Stadlerove kauze mons. Pavo Jurišić, te karmelićanin o. Zlatko Žuvela. Prisustvovao je lijepi broj naših sestara, a iz naše Provincije provincijska savjetnica s. M. Anemarie Radan.

28. siječnja – U Lokvi Rogoznici sahranjen je štićenik iz našeg samostana u Solinu Stojan Knežević. Na sprovodu su bile provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan s nekoliko sestara. Stojan, naš dragi Stojko, umro je u 71. godini života. Primljen je iz zavoda za djecu s teškoćama „Antunovac“ u Zagrebu, kojeg su vodile naše sestre, *1951. godine, u samostan sv. Rafaela u Solinu, kao dijete s teškoćama, a imao je tada dvije godine. Tako je naš dragi Stojko živio sa sestrama u samostanu u Solinu 69 godina. Sestre su ga s ljubavlju njegovale i o njemu brinule, a on ih pratio i blagoslivljao svojim toplim osmijehom i najčešćom riječju „teta“, u kojoj je bila izrečena sva njegova ljubav i zahvalnost. Sada se raduje sa svojim „tetama“ i u rajskoj slavi.*

Na mjesnom groblju Sv. Petra, u Kotlenicama bio je sprovod štićenice iz našeg samostana u Solinu Marije Smajo, na kojem je bilo nekoliko naših sestara.

28. siječnja – U organizaciji Udruge za Ekonomiju zajedništva na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu održana je međunarodna konferencija s naslovom "Nadahnuti ekonomija za ujedinjeni svijet".

Konferencija je okupila preko 130 sudionika iz poslovne i akademske zajednice iz šest država. Konferencija je bila prilika za susret, upoznavanje i informacije sudionika "The Economy of Francesco" događaja koji okuplja mlade ekonomiste iz cijeloga svijeta u Asizu od 26.-28. ožujka 2020. na inicijativu pape Frane kojom želi da postignu dogovor o promjeni postojeće ekonomije i daju dušu budućoj. Na konferenciji je bila prisutna i naša s. M. Antonia Čobanov, a sudjelovat će u ožujku i na Konferenciji u Asizu.

29. siječnja – Sestra M. Vilma Kešina i s. M. Eligija Rosandić su izišle iz bolnice u Splitu, gdje su bile na liječenju.

30. siječnja – Održana je sjednica Provincijskog vijeća.

1. veljače – S. M. Faustina Zemunik počela je s predavanjima za polaganje vozačkog ispita.

2. veljače – Svijećnica. Dan Bogu posvećenog života. Svake godine na blagdan Svijećnice, redovnice grada Splita i okolice, u organizaciji nadbiskupskog povjerenika za redovnice fra Petra Lubine, u dogovoru s ocem nadbiskupom mons. Marinom Barišićem, zajedno zahvaljuju Gospodinu za dar zvanja i primljenih milosti. Proslavi u Splitu nazočile su i naše sestre iz zajednica u Gradu i okolici. S. M. Dolores Brkić imala je milost poslužiti svojim glasom tekstu iz sv. Pisma u euharistijskom slavlju u katedrali.

U franjevačkom samostanu na Gorici u Livnu prigodno predavanje uz blagdan Svijećnice redovnicima i redovnicama imala je naša s. M. Miljenka Grgić.

Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Brigita Rojnica i s. M. Maneta Mijoč otputovale su u Dubrovnik, posjetiti sestre i sudjelovati u festi Sv. Vlahae. Poslijepodne su sudjelovale na otvaranju feste Sv. Vlahae, zaštitnika Grada Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, koja je otvorena pred zbornom crkvom dubrovačkog Parca u nazočnosti velikog broja vjernika kao i poštovatelja dubrovačke tradicije. Na otvorenje Feste pristigli su predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predvoditelj središnjeg misnog slavlja gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, generalni tajnik HBK hvarski biskup Petar Palić te šibenski biskup Tomislav Rogić. Među vjericima bili su svećenici, redovnici i redovnice, redovnički poglavari i poglavarice, izaslanici, predstavnici drugih religijskih zajednica. Stigli su i državni dužnosnici na čelu s premijerom Andrejem Plenkovićem, županijski i gradski dužnosnici i predstavnici institucija iz cijele Hrvatske i mnogi drugi. Među njima je na otvorenju bio i gradonačelnik Mato Franković sa suradnicima. Kako Grad Dubrovnik na sv. Vlahae slavi svoj dan, biskup im je čestitao Dan Grada. Svečanu večernju uz izložene moći sv. Vlahae u dubrovačkoj katedrali Gospe

Velike predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić uz suslavlje biskupa pristiglih na Festu Sv. Vlahu, kanonika Stolnog kaptola, ostalih svećenika i redovnika. Prigodni nagovor održao je propovjednik trodnevlja o. Stipo Balotinac. Nakon molitve održan je koncert duhovne glazbe. Na svečanoj večernjoj sudjelovali su biskupi pristigli na Festu: predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, hvarski biskup i generalni tajnik HBK Petar Palić, šibenski biskup Tomislav Rogić, umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, križevački biskup Nikola Kekić i vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar.

3. veljače – Festa Sv. Vlahe, zaštitnika Grada Dubrovnika i Dubrovačke biskupije. Na središnjem misnom slavlju koje je predvodio gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić, uz pristigle nadbiskupe, biskupe i svećenike, na slavlju su bili i predstavnici Srpske pravoslavne Crkve s episkopom zahumsko-hercegovačkim i primorskim vladikom Dimitrijom Rađenovićem. Na Svetoj Misi i procesiji su bile provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Brigita Rojnica i s. M. Maneta Mijoč i sestre iz samostana u Dubrovniku.

U samostanu na Šinama blaženo je preminula **s. M. Vilma Kešina**, u 75. godini života i 54. godini redovničkog života. Provincijska zamjenica i predstojnica iz samostana sv. Ane s. M. Marcela Žolo išla je u samostan na Šinama pomolit se kod s. M. Vilme i pružiti sestrinsku blizinu i sućut sestrama u zajednici.

4. veljače – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Brigita Rojnica, s. M. Maneta Mijoč i s. M. Ernesta Ereš iz Dubrovnika su pošle u Split. Na putu su se svratile u Ston i posjetile župnika don Miljenka Babaića, koji ih je srdačno primio, pokazao im župsku crkvu sv. Magdalene i protumačio im slavnu povijest Stonske crkve i nekadašnje biskupije, te prekrasno uređeni crkveni muzej.

Preminula je Pava Mateljan, teta s. M. Vesne i sestra pok. s. M. Sostenije Mateljan, u 84. godini života, okrijepljena sakramentima svete vjere.

Iz Zagreba su doputovale u samostan sv. Ane u Splitu vrhovna glavarica s. M. Marija Banić, vrhovne savjetnice s. M. Anđa Vranješ i s. M. Mirjam Dedić, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac.

5. veljače – Sprovod s. M. Vilme Kešina na gradskom groblju Lovrinac u Splitu. Na sprovod su došle iz Generalne kuće u Zagrebu vrhovna glavarica s. M. Marija Banić, vrhovne savjetnice s. M. Mirjam Dedić, s. M. Anđa Vranješ, s. M. Alemka Šiljeg i s. M. Milana Žegarac. Došle su sestre iz skoro svih zajednica naše Provincije. Bila je prisutna rodbina, prijatelji i znanci s.

M. Vilme, koji su na sprovod iz rodnog Vida došli jednim autobusom. Svetu misu zadušnicu u kapeli na groblju Lovrinac, s početkom u 11,00 sati, predvodio je, prema želji s. M. Vilme, don Tomislav Bašić, upravitelj Svećeničkog doma u Splitu i ekonom centralnih ustanova splitsko-makarske nadbiskupije, u koncelebraciji s četrnaest svećenika. Don Tomislav je zahvalio s. M. Vilmi u ime svih svećenika iz Svećeničkog doma za predano služenje Malom Isusu u svećenicima. U osobno ime, i u ime svih sestara splitske Provincije, od s. M. Vilme oprostila se provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan. Nakon sahrane u samostanskoj grobnici, sestre, rodbina, prijatelji i mještani župe Vid došli su u samostan na Šinama, gdje su sestre za svih pripremile okrepu i zajedničko druženje u znak zahvalnosti i odanosti prema s. M. Vilmi.

6. veljače – U Košutama je sahranjena Pavica (Pava) Mateljan, teta s. M. Vesne i sestra pok. s. M. Sostenije. Svetu Misu u koncelebraciji s osam svećenika i đakonom predvodio je njezin nećak prof. don Ante Mateljan. Na sprovodu pok. Pavici uz četiri sestre rodnom iz Mateljana bilo je još nekoliko naših sestara. Pok. Pavica bila je prijateljica Malog Isusa, žena vjere i molitve, te je gajila duboko poštovanje prema svećenicima i časnim sestrama.

7. veljače – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u samostanu u Solinu.

10. veljače – Stepinčevo. Sestre iz samostana sv. Ane i okolnih zajednica u Splitu sudjelovale su o samom blagdanu bl. Alojzija Stepinca u crkvi sv. Frane na Obali u Splitu na Uri preminuća, spomen-slavlje završetka ovozemnoga života i rađanja za vječni život blage uspomene Alojzija kardinala Stepinca, nadbiskupa i metropolita zagrebačkoga, blaženika Katoličke Crkve, koja je bila od 14 do 15 sati. Na *Uri preminuća* u crkvi sv. Frane okupili su se vjernici, redovnice i bogoslovi, s ocima franjevcima konventualcima: župnikom Župe sv. Stjepana pod Borovima i gvardijanom samostana sv. Frane na Obali fra Martinom Jakovićem i župnim vikarom fra Josipom Ivanovićem. Sudjelovale su i naše sestre iz samostana sv. Ane, iz samostana na Bačvicama, iz Nadbiskupskog ordinarijata, iz samostana na Šinama, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan. U molitvenom programu su sudjelovali oci franjevci iz samostana sv. Frane, bogoslovi Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu, laici i naše sestre, jer je župnik fra Martin istakao da je uključio naše sestre u čitanje Svetog Pisma i u predmolenje krunice, jer su sestre naše Družbe bile uz kardinala blaženog Stepinca za vrijeme njegova zatočeništva u Krašiću i tako u za vrijeme njegove smrti. *Ura preminuća* sastojala se od izvještaja o smrti bl. Alojzija Stepinca iz pera o. Alekse Benigara, molitve slavnih otajstava krunice BDM s tekstovima blaženog Alojzija Stepinca, te štovanja relikvija

blaženika. Provincijska glavarica je sudjelovala i u večernjem euharistijskom slavlju u crkvi sv. Frane, koje je predvodio mons. Miroslav Vidović, generalni vikar nadbiskupije.

11. veljače – Gospa Lurdska, Dan bolesnih. Blagdan Gospe Lurdske proslavljen svečano u župi sv. Križa u Velom Varošu. Na svečanoj večernjoj misi sudjelovale i sestre iz samostana sv. Ane.

12. veljače – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila sestre u samostanu u Solinu.

13. veljače – U samostanu sv. Ane održana je sastanak u vezi rekonstrukcije starog dijela kuće samostana u Košutama za potrebe dječjeg vrtića, na kojem su bile provincijalka s. M. Terezija, s. M. Salutaria, s. M. Martina, s. M. Brigita, s. M. Mirta i s. M. Marina.

14. veljače – Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan u samostanu u Dugopolju s. M. Eudoksiji Franić produžila službu predstojnice na daljnje tri godine.

15. – 16. veljače – Pošle su u Boku s. M. Salutaria, s. M. Anemarie, s. M. Marcela i s. M. Antonia na mladu misu don Željke Paskovića, sina Gorana i Jovanke, koji je rodom iz Kotora. Don Željko je Katolički bogoslovni Fakultet završio u Sarajevu gdje je bio i na bogosloviji. Zaređen je za svećenika Kotorske biskupije uoči vanjske proslave Sv. Tripuna, nebeskog zaštitnika Kotorske biskupije, u subotu 8. veljače 2020. godine, polaganjem ruku i posvetnom molitvom apostolskog upravitelja biskupije mons. Roka Gjonlleshaja, koji je predvodio svečanu misu svećeničkog ređenja, u zajedništvu s biskupom u miru, mons. Ilijom Janjićem i apostolskim nuncijem za Crnu Goru, mons. Pezzutom, te brojnim svećenicima iz Barske, Kotorske i Dubrovačke biskupije. Đakonsku službu vršio je u Tivtu, te Šušnju i Baru. Mladu misu slavio je 16. veljače u crkvi sv. Matije. Sestre iz Splita su odsjele u Perastu, u kući u kojoj su živjele i djelovale naše sestre, koju je župnik don Srećko Majić preuređio za prijem hodočasnika i gostiju.

18. veljače – Provincijska glavarica S. M. Terezija Pervan sa s. M. Salutarium Đula i s. M. Sandrom Midenjak otputovala je u Rim-Grottaferratu, u Italiju.

20. veljače – U Metkoviću, u 85. godini života preminuo je Mate Kaleb, mr. ing. agronomije, svak s. M. Magne Borovac, suprug njezine sestre Ivanke. Pokojni Mate je bio jedan od najvećih poznavatelja agruma, koji je gotovo cijeli život posvetio tome voću istražujući i prateći najnovije sorte i trendove u njihovu uzgoju, no na njegovu se ogleđnom nasadu u Metkoviću našlo i drugih egzotičnih voćaka. On je s ljubavlju i rado davao našim

sestrama praktične i korisne savjete o uzgoju voćki, te i sam u našim samostanima pomogao sestrama obrezivati i nasađivati voćke.

U kliničkom bolničkom centru "Križine" u Splitu s. M. Protaziji Brčić je operiran kuk, koji joj se slomio uslijed pada.

21. veljače – U našoj redovničkoj zajednici u Grottaferrati u Rimu izvršena je primopredaja službe predstojnice između dosadašnje predstojnice s. M. Ružice Marijanović i novoimenovane predstojnice s. M. Sandre Midenjak, u prisutnosti provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan i sestara u zajednici.

22. veljače – U Franjevačkom samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu održan je seminar za zborovođe dječjih župskih zborova Zlatna harfa. Na seminaru su se okupili zborovođe iz župa Šibenske i Mostarske biskupije te župa iz Sarajevske i Splitsko-makarske nadbiskupije. Predavači na seminaru bili su fra Domagoj Volarević, profesor liturgike sa KBF-a u Splitu i fra Stipica Grgat, glazbeni pedagog, crkveni skladatelj i dugogodišnji voditelj zborova Župe Gospe od Zdravlja u Splitu. Organizatori seminara bili su Vijeće franjevačkih zajednica u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, te Udruga dječjih župskih zborova Zlatna harfa. Na seminaru su prisustvovala i naše sestre: s. M. Arsenija Vidović, s. M. Dulcelina Plavša, s. M. Eudoksija Franić, s. M. Marinela Delonga.

23. veljače – U 15.30 sati na mjesnom groblju Sv. Jure u Desnama bio je sproved pok. Mate Kaleba, svaka naše s. M. Magne Borovac, na kojem je bilo nekoliko naših sestara iz više zajednica.

22. veljače – U Solinu je održana Večer dobročinitelja za udrugu "Hrvatska za život" i Inicijativu "40 dana za život" za spas nerođene djece. Na Večeri dobročinitelja sudjelovali su i predstavnici Udruge Prijatelji Malog Isusa splitske Provincije na čelu sa pročelnicom Udruge s. M. Dolores Brkić.

24. veljače – U velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu održano je predstavljanje knjige mons. Juraja Batelje „Blaženi Alojzije Stepinac - spašavanje Židova i Srba u Drugom svjetskom ratu“. Pred ispunjenom dvoranom, knjigu su uz autora, predstavili dr. sc. don Ivan Bodrožić i s. Marija Bosiljka Halužan, sestra Kćeri Milosrđa. Don Ivan Bodrožić je govorio o temeljnim teološkim razlozima zbog kojih je Stepinac bio čovjek ljubavi prema svakom čovjeku. S. Marija Bosiljka Halužan, iz Družbe Kćeri Milosrđa, posvjedočila je o sestrama Ceciliji i Karitas koje su u Splitu spašavale židovsku djecu zbog čega su nagrađene poveljom „Pravednik među narodima“. Osvrćući se na knjigu, autor mons. Juraj Batelja je konstatirao kako ova knjiga „skuplja dokumente, svjedočanstva te opisuje povijesne okolnosti u kojima je zagrebački nadbiskup Stepinac zaštitio i spasio stradalnike rata koji su se za pomoć i zaštitu obratili izravno njemu ili institucijama Zagrebačke nadbiskupije, osobito Karitasu“. Ova knjiga

donosi konkretne dokumente o svemu što je Stepinac učinio za spašavanje Židova i Srba, kao i svjedočanstva Srba i Židova koji su spašeni dobrotom kardinala Stepinca.

Na predstavljanju knjige bile su: s. M. Marcela Žolo, s. M. Maneta Mijoč, s. M. Valencija Gabrić, s. M. Silvana Kavain, s. M. Faustina Zemunik.

25. veljače – Provincijska glavarica S. M. Terezija Pervan sa s. M. Salutarium Đula se vratila iz Rima-Grottaferrate.

U samostanu sv. Ane duhovnu obnovu sestrama je imao prof. don Ante Mateljan. Nakon Sv. Mise do podne bilo je klanjanje Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu. Poslijepodne održan je kućni sastanak sestara u zajednici, na čelu s predstojnicom s. M. Marcelom Žolo.

27. veljače – Naša s. M. Julijana Jerković, nakon što joj je pozlilo u samostanu u Metkoviću, prebačena je u bolnicu u Dubrovniku, gdje je zadržana na liječenju na intenzivnoj jedinici.

28. veljače – Provincijska glavarica S. M. Terezija Pervan sa s. M. Brigitom Rojnica posjetila je sestre u samostanu u Solinu.

29. veljače – U samostanu u Dubrovniku održana je duhovna obnova, koju je održala s. M. Vesna Mateljan na temu: *Ljubaznost i gostoljubivost u redovničkoj zajednici*, s članicama provincijskog Vijeća za odgoj.

PROVINCIJA

PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

3. prosinca – Zajednicu sestara na Kraljevcu, posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko i s. M. Marina Perčić.

7. prosinca – Zajednicu sestara u Vrhovnoj upravi i na Kraljevcu posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko.

8. prosinca – Sve zajednice u Provinciji kod euharistijskog slavlja obilježile su stotu obljetnicu smrti o. Utemeljitelja sl. B. Josipa Stadlera i proslavile svetkovinu Bezgrješnog začeca BDM.

9. prosinca – Zajednice sestara u Kloštru Podravskom i Pitomači posjetila je s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i čestitala nadolazeći Božić.

15. prosinca – U crkvi sv. Franje na Kaptolu održana je adventska duhovna obnova za redovnike i redovnice na kojoj su sudjelovale s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i sestre.

17. prosinca – S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko su predale hranu za siromahe u Pučku kuhinju kod franjevaca na Kaptolu.

18. prosinca – U nadbiskupskom dvoru na Kaptolu u Zagrebu na tradicionalnom božićnom i novogodišnjem čestitanju uzoritom kardinalu Josipu Bozaniću prisustvovala je s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica.

21. prosinca – Zajednici sestara na Kraljevcu i Naumovcu čestitale su blagdan Božića s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

26. prosinca – Provincijskoj upravi i zajednici sestara blagdan Božića čestitale su č. Majka s. M. Marija Banić sa članicama Vrhovne uprave i dr. Agneza Szabo.

S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko posjetile su vlč. Josipa i Stjepana Balobana.

30. prosinca – U crkvi sv. Ivana Krstitelja kod euharistijskih slavlja obilježena je druga obljetnica smrti s. M. Čedomile Čajko.

31. prosinca – Kod večernjeg misnog slavlja sestre su zahvalile za sva primljena dobročinstva i blagoslovljeni život u zajednici i zamolile oprost i blagoslov.

10. siječnja – U đakovačkoj nadbiskupiji sastali su se nadbiskup mons. Đuro Hranić, pom. biskup mons. Ivan Čurić, ekonom Đakovačke nadbiskupije, odvjetnici Marko Andrijanić i Ljubica Lalić, č. majka s. M. Marija Banić i s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, na dogovor vezan za nekretninu u „Marijinom Domu“ u Vinkovcima.

9. siječnja – U Zagrebu na Krematoriju na posljednjem ispraćaju + Marijanu Vukoviću, bratiću naše s. M. Mihaele Vuković prisustvovala su sestre iz samostana "Betlehem" i "Antunovac".

13. siječnja – Sestre Hilariju Posavec i Radoslavu Radek i zajednicu sestara posjetile su s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

15. siječnja – S. M. Genoveva Rajić posjetila je s. M. Petru Marjanović, provincijsku glavaricu i sestre u samostanu „Antunovac“. Na Kraljevcu je održan kućni sastanak na kojem je u prisutnosti s. M. Petre Marjanović, provincijske glavarice za zamjenicu predstojnice s. M. Marije Kiš imenovana s. M. Anđelina Bajs, a za drugu savjetnicu s. M. Silvija Vurušić.

17. siječnja – U tajništvu provincije održana je provincijska sjednica na kojoj je sudjelovala č. Majka s. M. Marija Banić.

18. siječnja – Kanonsku vizitaciju u kraljevečkoj zajednici održala je provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović.

23. siječnja – U dvorani Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima predstavljena je knjiga „Sluga Božji Josip Stadler, svjetiljka koja gori i svijetli“ na kojoj su sudjelovale s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i sestre Jelena, Mihaela, Nada, Monika, Margaret, Snježana, u glazbenim točkama.

U dvorani Vijenac Nadbiskupskog pastoralnog instituta predstavljen je zbornik radova „Uzvjerovah zato besjedim“ prof. dr. sc. Josipa Balobana povodom sedamdesete godine života. Programu su prisustvovala s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i sestre.

26. siječnja – Povodom godišnjice rođenja sl. B. Josipa Stadlera u Slavanskom Brodu na euharistijskom slavlju koje je predslavio biskup Ratko Perić bile su s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica sa sestrama.

27. siječnja – S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko posjetile su s. M. Anđelinu Bajs i sestre na Kraljevcu.

2. veljače – U zagrebačkoj katedrali euharistijskim slavljem proslavljen je Dan posvećenog života na kojem su sudjelovale sestre iz Provincije.

8. veljače – Zajednicu sestara u Vinkovcima posjetile su članice Provincijalne uprave s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko, s. M. Nikoleta Koščak i s. M. Marina Dugalija radi uvida u poslovanje vezano za nekretninu samostana.

9. veljače – U Krašiću na obilježavanju šezdesete obljetnice smrti bl. Alojzija Stepinca na misnom slavlju sudjelovala je s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica.

10. veljače – U rodnoj župi Krašić i zagrebačkoj prvostolnici proslavljen je spomendan bl. Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić na kojemu su sudjelovale s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i sestre.

14. veljače – Fra Zdravka Lazića posjetile su provincijska glavarica s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

15. veljače – U samostanu „Antunovac“ održan je sastanak sestara koje su sudjelovale u radu XVI. redovitog provincijskog kapitula. Sastanak je održan radi prodaje zemljišta u „Marijinom Domu“ u Vinkovima, kojemu je predsjedala č. Majka s. M. Marija Banić.

16. veljače – S. M. Julijanu Torbarac i zajednicu sestara posjetile su s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Dobroslava Torbarac, s. M. Angela Ivančić, s. M. Snježana Nudić i s. M. Margaret Ružman.

23. veljače – U samostanu „Antunovac“ pod vodstvom fra Stipe Kljajića započele su šestodnevne duhovne vježbe na kojima su sudjelovale dvadeset i četiri sestre od kojih su bile dvije iz Sarajevske provincije.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA

BLAŽENE DJEVICE MARIJE

5. – 7. prosinca – Sestre Služavke Maloga Isusa Provincije Bezgrešnog začeca BDM u Sarajevu za 50. obljetnicu osnutka i Dana Provincije te 101. obljetnicu spomena smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe, pripremale su se trodnevnicom u kapelici provincijske kuće – samostana Egipat na Bjelavama u Sarajevu.

Trodnevnicu euharistijskog slavlja s početkom u 18,00 predvodili su: prvog dana, 5. prosinca 2019., mons. Slađan Ćosić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije; drugog dana, 6. prosinca 2019., mons. Tomo Vukšić, vojni biskup u Bosni i Hercegovini; trećeg dana, 7. prosinca 2019., mons. Luigi Pezzuto, apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini.

Osim sestara iz samostana Egipat i sestarskih zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu i Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije, u zajedničkom misnom slavlju sudjelovali su i djeca Stadlerova doma i Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajeva. Sestre su zahvalile Gospodinu za neizmjerne dobročinstva, milosti i radosti, kao i patnje kojima ih je dobri Bog želio privući k sebi na poseban način, kako On to samo znade.

7. prosinca – U subotu s početkom u 16,00 u dvorani *Ivana Pavla II.* u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu bila je upriličena prigodna akademija u povodu 101. obljetnice smrti sluge Božjega Josipa Stadlera. Program je započeo pjesmom *Oj Stadlere* koju su izvele sestre s djecom Stadlerova dječjeg doma. Nakon pozdravnog govora provincijske glavarice s. M. Maria-Ane Kusture uslijedilo je predstavljanje knjige *Sluga Božji Josip Stadler, svjetiljka koja gori i svijetli* o kojoj je govorio prof. dr. sc. Antun Lučić, a zatim je prikazan dokumentarni film Stjepana Šarića *Sluga Božji dr. Josip Stadler*. Prigodnu riječ uputili su postulator kauze mons. dr. Pavo Jurišić i kardinal Vinko Puljić. Program je završio pjesmom *Prijatelj siromaha* u izvedbi sestara i djece Stadlerova dječjeg doma.

8. prosinca – Sarajevska provincija Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije obilježila je 50. obljetnicu svojega postojanja i proslavila Dan Provincije, a ujedno i 101. obljetnicu smrti sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe.

U katedrali Srca Isusova u Sarajevu, u kojoj se nalazi grob nadbiskupa Stadlera, nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić predvodio je svečano euharistijsko slavlje na drugu nedjelju Došašća, kada pada i svetkovina Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, koja je liturgijski prenesena na dan 9. prosinca. U zajedništvu s kardinalom bili su apostolski nuncij mons. Luigi Pezzuto i 16 svećenika, među kojima je bio i postulator kauze za proglašenje blaženim sluga Božjega Josipa Stadlera mons. Pavo Jurišić.

Sudjelovale su brojne sestre Služavke Maloga Isusa na čelu s Časnom Majkom s. M. Marijom Banić i provincijskom glavaricom s. M. Maria-Anom Kusturom, vrhovne savjetnice s. M. Anđa Vranješ i s. M. Anđelina Perić, kao i sestre drugih družbi, među kojima i provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža. Misno slavlje izravno je prenosio *Radio Marija Bosne i Hercegovine*.

U prostoru Provincijalata u samostanu Egipat održana je 6. izvanredna sjednica Provincijske uprave kojoj je bila nazočna vrhovna glavarica s. M. Marija Banić.

9. – 16. prosinca – Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Blaženke Lešić otputovala je 9. prosinca 2019. za Slavonski Brod radi sređivanja dokumentacije naše kuće u tom gradu. Odatle je nastavila put za Zagreb i tamo se bavila rješavanjem pitanja naših nekretnina u Hrvatskoj. Provincijska glavarica vratila se iz Zagreba 16. prosinca 2019. putujući do Slavanskog Broda autobusom. Tamo se susrela sa sestrama, a potom nastavila put za Sarajevo s gospodinom Igorom, našim domarom.

14. prosinca – Kao i svakoga mjeseca, u subotu, 14. prosinca 2019. godine u prostorijama Katoličkog bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu (KBF) održan je juniorski susret sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije. Sudjelovale su juniorka s. M. Pia Pilić i sestre novakinje druge godine s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović pod vodstvom učiteljice juniorki s. M. Ljilje Marinčić. Središnji dio prijepodnevnog rada bilo je slavlje svete mise koju je u kapelici Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa predslavio vlč. Dubravko Turalija.

18. prosinca – Djeca iz vrtića *Egipat* s tetama odgojiteljicama Majom Čolpom (ravnateljicom), Nikolinom Erlbek, Maricom Nedeljković i s. M. Nikolinom Džavić priredila su i izvela 18. prosinca 2019. božićnu priredbu za roditelje, sestre i osoblje kuće Egipat. U ime domaćica kuće, sestara Služavki Maloga Isusa, riječi dobrodošlice uz božićnu čestitku s porukom roditeljima uputila je s. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica.

Priredbu je snimala TV ekipa s BHRT-a. Priredbi je prethodilo misno slavlje za roditelje i djecu, koje je predvodio vlč. Marko Stanušić u kapelici provincijalne kuće Egipat.

24. prosinca – Na Badnji dan, 24. prosinca 2019., na Božićnom čestitanju kod nadbiskupa metropolita vrhbosanskog Vinka kardinala Puljića u prostorijama nove rezidencije (Josipa Stadlera 11) okupili su se biskupi, svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva. Između ostalih, u čestitanju su sudjelovali: apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto s djelatnicima u Apostolskoj nuncijaturi, vojni biskup u BiH mons. Tomo Vukšić, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, provincijska glavarica sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Maria-Ana Kustura i provincijska glavarica Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog s. M. Julijana Djaković, kao i sestre drugih družbi te brojni drugi svećenici, redovnici i đakoni koji djeluju u raznim crkvenim institucijama ili pastoralu u župama. Uz našu provincijsku glavaricu čestitanju su bile nazočne sestre savjetnice iz Provincijske uprave s. M. Suzana Malešić, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Edita Perić, kao i sestre iz zajednica u Apostolskoj nuncijaturi i Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije.

25. prosinca – Na Božić, 25. prosinca 2019. godine, u večernjim satima upriličeno je čestitanje Božića djeci Stadlerova dječjeg doma *Egipat* i sestrama Služavkama Maloga Isusa, što već tradicionalno čine uzoriti Vinko kardinal Puljić i apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto. U njihovoj pratnji bili su tajnik Apostolske nuncijature mons. Henryk M. Jagodzinski i tajnik uzoritog kardinala vlč. Štefan Marković. Čestitanju i slavlju pridružile su se sestre naših zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu i Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije.

26. prosinca – Drugoga dana božićne osmine, na blagdan sv. Stjepana mučenika, 26. prosinca 2019., nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić sa suradnicima upriličio je Božićni prijam u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu.

Čestitke brojnih predstavnika raznih razina vlasti, društvenih institucija, organizacija i diplomacije primao je **kardinal Puljić** zajedno s apostolskim nuncijem u BiH **mons. Luigijem Pezzutom**, generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije **mons. Slađanom Ćosićem**, **mons. Željkom Čturićem** i prepoštom Kaptola vrhbosanskog i rektorom katedrale **mons. Antom Meštovićem**.

Nakon ceremonije dočeka i osobnog čestitanja kardinal Puljić uputio je prigodnu pozdravnu riječ u kojoj je svima zahvalio na čestitkama i lijepim željama za Božić i Novu godinu. Posebno je pozdravio reisu-l-ulemu

efendiju Huseina Kavazovića i njegovu pratnju naglasivši kako ovakvi susreti i čestitke utvrđuju put dijaloga i traženja puta suradnje.

Na prijemu je u ime sestra naše Družbe i Provincije sudjelovala provincijska glavarica s. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Suzane Malešić i s. M. Kristine Adžamić.

28. prosinca – Na blagdan Nevine dječice, 28. prosinca 2019., sestre Služavke Maloga Isusa svečano su proslavile patron provincijalne kuće – samostana Egipat u Sarajevu. Euharistijsko slavlje u 11,00 u samostanskoj kapeli predvodio je apostolski nuncij u BiH Luigi Pezzuto u zajedništvu s mons. Henrykom M. Jagodzinskim. Liturgijsko pjevanje animirale su sestre i djeca iz Stadlerova dječjeg *Egipta* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Gospodin Nebojša Grizelj iz Sarajeva priredio je sestrama, djeci i njihovim gostima razne delicije za ručak, pa je osoblje kuhinje toga dana bilo slobodno od posla i moglo se pridružiti slavlju. U slavlju su sudjelovale sestre iz naših zajednica u Sarajevu.

8. siječnja – Svetkovina Gospe Brze Pomoći proslavljena je u srijedu, 8. siječnja 2020. u istoimenoj Gospinoj župi i svetištu u Slavanskom Brodu pod geslom *Gospo od Brze Pomoći, krilo nam tvoje nosi spas!*. Na svim misama posebno se molilo za obitelji, napose mlade obitelji koje ulaze u bračno zajedništvo. Središnje hodočasničko slavlje u 10.30 predvodio je uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski. U ime provincijske glavarice u slavlju je sudjelovala s. M. Kristina Adžamić sa sestrama iz Brodskog Vinogorja.

18. i 19. siječnja – Ovog vikenda, 18. i 19. siječnja 2020., zajednicu Sestara Služavki Maloga Isusa u provincijalnoj kući, samostanu Egipat, u Sarajevu posjetilo je pet djevojaka. Četiri djevojke bile su iz župe Prozor, a jedna iz župe Uzdol. U prijepodnevnim satima sestre su ih rado dočekale u svojoj zajednici. Sestra provincijalka s. M. Maria-Ana Kustura održala je susret s djevojkama i upoznala ih pobliže s poviješću, svrhom i djelovanjem Družbe. Potom je upriličeno druženje s ostalim sestrama i djecom iz Stadlerova dječjeg doma *Egipat*. Pritom su gošće mogle čuti svjedočanstva o pozivu sestara te načinu življenja u samostanu. Zajedno sa sestrama sudjelovale su i u molitvi Crkve – Časoslova. Posjetile su i grob oca Utemeljitelja Josipa Stadlera u sarajevskoj katedrali gdje su ujedno sudjelovale u molitvi za jedinstvo kršćana. U nedjelju u samostanskoj kapelici slavljen je sv. misa u 11,00 sati koju je predvodio mons. Ivo Tomašević. U nedjelju, nakon ručka su kratko obišle centar grada i navečer se vratile u svoje obitelji.

20. siječnja – U prostoru samostana Egipat održana je 20. siječnja 2020. sjednica upravnog odbora vrtića *Egipat*, na kojoj su s članovima Upravnog odbora sudjelovale provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura i s. M.

Kristina Adžamić. Na sjednici je usvojeno godišnje izvješće iz 2019. godine i razgovaralo se o djelovanju vrtića u idućoj 2020. godini.

21. siječnja – S. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica, obavila je 21. siječnja 2020. kanonsku vizitaciju zajednica sestara Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije. Susrela se s uzoritim kardinalom Vinkom Puljićem, rektorom preč. Zdenkom Spajićem, generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađanom Ćosićem i preč. Vladimirom Pranjićem, ekonomom u Nadbiskupiji.

22. siječnja – Na spomendan sv. Vinka, đakona i mučenika, biskupi, svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva okupili su se 22. siječnja 2020. u prostorijama *Svećeničkog doma* Vrhbosanske nadbiskupije na imendanskom čestitanju kod vrhbosanskog nadbiskupa metropolita Vinka kardinala Puljića. Na čestitanju, između ostalih, nazočan je bio i apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto. Nakon obraćanja kardinala Puljića nuncij je obznanio da je papa Franjo imenovao vojnog biskupa u BiH mons. Tomu Vukšića nadbiskupom koadjutorom Vrhbosanske nadbiskupije. Mons. Vukšić je kasnije uputio i prigodni pozdrav. Na čestitanju su bili i banjolučki biskup Franjo Komarica, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić, provincijska glavarica sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Maria-Ana Kustura, provincijalna poglavarica sestara milosrdnica s. M. Julijane Djaković i druge predstavnice raznih sestarskih zajednica, članovi Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije, odgojitelji i profesori bogoslovnih sjemeništa i teologija, kao i drugi dijecezanski svećenici i franjevci te članovi Družbe Isusove u glavnom gradu BiH. Čestitku u ime svih nazočnih uputio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađan Ćosić.

Uz s. M. Maria-Anu Kusturu, našu provincijsku glavaricu, u čestitanju su sudjelovale i naše sestre iz Provincijalne uprave s. M. Suzana Malešić, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Edita Perić te ostale sestre iz zajednica u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije i Apostolskoj nuncijaturi.

24. siječnja – Spomen na 177. rođendan sluge Božjega nadbiskupa dr. Josipa Stadlera obilježen je euharistijskim slavljem 24. siječnja 2020. u sarajevskoj prvostolnici, gdje se nalazi njegov grob. Ovaj spomen uz župljane sarajevske katedrale te vjerni Božji narod, obilježile su sestre Služavke Maloga Isusa koje djeluju u Sarajevu, djeca Stadlerova dječjeg *Egipta*, a na poseban su način hodočasnici – djeca devetog razreda Osnovne škole iz župe Imena Marijina s Gromiljaka. Oni su predvođeni sestrom M. Jelenom Jovanović iz te župe hodočastili na grob sluge Božjega. Molitvenu

pripremu animirali su katedralni župljani predvođeni s. Ljubicom Stjepanović, franjevkom i pastoralnom suradnicom u katedralnoj župi.

Euharistijsko slavlje predslavio je katedralni župnik i sarajevski dekan preč. Mato Majić koji je odmah na početku pozdravio sve nazočne. Kazao je da se sabralo mnogo toga čime će se obilježiti ovo misno slavlje: od misne nakane i osobnih nakana, do rođendana sluge Božjeg Josipa Stadlera. Zatim se svakog petka održava redovita pobožnost Srcu Isusovu i Milosrđu Božjem, a toga je nadnevka bio i spomendan svetog Franje Saleškog, biskupa i crkvenog naučitelja.

24. siječnja – S. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica, imala je kanonsku vizitaciju u zajednici Apostolske nuncijature u Sarajevu. U pratnji s. M. Suzane Malešić susrela se tom prigodom s apostolskim nuncijem u BiH Luigijem Pezzutom.

26. siječnja – U župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu mons. Ratko Perić predvodio je 26. siječnja 2020. euharistijsko slavlje u povodu središnje proslave 177. obljetnice rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera i Nedjelje Božje riječi. Uz biskupa mostarsko-duvanjskog i upravitelja trebinjsko-mrkanskog mons. Perića koncelebrirali su preč. Ivan Lenić, domaći župnik i upravitelj ovog Gospina svetišta, mons. Pavo Jurišić, postulator Stadlerove kauze, i o. Zlatko Žuvela, karmelićanin.

Na kraju mise vjernici su u ophodu došli u župnu crkvu Stadlerova krštenja gdje je izmoljena molitva za njegovo uzdizanje na čast oltara u Crkvi. Zajedništvu svećenika i redovnica u župnim prostorima nakon svete mise pridružili su se i đakovačko-osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić i njegov pomoćni biskup mons. Ivan Ćurić.

U slavlju je sudjelovao veliki broj sestara iz naše Družbe na čelu s Časnom Majkom s. M. Marijom Banić, s. M. Petrom Marjanović, provincijalkom iz Zagreba, s. M. Anemarie Radan, predstavnicom sestara Splitske provincije, te većim brojem sestara Sarajevske provincije, koje su stigle iz Brodskog Vinogorja i kombijem iz Sarajeva.

27. siječnja – S. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica, u pratnji s. M. Suzane Malešić, obavila je 27. siječnja 2020. kanonsku vizitaciju u zajednici sestara samostana Kuća Navještenja u Gromiljaku. Tom prigodom susrela se i razgovarala sa župnikom vlč. Ilijom Karlovićem o pastoralnom djelovanju sestara u župi Gromiljak.

29. siječnja – S. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica, posjetila je 29. siječnja 2020. sestre i obavila kanonsku vizitaciju u samostanu svetog Josipa u Vitezu. Tom prigodom razgovarala je s uposlenim osobljem našeg samostana i Montessori vrtića *Sveti Josip*.

30. i 31. siječnja – Vizitaciju u zajednici Dom Sv. *Josip* u Vitezu obavila je 30. i 31. siječnja 2020. godine provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura. Tom prigodom susrela se i razgovarala sa sestrama i osobljem te ustanove, kao i s predstavnicima fratarske zajednice, koji svakodnevno dolaze slaviti svetu misu za sestre u samostanu i Domu *Sveti Josip* u Vitezu. Vizitacija je zaključena 31. siječnja 2020. godine sastankom Upravnog vijeća Doma *Sveti Josip*.

1. veljače – U subotu, 1. veljače, 2020. u prostorijama provincijalne kuće – samostana Egipat u Sarajevu održan je godišnji susret sestara katehistica i animatora Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Maria-Anom Kusturom. Sastanku su bile nazočne i pročelnica Društva Prijatelja Maloga Isusa Sarajevske provincije s. M. Danica Bilić te ravnateljica Društva pri vrhovnoj upravi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Ana Marija Kesten, uz sestre katehisticice i Prijatelje Maloga Isusa iz zajednica u Voćinu, Neumu, Prozoru i Gromiljaku. Po završetku radnog dijela susreta, u samostanskoj kapelici uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. Ivan Bebek, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Prisoja, a misu su glazbeno animirale mlade članice Prijatelja Maloga Isusa iz prisojske župe. Nakon slavlja za Gospodinovim stolom nastavilo se slaviti i družiti uz zajednički ručak za obiteljskim stolom u samostanskoj blagovaonici.

Istog dana, 1. veljače 2020., u provincijalnoj kući Egipat održana je 18. sjednica Provincijske uprave, u kojoj su uz provincijsku glavaricu sudjelovale sestre savjetnice iz Provincijske uprave.

2. i 3. veljače – Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Suzane Malešić posjetila je sestre u Brodskom Vinogorju te sudjelovala na slavlje imendana s. M. Blaženke Lešić i 70. rođendana s. M. Vitomire Bagić. Tom prigodom se susrela s gradonačelnikom Mirkom Dusparom u samostanu *Stadlerova centra* te razgovarala o asfaltiranju Rasadničke ulice.

7. i 8. veljače – S. M. Maria-Ana Kustura, provincijska glavarica obavila je 7. i 8. veljače 2020. kanonsku vizitaciju u provincijskoj kući – samostanu Egipat.

9. veljače – Gospodin je u svoje Kraljevstvo pozvao Martu Blažević, sestru naše s. M. Janje Mičić. Pokojna Marta živjela je u Zagrebu. Pokopana je na groblju u Zaprešiću. U obredima pokopa drage pokojnice i misi zadušnici sudjelovale su naše sestre iz Črešnjevca – Zagreb. Počivala u miru Božjem!

15. veljače – U subotu, 15. veljače 2020. godine djelatnici Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije na čelu s ravnateljem don Mirkom Šimićem i ravnateljicom dječjeg vrtića *Sveta Obitelj* sestrom Katom Ostojić posjetili su

sestre Služavke Maloga Isusa i djecu iz Stadlerova dječjeg doma *Egipat*. Posjet je započeo misnim slavljem u 18,00, koje je predslavio don Mirko Šimić.

Kandidatica Nikolina Cvitanović i novakinja s. Mihaela Martinović zajedno s ostalim sestrama animirale su misno slavlje sviranjem i pjevanjem, a za čitanja je bila zadužena Anita Hrgota iz SDE-a.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je zajedničko druženje oko obiteljskog stola, gdje su djelatnice Caritasa uručile darove djeci i sestrama. Druženje je uz obilje smijeha i radosti nastavljeno svima omiljenom igrom *Čovječe, ne ljuti se*.

19. veljače – Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji savjetnice i tajnice s. M. Kristine Adžamić, sestara novakinja s. M. Rite Oborović i s. M. Mihaele Martinović te kandidatice s. M. Nikoline Cvitanović posjetila je 19. veljače 2020. roditelje naše nove kandidatice Nikoline, koji žive u Uskoplju na Trnovači. Istog dana posjetile su i sestre u Prozoru. Tom prigodom s. M. Tatjani Batisti čestitale su 70. rođendan te njoj i s. M. Marineli Zeko zaželjele sretno hodočasničko putovanje u Svetu Zemlju s preporukom u molitve.

Gospodin je u svoje Kraljevstvo pozvao Nikolu Perkovića, brata naše s. M. Ljiljane Perković. Počivao u miru Božjem!

20. veljače – Gospodin je u svoje Kraljevstvo pozvao Matu Mičića, brata naše s. M. Janje Mičić. Pokopan je u Glini. U obredima pokopa dragog pokojnika i misi zadušnici sudjelovale su naše sestre iz Slavenskog Broda. Počivao u miru Božjem!

22. veljače – Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Suzane Malešić i s. M. Judite Matić posjetila je 22. veljače 2020. sestre u Rehabilitacijskom centru *Sveta Obitelj* u Mostaru i razgledala prostorije novog smještaja sestra, a potom se susrela s ravnateljem mons. Miljenkom Majićem.

27. veljače – U četvrtak, 27. veljače 2020. u Nadbiskupijskom sjemeništu *Petar Barbarić* u Travniku otvorena je putujuća izložba reprodukcija fotografija koje govore o životu i djelu sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

U programu su izvedbom pjesme *Imaj srce...* sudjelovali Vlado Kudić, član Društva PMI-a, i Jozo Martinović. O putujućoj Stadlerovoj izložbi govorila je s. M. Ana Marija Kesten, a pjesmu posvećenu sluzi Božjem Josipu Stadleru, spjevanu prigodom njegova imendana 1889. iz pera Ivana Lepušića, krasnoslovlila je s. M. Mihalea Martinović, novakinja sestara SMI.

Vjerni štovatelji sluge Božjega Petra Barbarića, koji su ispunili i ovaj put crkvu do zadnjega mjesta, pozorno su pratili program i poslije primljenog blagoslova imali su prigodu razgledati izložbu koja je postavljena u dvorani škole.

29. veljače – Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji tajnice s. M. Kristine Adamić susrela se 29. veljače 2020. s uzoritim kardinalom Vinkom Puljićem u prostorijama rezidencije na adresi Josipa Stadlera 11 u Sarajevu.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Uskrsne čestitke	12
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	17
▪ Stadlerove stranice	22
▪ Duhovna obnova u Družbi	45
▪ Sestrinsko zajedništvo	57
▪ Karizmatско poslanje	64
▪ Odjeci duše	79
▪ Naši uspjesi	80
▪ Pokojne sestre	86
▪ Pokojna rodbina	95
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	96
▪ Vijesti od broja do broja	100
▪ Sadržaj	134